

Úradný vestník

L 284

Európskej únie

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 52

30. októbra 2009

Obsah

I Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie je povinné

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia ⁽¹⁾ 1
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia a určuje sa obsah jeho príloh ⁽¹⁾ 43

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP a Švajčiarsko

Cena: 18 EUR

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie je povinné)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 987/2009

zo 16. septembra 2009,

ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia

(Text s významom pre EHP a Švajčiarsko)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej články 42 a 308,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia ⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 89,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Nariadením (ES) č. 883/2004 sa modernizujú pravidlá koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia členských štátov tým, že sa v ňom spresňujú opatrenia a postupy ich vykonávania a tieto opatrenia a postupy sa zjednodušujú v prospech všetkých zúčastnených aktérov. Je potrebné stanoviť vykonávacie postupy.
- (2) Užšia a efektívnejšia spolupráca medzi inštitúciami sociálneho zabezpečenia je hlavným faktorom, ktorý má poskytnúť osobám, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 883/2004, možnosť uplatniť si svoje nároky v čo najkratších lehotách a za optimálnych podmienok.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 324, 30.12.2006, s. 59.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 9. júla 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady zo 17. decembra 2008 (Ú. v. EÚ C 38 E, 17.2.2009, s. 26) a pozícia Európskeho parlamentu z 22. apríla 2009. Rozhodnutie Rady z 27. júla 2009.

- (3) Elektronická komunikácia predstavuje vhodný prostriedok na rýchlu a spoľahlivú výmenu údajov medzi inštitúciami členských štátov. Elektronické spracovanie údajov by malo prispieť k urýchleniu postupov pre všetky zainteresované strany. Na dotknuté osoby by sa mali vzťahovať všetky záruky ustanovené právnymi predpismi Spoločenstva o ochrane fyzických osôb, pokiaľ ide o spracovanie a voľný pohyb osobných údajov.
- (4) Dostupnosť údajov (vrátane elektronických údajov) o vnútroštátnych orgánoch, ktoré sa môžu zúčastňovať na vykonávaní nariadenia (ES) č. 883/2004, v podobe, ktorá umožní ich aktualizáciu v reálnom čase, by mala uľahčiť výmenu informácií medzi inštitúciami členských štátov. Tento prístup, ktorý sa sústreďuje na relevantnosť čisto faktických informácií a ich okamžitú dostupnosť pre občanov, je dôležitým zjednodušením, ktoré by sa malo zaviesť týmto nariadením.
- (5) Čo najhladšie fungovanie a efektívne riadenie zložitých postupov, ktorými sa vykonávajú pravidlá koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia, si vyžaduje systém pre okamžitú aktualizáciu prílohy 4. Príprava a uplatňovanie ustanovení zameraných na splnenie tohto cieľa si vyžadujú úzku spoluprácu medzi členskými štátmi a Komisiou a so zreteľom na následky oneskorenia na občanov aj na správne orgány by sa malo ich zavedenie do praxe vykonať rýchlo. Komisia by preto mala byť splnomocnená, aby zriadila a prevádzkovala databázu a zabezpečila jej fungovanie najneskôr odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Komisia by mala prijať najmä potrebné kroky na začlenenie informácií uvedených v prílohe 4 do databázy.

- (6) Posilnenie určitých postupov musí užívateľom nariadenia (ES) č. 883/2004 zabezpečiť väčšiu právnu istotu a transparentnosť. Napríklad stanovenie spoločných lehôt na splnenie určitých záväzkov alebo správnych úloh by malo prispieť k spresneniu a usporiadaniu vzťahov medzi poistencami a inštitúciami.
- (7) Osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, by mali od príslušnej inštitúcie dostať včas odpoveď na svoje žiadosti. Odpoveď by sa mala poskytnúť najneskôr v rámci lehôt stanovených v právnych predpisoch dotknutých členských štátov o sociálnom zabezpečení za predpokladu, že takéto lehoty boli stanovené. Bolo by žiaduce, aby členské štáty, ktorých právne predpisy o sociálnom zabezpečení nestanovujú takéto lehoty, zväzili ich prijatie a podľa potreby ich sprístupnili dotknutým osobám.
- (8) Členské štáty, ich príslušné orgány a inštitúcie sociálneho zabezpečenia by mali mať možnosť dohodnúť sa medzi sebou na zjednodušených postupoch a správnych opatreniach, ktoré považujú za účinnejšie a vyhovujúcejšie podmienkam ich systémov sociálneho zabezpečenia. Takéto dojednania by sa však nemali dotknúť práv osôb, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 883/2004.
- (9) Vzhľadom na zložitosť, ktorou sa oblasť sociálneho zabezpečenia vyznačuje, musia všetky inštitúcie členských štátov vynaložiť osobitné úsilie s cieľom pomôcť poistencom, aby sa zabránilo ich znevýhodneniu v prípade, že nepredložili žiadosť ani určité informácie inštitúcii zodpovednej za spracovanie tejto žiadosti v súlade s pravidlami a postupmi ustanovenými v nariadení (ES) č. 883/2004 a v tomto nariadení.
- (10) Aby sa určila príslušná inštitúcia, t. j. inštitúcia, ktorej právne predpisy sa uplatňujú alebo ktorá má povinnosť vyplácať určité dávky, musia objektívnu situáciu poistenca a jeho rodinných príslušníkov preskúmať inštitúcie viac ako jedného členského štátu. Aby sa zabezpečila ochrana dotknutej osoby počas obdobia nevyhnutného na komunikáciu medzi inštitúciami, je potrebné zaručiť jej predbežné zaradenie do systému sociálneho zabezpečenia.
- (11) Členské štáty by mali spolupracovať pri určovaní miesta bydliska osôb, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie a nariadenie (ES) č. 883/2004, a v prípade sporu by sa mali posudzovať všetky dôležité kritériá, aby sa vec vyriešila. Tieto môžu zahŕňať kritériá uvedené v príslušnom článku tohto nariadenia.
- (12) Mnohé opatrenia a postupy ustanovené v tomto nariadení majú za cieľ zabezpečiť väčšiu transparentnosť kritérií, ktoré musia inštitúcie členských štátov uplatňovať podľa nariadenia (ES) č. 883/2004. Takéto opatrenia a postupy vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenských súdov, rozhodnutí správnej komisie a viac ako tridsaťročných skúseností s uplatňovaním koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia v kontexte základných slobôd zakotvených v zmluve.
- (13) V tomto nariadení sa ustanovujú opatrenia a postupy na podporu mobility zamestnancov a nezamestnaných osôb. Cezhraniční pracovníci, ktorí sa stanú úplne nezamestnanými, sa môžu prihlásiť v službách zamestnanosti v krajine, v ktorej majú bydlisko, ako aj v členskom štáte, kde boli naposledy zamestnaní. Nárok na dávky by však mali mať iba od členského štátu, v ktorom majú bydlisko.
- (14) Na určenie uplatniteľných právnych predpisov na zohľadnenie období, počas ktorých poistenec venoval čas starostlivosti o deti v rôznych členských štátoch, sú potrebné isté osobitné pravidlá a postupy.
- (15) Určité postupy by mali tiež odzrkadľovať potrebu vyváženého rozdelenia nákladov medzi členskými štátmi. Najmä pokiaľ ide o sociálne zabezpečenie v chorobe, tieto postupy by mali brať do úvahy na jednej strane situáciu členských štátov, ktoré znášajú náklady na poistencov, keďže im umožňujú prístup do svojho systému zdravotnej starostlivosti, a na druhej strane situáciu členských štátov, ktorých inštitúcie znášajú náklady na vecné dávky poberané ich poistencami v inom členskom štáte, ako je členský štát bydliska.
- (16) V špecifickom kontexte nariadenia (ES) č. 883/2004 je potrebné spresniť podmienky úhrady nákladov spojených s vecnými nemocenskými dávkami v rámci plánovanej liečby, najmä liečby, pri ktorej poistenec odíde do iného členského štátu, v ktorom nie je poistený alebo v ktorom nemá bydlisko. Povinnosti poistenca v súvislosti so žiadosťou o predbežné oprávnenie, ako aj povinnosti inštitúcie voči pacientovi, pokiaľ ide o podmienky oprávnenia, by mali byť presne stanovené. Spresniť by sa mali aj dôsledky účtovateľnosti nákladov na starostlivosť poskytnutú v inom členskom štáte na základe oprávnenia.
- (17) Toto nariadenie, a najmä ustanovenia týkajúce sa pobytu mimo príslušného členského štátu a ustanovenia týkajúce sa naplánovanej liečby, by nemali brániť uplatňovaniu výhodnejších vnútroštátnych ustanovení, najmä pokiaľ ide o náhradu nákladov vzniknutých v inom členskom štáte.
- (18) Závaznejšie postupy na skrátenie lehôt stanovených na splnenie týchto pohľadávok medzi inštitúciami členských štátov sú hlavným faktorom na udržanie dôveryhodnosti výmen a na splnenie požiadavky správneho riadenia systémov sociálneho zabezpečenia členských štátov. Mali by sa preto posilniť postupy spracovania nárokov, ktoré súvisia s nemocenskými dávkami a dávkami v nezamestnanosti.
- (19) Mali by sa posilniť postupy, ktoré inštitúcie uplatňujú pri vzájomnej pomoci pri spätnom vymáhaní pohľadávok sociálneho zabezpečenia, s cieľom zabezpečiť účinnejšie spätné vymáhanie a bezproblémové fungovanie pravidiel koordinácie. Účinné spätné vymáhanie je tiež prostriedkom na zabránenie zneužívaniu a podvodom a na ich riešenie a predstavuje spôsob, ako zabezpečiť udržateľnosť systémov sociálneho zabezpečenia. To zahŕňa prijatie nových postupov na základe viacerých ustanovení smernice Rady 2008/55/ES z 26. mája 2008 o vzájomnej pomoci

pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení ⁽¹⁾. Takéto nové postupy spätného vymáhania by sa mali po piatich rokoch vykonávania preskúmať z hľadiska získaných skúseností a podľa potreby by sa mali upraviť, predovšetkým v záujme zaistenia ich plnej funkčnosti.

- (20) Na účely ustanovení o vzájomnej pomoci pri vymáhaní neoprávnených poskytnutých dávok, o vymáhaní predbežných platieb a príspevkov a o kompenzácií a pomoci pri vymáhaní sa právomoc dožiadaného členského štátu obmedzuje na postupy súvisiace s opatreniami na vymáhanie pohľadávky. Všetky ostatné postupy patria do právomoci žiadajúceho členského štátu.
- (21) Prijatie opatrení na vymáhanie pohľadávky v dožiadanom členskom štáte neznamena, že tento členský štát uznáva oprávnenosť pohľadávky alebo jej základ.
- (22) Informovanie dotknutých osôb o ich právach a povinnostiach je základným prvkom vzťahu založeného na dôvere k príslušným orgánom a inštitúciám členských štátov.

Informácie by mali zahŕňať usmernenia týkajúce sa správneho konania. Dotknutými osobami môžu byť v závislosti od situácie poistenci, ich rodinní príslušníci a/alebo ich pozostalí a iné osoby.

- (23) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to prijatie koordinačných opatrení na zaručenie toho, aby sa právo na voľný pohyb osôb mohlo účinne vykonávať, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (24) Toto nariadenie by malo nahradiť nariadenie Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva ⁽²⁾.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

HLAVA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

KAPITOLA I

Vymedzenie pojmov

Článok 1

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia:

- a) „základné nariadenie“ je nariadenie (ES) č. 883/2004;
- b) „vykonávacie nariadenie“ je toto nariadenie a
- c) uplatňujú sa vymedzenia pojmov uvedené v základnom nariadení.
2. Okrem vymedzení pojmov uvedených v odseku 1:
- a) „prístupový bod“ je subjekt, ktorý plní funkciu:
- i) elektronického kontaktného bodu;
- ii) automatického smerovania na základe adresy a

iii) inteligentného smerovania na základe softvéru, ktorý umožňuje automatické kontrolovanie a smerovanie (napr. aplikáciu umelej inteligencie) a/alebo zásah ľudského činiteľa;

b) „styčný orgán“ je každý subjekt určený príslušným úradom členského štátu pre jednu časť alebo niekoľko častí sociálneho zabezpečenia uvedených v článku 3 základného nariadenia, ktorého úlohou je odpovedať na žiadosti o informácie a pomoc na účely uplatňovania základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia a ktorý má plniť úlohy, ktoré sú mu určené podľa hlavy IV vykonávacieho nariadenia;

c) „dokument“ je súbor údajov, ktorého oznámenie umožňuje použitie základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia, na akomkoľvek nosiči s takou štruktúrou, ktorá umožňuje jeho elektronickú výmenu;

d) „štruktúrovaný elektronický dokument“ je každý štruktúrovaný dokument vo formáte určenom na elektronickú výmenu informácií medzi členskými štátmi;

e) „zasielanie elektronickými prostriedkami“ je prenos údajov pomocou elektronických zariadení na spracovanie údajov (vrátane digitálnej kompresie), káblovým systémom, rádiovým systémom, optickými technológiami alebo inými elektromagnetickými prostriedkami;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 150, 10.6.2008, s. 28.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 74, 27.3.1972, s. 1.

f) „rada audítorov“ je orgán uvedený v článku 74 základného nariadenia.

KAPITOLA II

Ustanovenia o spolupráci a výmene údajov

Článok 2

Rozsah pôsobnosti a pravidiel výmen medzi inštitúciami

1. Na účely vykonávacieho nariadenia sa výmeny medzi úradmi a inštitúciami členských štátov a osobami, na ktoré sa vzťahuje základné nariadenie, zakladajú na zásadách verejnej služby, účinnosti, aktívnej pomoci, rýchleho poskytovania a dostupnosti vrátane elektronickej dostupnosti, a to predovšetkým pre staršie osoby a osoby so zdravotným postihnutím.

2. Inštitúcie si bezodkladne poskytujú alebo vymieňajú všetky údaje potrebné na stanovenie a určenie práv a povinností osôb, na ktoré sa uplatňuje základné nariadenie. Prenos takýchto údajov medzi členskými štátmi prebieha buď priamo medzi inštitúciami, alebo nepriamo prostredníctvom styčných orgánov.

3. V prípade, že osoba omylom predložila informácie, dokumenty alebo žiadosti inštitúcii na území iného členského štátu, ako je ten, v ktorom sa nachádza inštitúcia určená v súlade s vykonávacím nariadením, táto inštitúcia bezodkladne postúpi predmetné informácie, dokumenty alebo žiadosti inštitúcii určenej v súlade s vykonávacím nariadením spolu s údajom o pôvodnom dátume ich predloženia. Tento dátum je pre príslušnú inštitúciu záväzný. Inštitúcie členského štátu však nemôžu niesť zodpovednosť ani sa ich nečinnosť nemôže považovať za prijatie rozhodnutia, ak im inštitúcie iného členského štátu zaslali informácie, dokumenty alebo žiadosti oneskorene.

4. Ak sa údaje postúpi nepriamo prostredníctvom styčného orgánu členského štátu určenia, lehoty na odpoveď na žiadosti začínajú plynúť od dátumu, keď styčný orgán prijal žiadosť, ako keby ju prijala inštitúcia v tomto členskom štáte.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti a pravidiel výmen medzi dotknutými osobami a inštitúciami

1. Členské štáty zabezpečia, aby dotknutým osobám boli sprístupnené potrebné informácie s cieľom informovať ich o zmenách, ktoré sa zaviedli základným nariadením a vykonávacím nariadením, aby mohli uplatňovať svoje práva. Taktiež zabezpečia užívateľsky prístupné služby.

2. Od osôb, na ktoré sa uplatňuje základné nariadenie, sa vyžaduje, aby dotknutým inštitúciám postúpili informácie, dokumenty alebo podporné doklady, ktoré sú potrebné na posúdenie ich situácie alebo situácie ich rodín, na určenie alebo zachovanie

práv a povinností a na určenie uplatniteľných právnych predpisov a ich povinností, ktoré z nich vyplývajú.

3. Členské štáty pri zhromažďovaní, odstupovaní alebo spracovaní osobných údajov podľa svojich právnych predpisov na účely vykonávania základného nariadenia zabezpečujú, aby dotknuté osoby mohli v plnej miere vykonávať svoje práva týkajúce sa ochrany osobných údajov v súlade s predpismi Spoločenstva o ochrane fyzických osôb vo vzťahu k spracovaniu osobných údajov a voľnému pohybu takýchto údajov.

4. V rozsahu potrebnom na uplatňovanie základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia zodpovedné inštitúcie postúpia dotknutým osobám informácie a vydajú im dokumenty, a to bezodkladne a v každom prípade v rámci lehôt stanovených právny-
mi predpismi dotknutého členského štátu.

Zodpovedná inštitúcia oznámi svoje rozhodnutie žiadateľovi s bydliskom alebo miestom pobytu v inom členskom štáte priamo alebo prostredníctvom styčného orgánu členského štátu bydliska alebo pobytu. V prípade zamietnutia dávok táto inštitúcia tiež uvedie dôvody zamietnutia, opravné prostriedky a lehoty na odvolanie. Kópia tohto rozhodnutia sa zašle ďalším zainteresovaným inštitúciám.

Článok 4

Formát a spôsob výmeny údajov

1. Správna komisia určí štruktúru, obsah, formu a podrobné mechanizmy výmeny dokumentov a štruktúrovaných elektronických dokumentov.

2. Zasielanie údajov medzi inštitúciami alebo styčnými orgánmi sa uskutočňuje elektronickými prostriedkami buď priamo, alebo nepriamo prostredníctvom prístupových bodov patriacich do spoločného bezpečnostného rámca, ktorý je schopný zaručiť dôvernú a ochranu vymieňaných údajov.

3. Pri komunikácii s dotknutými osobami zodpovedné inštitúcie používajú mechanizmy, ktoré sú vhodné v danom prípade, a podľa možnosti maximálne uprednostňujú používanie elektronických prostriedkov. Správna komisia vypracuje praktické pravidlá zasielania informácií, dokumentov alebo rozhodnutí dotknutej osobe pomocou elektronických prostriedkov.

Článok 5

Právna relevantnosť dokumentov a podporných dokladov vystavených v inom členskom štáte

1. Dokumenty vydané inštitúciou členského štátu, ktoré osvedčujú situáciu osoby na účely uplatnenia základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia, ako aj podporné doklady, na základe ktorých boli dokumenty vydané, uznávajú inštitúcie iných členských štátov, pokiaľ ich členský štát, v ktorom boli vydané, nezrušil ani nevyhlásil za neplatné.

2. V prípade pochybností o platnosti dokumentu alebo pravdivosti skutočností, z ktorých vychádzajú tvrdenia, ktoré sú v ňom uvedené, inštitúcia členského štátu, ktorej sa dokument predložil, požiadava inštitúciu, ktorá dokument vydala, o poskytnutie potrebných objasnení a v prípade potreby o zrušenie tohto dokumentu. Vydávajúca inštitúcia prehodnotí dôvody na vydanie dokumentu a prípadne ho zruší.

3. V prípade pochybností týkajúcich sa informácií poskytnutých dotknutou osobou, platnosti dokumentu alebo podporných dokladov, alebo pravdivosti skutočností, z ktorých vychádzajú tvrdenia, ktoré sú v nich uvedené, inštitúcia miesta pobytu alebo bydliska vykoná v zmysle odseku 2 na žiadosť príslušnej inštitúcie v rámci svojich možností potrebné overenie týchto informácií alebo tohto dokumentu.

4. Ak dotknuté inštitúcie nedospejú k dohode, môžu príslušné úrady predložiť záležitosť správnej komisii, a to najskôr jeden mesiac od dátumu, keď inštitúcia, ktorá dostala dokument, predložila svoju žiadosť. Správna komisia sa pokúsi o zosúladenie stanovísk do šiestich mesiacov od dátumu, keď jej bola záležitosť predložená.

Článok 6

Dočasné uplatňovanie právnych predpisov a predbežné priznanie dávok

1. Pokiaľ nie je vo vykonávacom nariadení ustanovené inak, ak existuje rozdiel medzi stanoviskami inštitúcií alebo úradov dvoch alebo viacerých členských štátov o určení uplatniteľných právnych predpisov, na dotknutú osobu sa dočasne vzťahujú právne predpisy jedného z týchto členských štátov, pričom poradie priority sa určí takto:

- a) právne predpisy členského štátu, v ktorom osoba v súčasnosti vykonáva zamestnanie alebo samostatnú zárobkovú činnosť, ak zamestnanie alebo samostatnú zárobkovú činnosť vykonáva osoba len v jednom členskom štáte;
- b) právne predpisy členského štátu bydliska, ak v ňom dotknutá osoba vykonáva časť svojej činnosti/svojich činností alebo ak nevykonáva zamestnanie ani samostatnú zárobkovú činnosť;
- c) v ostatných prípadoch, keď osoba vykonáva činnosť alebo činnosti v dvoch alebo viacerých členských štátoch, právne predpisy členského štátu, v ktorom sa žiadalo o uplatnenie jeho právnych predpisov ako v prvom.

2. V prípade rozdielnosti stanovísk medzi inštitúciami alebo úradmi dvoch alebo viacerých členských štátov vo veci určenia inštitúcie povinnej vyplácať peňažné dávky alebo poskytovať vecné dávky, dotknutá osoba, ktorá by si mohla uplatniť nárok na dávky, ak by v tejto súvislosti nenastal spor, predbežne poberá dávky podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje inštitúcia miesta bydliska dotknutej osoby, alebo ak táto osoba nemá bydlisko na území niektorého z dotknutých členských štátov, podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje inštitúcia, ktorej sa žiadosť predložila ako prvej.

3. Ak dotknuté inštitúcie alebo úrady nedospejú k dohode, môžu príslušné úrady predložiť záležitosť správnej komisii najskôr jeden mesiac od dátumu, keď vznikli rozdiely v stanoviskách v zmysle odsekov 1 alebo 2. Správna komisia sa pokúsi o zosúladenie stanovísk do šiestich mesiacov od dátumu, keď jej bola záležitosť predložená.

4. Keď sa určí, že uplatniteľnými právnymi predpismi nie sú predpisy členského štátu, v ktorom bola dotknutá osoba dočasne evidovaná, alebo že inštitúcia, ktorá predbežne vyplácala dávky, nebola príslušnou inštitúciou, inštitúcia určená ako príslušná sa považuje za príslušnú so spätnou platnosťou, ako keby daný rozdiel v stanoviskách neexistoval, najneskôr od dátumu dočasnej evidencie alebo od prvého predbežného priznania predmetných dávok.

5. Inštitúcia určená za príslušnú a inštitúcia, ktorá predbežne vyplácala peňažné dávky alebo predbežne dostávala príspevky, v prípade potreby vyrovnajú finančnú situáciu dotknutej osoby, pokiaľ ide o predbežne prijaté príspevky a predbežne vyplatené peňažné dávky, podľa potreby v súlade s hlavou IV kapitolou III vykonávacieho nariadenia.

Vecné dávky predbežne poskytované inštitúciou v súlade s odsekom 2 nahradí príslušná inštitúcia v súlade s hlavou IV vykonávacieho nariadenia.

Článok 7

Predbežný výpočet dávok a príspevkov

1. Pokiaľ nie je vo vykonávacom nariadení ustanovené inak, ak je osoba oprávnená na dávku alebo je povinná platiť príspevok v súlade so základným nariadením a príslušná inštitúcia nemá všetky informácie týkajúce sa situácie v inom členskom štáte, ktoré sú potrebné na konečný výpočet výšky dávky alebo príspevku, táto inštitúcia na žiadosť dotknutej osoby prizná dávku alebo vypočíta príspevok na predbežnom základe, ak je takýto výpočet možný na základe informácií, ktoré má táto inštitúcia k dispozícii.

2. Predmetná dávka alebo príspevok sa prepočítajú, keď sa dotknutej inštitúcii poskytnú všetky potrebné podporné doklady alebo dokumenty.

KAPITOLA III

Iné všeobecné ustanovenia na uplatňovanie základného nariadenia

Článok 8

Správne dojednania medzi dvomi alebo viacerými členskými štátmi

1. Ustanovenia vykonávacieho nariadenia nahrádzajú ustanovenia dojednaní o uplatňovaní dohovorov uvedených v článku 8 ods. 1 základného nariadenia okrem ustanovení, ktoré sa týkajú dohovorov uvedených v prílohe II k základnému nariadeniu, ak sú ustanovenia uvedených dojednaní obsiahnuté v prílohe 1 k vykonávaciemu nariadeniu.

2. Členské štáty môžu podľa potreby uzavrieť medzi sebou dojednania o uplatňovaní dohovorov uvedených v článku 8 ods. 2 základného nariadenia, pokiaľ sa tieto dojednania nepriaznivo nedotknú práv a povinností dotknutých osôb a sú obsiahnuté v prílohe 1 k vykonávaciemu nariadeniu.

Článok 9

Ostatné postupy medzi úradmi a inštitúciami

1. Dva členské štáty alebo viacero členských štátov alebo ich príslušné úrady si môžu dohodnúť iné postupy než tie, ktoré ustanovuje vykonávacie nariadenie, ak tieto postupy negatívne neovplyvnia práva a povinnosti dotknutých osôb.

2. Dohody uzavreté na tento účel sa oznamujú správnej komisii a uvádzajú sa v prílohe 1 k vykonávaciemu nariadeniu.

3. Ustanovenia uvedené vo vykonávacích dohodách uzatvorených medzi dvomi alebo viacerými členskými štátmi, ktoré sa týkajú rovnakého účelu alebo sú podobné účelu uvedenému v odseku 2, sú účinné v deň, ktorý predchádza dňu nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia, a sú zahrnuté do prílohy 5 k nariadeniu (EHS) č. 574/72, sa budú naďalej uplatňovať na účely vzťahov medzi týmito členskými štátmi, ak sú zároveň zahrnuté do prílohy 1 k vykonávaciemu nariadeniu.

Článok 10

Zamedzenie súbehu dávok

Bez ohľadu na iné ustanovenia základného nariadenia v prípade, že súbeh dávok, na ktoré je nárok podľa právnych predpisov dvoch alebo viacerých členských štátov, má za následok ich vzájomné zníženie, pozastavenie alebo odňatie, sumy, ktoré nebudú vyplatené v prípade prísneho uplatnenia pravidiel zníženia, pozastavenia alebo odňatia stanovených v právnych predpisoch dotknutých členských štátov, sa vydedia počtom dávok, ktoré boli znížené, pozastavené alebo odňaté.

Článok 11

Spôsob určenia bydliska

1. Ak je rozdiel v stanoviskách inštitúcií dvoch alebo viacerých členských štátov o určení bydliska osoby, na ktorú sa uplatňuje základné nariadenie, tieto inštitúcie po vzájomnej dohode určia centrum záujmov dotknutej osoby na základe celkového posúdenia všetkých dostupných informácií súvisiacich s príslušnými skutočnosťami, ktoré môžu obsahovať:

a) dĺžku a trvalosť prítomnosti na území dotknutých členských štátov;

b) situáciu dotknutej osoby vrátane:

i) povahy a osobitných vlastností každej vykonávanej činnosti, predovšetkým miesta, kde sa takáto činnosť zvyčajne vykonáva, trvalosti tejto činnosti a dĺžky trvania každej pracovnej zmluvy;

ii) jej rodinného stavu a rodinných väzieb;

iii) vykonávania akejkoľvek nezárobkovej činnosti;

iv) v prípade študentov zdroja ich príjmov;

v) jej bytovej situácie, najmä toho, či je táto situácia stabilná;

vi) členského štátu, ktorý sa považuje za miesto bydliska osoby na daňové účely.

2. Ak posúdenie rôznych kritérií, ktoré vychádzajú z príslušných skutočností, ako sa uvádzajú v odseku 1, nevedie k dohode medzi dotknutými inštitúciami, na určenie skutočného miesta bydliska osoby sa za rozhodujúci považuje úmysel tejto osoby, tak ako vyplýva z uvedených skutočností a okolností, najmä dôvody, ktoré ju viedli k presťahovaniu.

Článok 12

Sčítanie dôb

1. Na účely uplatňovania článku 6 základného nariadenia príslušná inštitúcia kontaktuje inštitúcie členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu taktiež vzťahujú, s cieľom zistiť všetky dosiahnuté doby podľa právnych predpisov tohto štátu.

2. Doby poistenia, zamestnania, samostatnej zárobkovej činnosti alebo bydliska dosiahnuté podľa právnych predpisov členského štátu sa pripočítajú k dobám dosiahnutým podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek iného členského štátu, pokiaľ je to potrebné na účely uplatňovania článku 6 základného nariadenia, za predpokladu, že sa tieto doby neprekrývajú.

3. V prípade, že sa doba povinného poistenia alebo bydliska, dosiahnutá podľa právnych predpisov členského štátu, zhoduje s dobou poistenia dosiahnutou v rámci dobrovoľného alebo nepretržitého nepovinného poistenia podľa právnych predpisov iného členského štátu, započítava sa iba doba dosiahnutá na základe povinného poistenia.

4. V prípade, že sa iná doba poistenia alebo bydliska ako rovnocenná doba dosiahnutá podľa právnych predpisov členského štátu zhoduje s rovnocennou dobou podľa právnych predpisov iného členského štátu, započítava sa iba iná ako rovnocenná doba.

5. Každú dobu, ktorá je rovnocenná podľa právnych predpisov dvoch alebo viacerých členských štátov, započíta iba inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu naposledy povinne vzťahovali pred touto dobou. V prípade, že sa na dotknutú osobu povinne nevzťahovali právne predpisy členského štátu pred touto dobou, túto dobu započíta inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu povinne vzťahovali prvýkrát po tejto dobe.

6. V prípade, že nemožno presne určiť čas, keď sa dosiahli určité doby poistenia alebo bydliska podľa právnych predpisov členského štátu, vychádza sa z predpokladu, že sa tieto doby neprekrývajú s dobami poistenia ani bydliska dosiahnutými podľa právnych predpisov iného členského štátu, a započítajú sa v rozsahu, v akom sa môžu započítať výhodnejšie v prospech dotknutej osoby.

Článok 13

Pravidlá prepočítavania dôb

1. V prípade, že sú doby poistenia dosiahnuté podľa právnych predpisov členského štátu vyjadrené v iných jednotkách, ako sú tie, ktoré sa používajú v inom členskom štáte, prepočítanie potrebné na účely zistenia úhrnu dôb poistenia podľa článku 6 základného nariadenia sa uskutoční podľa týchto pravidiel:

- dobu, ktorá sa má použiť ako základ prepočítania, oznamuje inštitúcia členského štátu, podľa ktorého právnych predpisov sa doba dosiahla;
- v prípade systémov, v ktorých sú doby vyjadrené v dňoch, prepočítanie z dní na iné jednotky a naopak, ako aj prepočítanie medzi rôznymi systémami, ktoré sú založené na dňoch, sa uskutočňuje podľa tejto tabuľky:

Systém vychádzajúci z/zo	1 deň zodpovedá	1 týždeň zodpovedá	1 mesiac zodpovedá	1 štvrťrok zodpovedá	Maximálny počet dní v jednom kalendárnom roku
5 dní	9 hodinám	5 dňom	22 dňom	66 dňom	264 dní
6 dní	8 hodinám	6 dňom	26 dňom	78 dňom	312 dní
7 dní	6 hodinám	7 dňom	30 dňom	90 dňom	360 dní

- v prípade systémov, v ktorých sú doby vyjadrené v iných jednotkách ako v dňoch:
 - tri mesiace alebo trinásť týždňov sa rovná jednému štvrťroku a naopak;
 - jeden rok sa rovná štyrom štvrťrokom, 12 mesiacom alebo 52 týždňom a naopak;
 - pri prepočítaní týždňov na mesiace a naopak sa týždne a mesiace prepočítajú na dni podľa prepočítavacích pravidiel pre systémy, ktoré vychádzajú zo šiestich dní podľa tabuľky v písmene b);
- v prípade dôb vyjadrených v častiach sa tieto čísla prepočítajú na najbližšiu nižšiu jednotku uplatnením pravidiel uvedených v písmenách b) a c). Časti rokov sa prepočítajú na mesiace, pokiaľ dotknutý systém nevychádza zo štvrťrokov;
- ak je výsledkom prepočítania podľa tohto odseku časť jednotky, započíta sa ako výsledok prepočítania podľa tohto odseku najbližšia vyššia celá jednotka.

2. Uplatňovanie odseku 1 nemôže mať taký účinok, že jeho výsledkom bude celkový úhrn dôb dosiahnutý počas jedného kalendárneho roku, prekračujúci počet dní uvedených v poslednom stĺpci tabuľky v odseku 1 písm. b), alebo 52 týždňov, 12 mesiacov alebo štyri štvrťroky.

Ak doby, ktoré sa majú prepočítať, zodpovedajú maximálnemu ročnému úhrnu dôb podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom boli dosiahnuté, uplatnenie odseku 1 v rámci jedného kalendárneho roku nespôsobí dosiahnutie dôb kratších, ako je možný maximálny ročný úhrn dôb ustanovený podľa dotknutých právnych predpisov.

3. Prepočítanie sa uskutoční buď ako jednorazová operácia vzťahujúca sa na všetky doby, ktoré boli oznámené ako úhrn, alebo za každý rok, ak boli doby oznámené na ročnom základe.

4. Keď inštitúcia oznamuje doby vyjadrené v dňoch, oznámi zároveň, či systém, ktorý spravuje, vychádza z piatich dní, šiestich dní alebo siedmich dní.

HLAVA II

URČENIE UPLATNITELNÝCH PRÁVNÝCH PREDPISOV

Článok 14

Spresenia týkajúce sa článkov 12 a 13 základného nariadenia

1. Na účely uplatňovania článku 12 ods. 1 základného nariadenia „osoba, ktorá vykonáva činnosť ako zamestnanec v členskom štáte v mene zamestnávateľa, ktorá tam zvyčajne vykonáva svoju činnosť a ktorá je svojím zamestnávateľom vyslaná do iného členského štátu“, zahŕňa aj osobu, ktorá je zamestnaná na účely vyslania do iného členského štátu pod podmienkou, že sa

na dotknutú osobu už aj bezprostredne pred začatím jej zamestnania vzťahujú právne predpisy členského štátu, v ktorom je usadený jej zamestnávateľ.

2. Na účely uplatňovania článku 12 ods. 1 základného nariadenia sa slová „ktorá tam zvyčajne vykonáva svoju činnosť“ vzťahujú na zamestnávateľa, ktorý zvyčajne vykonáva svoje podstatné činnosti, ktoré sú iné ako činnosti výlučne vnútorného riadenia, na území členského štátu, v ktorom je usadený, pri zohľadnení

všetkých kritérií, ktoré sú typické pre činnosti vykonávané daným podnikom. Príslušné kritériá sa musia prispôbiť osobitným vlastnostiam každého zamestnávateľa a skutočnej povahe vykonávaných činností.

3. Na účely uplatňovania článku 12 ods. 2 základného nariadenia sa slová „ktorá zvyčajne vykonáva činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba“ vzťahujú na osobu, ktorá zvyčajne vykonáva podstatné činnosti na území členského štátu, v ktorom je usadená. Táto osoba predovšetkým musela vykonávať svoju činnosť určitý čas pred dátumom, ku ktorému si želá využiť ustanovenia uvedeného článku, a počas akejkoľvek doby dočasnej činnosti v inom členskom štáte musí v členskom štáte, v ktorom je usadená, naďalej spĺňať požiadavky na vykonávanie svojej činnosti, aby v tejto činnosti mohla pokračovať po svojom návrate.

4. Na účely uplatňovania článku 12 ods. 2 základného nariadenia kritériom na určenie, či činnosť, ktorú samostatne zárobkovo činná osoba odíde vykonávať do iného členského štátu, je „podobná“ činnosti, ktorú samostatne zárobkovo činná osoba obvykle vykonáva, je skutočná povaha činnosti, a nie kvalifikácia činnosti týmto iným členským štátom buď ako činnosti zamestnanca, alebo ako činnosti samostatne zárobkovo činné osoby.

5. Na účely uplatňovania článku 13 ods. 1 základného nariadenia osobou, ktorá „zvyčajne vykonáva činnosť ako zamestnanec v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch“, je predovšetkým osoba, ktorá:

- a) udržiava činnosť v jednom členskom štáte a zároveň vykonáva inú činnosť v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, a to bez ohľadu na dĺžku trvania alebo povahu tejto inej činnosti;
- b) nepretržite striedavo vykonáva činnosti s výnimkou zanedbateľných činností v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch, a to bez ohľadu na početnosť alebo pravidelnosť tohto striedania.

6. Na účely uplatňovania článku 13 ods. 2 základného nariadenia je osobou, ktorá „zvyčajne vykonáva činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch“, predovšetkým osoba, ktorá zároveň alebo striedavo vykonáva jednu alebo viacero samostatných činností ako samostatne zárobkovo činná osoba v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch, a to bez ohľadu na charakter týchto činností.

7. Na účely odlišenia činností podľa odsekov 5 a 6 od situácií opísaných v článku 12 ods. 1 a 2 základného nariadenia je rozhodujúce trvanie činnosti v jednom alebo viacerých členských štátoch (či má stálu povahu, alebo či je činnosťou *ad hoc* alebo dočasnou činnosťou). Na tieto účely sa vykoná celkové posúdenie všetkých podstatných skutočností vrátane najmä miesta vykonávania práce podľa pracovnej zmluvy v prípade zamestnanej osoby.

8. Na účely uplatňovania článku 13 ods. 1 a 2 základného nariadenia formulácia „podstatná časť činnosti, ktorú osoba vykonáva ako zamestnanec alebo ako samostatne zárobkovo činná osoba“ v členskom štáte znamená, že sa kvantitatívne podstatná

časť všetkých činností zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činné osoby vykonáva v tomto členskom štáte, pričom to nemusí byť nevyhnutne väčšia časť týchto činností.

Na určenie toho, či sa podstatná časť činností vykonáva v členskom štáte, sa zohľadňujú tieto orientačné kritériá:

- a) v prípade zamestnania pracovný čas a/alebo odmena a
- b) v prípade samostatnej zárobkovej činnosti obrat, pracovný čas, počet poskytovaných služieb a/alebo príjem.

V rámci celkového posúdenia podiel nižší ako 25 %, pokiaľ ide o uvedené kritériá, znamená, že sa podstatná časť činností nevykonáva v príslušnom členskom štáte.

9. Na účely uplatňovania článku 13 ods. 2 písm. b) základného nariadenia sa „centrum záujmu“ činností samostatne zárobkovo činné osoby určí pri zohľadnení všetkých aspektov pracovných činností tejto osoby, konkrétne miesta, ktoré je stálym a trvalým miestom podnikateľskej činnosti osoby, zvyčajnej povahy alebo dĺžky trvania vykonávaných činností, počtu poskytovaných služieb a zámeru dotknutej osoby, ako naň poukazujú všetky tieto okolnosti.

10. Na určenie uplatniteľných právnych predpisov podľa odsekov 8 a 9 dotknuté inštitúcie zohľadňujú predpokladanú situáciu počas nasledujúcich 12 kalendárnych mesiacov.

11. V prípade, že osoba vykonáva činnosť ako zamestnanec v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch pre zamestnávateľa usadeného mimo územia Únie a táto osoba má bydlisko v členskom štáte, v ktorom nevykonáva podstatnú činnosť, vzťahujú sa na ňu právne predpisy členského štátu, v ktorom má bydlisko.

Článok 15

Postupy uplatňovania článku 11 ods. 3 písm. b) a d), článku 11 ods. 4 a článku 12 základného nariadenia (o poskytovaní informácií dotknutým inštitúciám)

1. Ak sa v článku 16 vykonávacieho nariadenia neustanovuje inak, v prípade, že osoba vykonáva činnosť v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát podľa hlavy II základného nariadenia, zamestnávateľ alebo dotknutá osoba, pokiaľ ide o osobu, ktorá nevykonáva činnosť ako zamestnanec, podľa možnosti vopred informujú o tejto skutočnosti príslušnú inštitúciu členského štátu, ktorého právne predpisy sa uplatňujú. Táto inštitúcia bezodkladne sprostredkuje informácie o právnych predpisoch uplatniteľných na dotknutú osobu v súlade s článkom 11 ods. 3 písm. b) alebo článkom 12 základného nariadenia dotknutej osobe a inštitúcii, ktorú určil príslušný orgán členského štátu, v ktorom sa činnosť vykonáva.

2. Odsek 1 sa primerane uplatňuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje článok 11 ods. 3 písm. d) základného nariadenia.

3. V zmysle článku 11 ods. 4 základného nariadenia zamestnávateľ, ktorý má zamestnanca na palube plavidla plaviaceho sa pod vlajkou iného členského štátu, podľa možnosti vopred informuje o tejto skutočnosti príslušnú inštitúciu členského štátu, ktorého právne predpisy sa uplatňujú. Táto inštitúcia bezodkladne sprostredkuje informácie o právnych predpisoch uplatniteľných na dotknutú osobu v súlade s článkom 11 ods. 4 základného nariadenia inštitúcii, ktorú určil príslušný úrad členského štátu, pod ktorého vlajkou sa plaví plavidlo, na ktorom zamestnanec vykonáva túto činnosť.

Článok 16

Postup uplatňovania článku 13 základného nariadenia

1. Osoba, ktorá vykonáva činnosti v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch, informuje o tejto skutočnosti inštitúciu určenú príslušným úradom členského štátu bydliska.

2. Určená inštitúcia členského štátu bydliska bezodkladne určí uplatniteľné právne predpisy, ktoré sa na dotknutú osobu uplatňujú, so zreteľom na článok 13 základného nariadenia a článok 14 vykonávacieho nariadenia. Toto určenie sa považuje za predbežné. Inštitúcia informuje o predbežnom určení uplatniteľných právnych predpisov určené inštitúcie každého členského štátu, v ktorom sa činnosť vykonáva.

3. Predbežné určenie uplatniteľných právnych predpisov, ako sa stanovuje v odseku 2, sa stáva definitívnym do dvoch mesiacov odo dňa, keď boli inštitúcie určené príslušnými orgánmi dotknutých členských štátov o ňom informované v súlade s odsekom 2, ak už uplatniteľné právne predpisy neboli definitívne určené na základe odseku 4 alebo najmenej jedna dotknutá inštitúcia neinformovala inštitúciu určenú príslušným úradom členského štátu bydliska do konca tejto dvojmesačnej lehoty o tom, že nemôže prijať toto určenie alebo že zaujala k tejto veci odlišné stanovisko.

4. Ak existuje neistota vo veci určenia uplatniteľných právnych predpisov, v dôsledku ktorej je potrebné, aby inštitúcie alebo úrady dvoch alebo viacerých členských štátov na požiadanie jednej alebo viacerých inštitúcií určených príslušnými úradmi dotknutých členských štátov alebo samotných týchto úradov navzájom rokovali, určia sa právne predpisy uplatniteľné na dotknutú osobu vzájomnou dohodou a so zreteľom na článok 13 základného nariadenia a príslušné ustanovenia článku 14 vykonávacieho nariadenia.

Ak inštitúcie alebo príslušné dotknuté úrady nemajú vo veci rovnaké stanoviská, snažia sa dosiahnuť dohodu v súlade s uvedenými podmienkami a uplatní sa článok 6 vykonávacieho nariadenia.

5. Príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy boli predbežne alebo definitívne určené za uplatniteľné, to bezodkladne oznámi dotknutej osobe.

6. Ak dotknutá osoba neposkytne informácie podľa odseku 1, uplatnia sa ustanovenia tohto článku na podnet inštitúcie určenej príslušným úradom členského štátu bydliska, len čo je o situácii tejto osoby informovaná, napríklad aj prostredníctvom inej dotknutej inštitúcie.

Článok 17

Postup uplatňovania článku 15 základného nariadenia

Zmluvní zamestnanci Európskych spoločenstiev si uplatňujú právo voľby ustanovené v článku 15 základného nariadenia pri uzatvorení pracovnej zmluvy. Úrad splnomocnený na uzatváranie zmluvy informuje určenú inštitúciu členského štátu, ktorého právne predpisy si zmluvný zamestnanec Európskych spoločenstiev zvolil.

Článok 18

Postup uplatňovania článku 16 základného nariadenia

Zamestnávateľ alebo dotknutá osoba predkladajú žiadosti o výnimky z článkov 11 až 15 základného nariadenia podľa možnosti vopred príslušnému úradu alebo orgánu určenému týmto úradom členského štátu, ktorého právne predpisy si zamestnanec alebo dotknutá osoba žiada uplatniť.

Článok 19

Poskytovanie informácií dotknutým osobám a zamestnávateľom

1. Príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sú uplatniteľné podľa hlavy II základného nariadenia, oznamuje dotknutej osobe a v prípade potreby jej zamestnávateľovi alebo zamestnávateľom povinnosti ustanovené týmito právnymi predpismi. Poskytuje im pomoc potrebnú na splnenie formalít, ktoré tieto právne predpisy požadujú.

2. Príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sú uplatniteľné podľa hlavy II základného nariadenia, na požiadanie dotknutej osoby alebo zamestnávateľa poskytne osvedčenie, že tieto právne predpisy sú uplatniteľné, prípadne uvedie, dokedy a za akých podmienok sú uplatniteľné.

Článok 20

Spolupráca medzi inštitúciami

1. Dotknuté inštitúcie sprostredkujú príslušnej inštitúcii členského štátu, ktorého právne predpisy sú na osobu uplatniteľné podľa hlavy II základného nariadenia, nevyhnutné informácie potrebné na určenie dátumu, ku ktorému sa tieto právne predpisy stávajú uplatniteľnými, ako aj príspevkov, ktoré táto osoba a jej zamestnávateľ alebo zamestnávateľia sú povinní platiť podľa týchto právnych predpisov.

2. Príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy boli určené ako uplatniteľné na osobu podľa hlavy II základného nariadenia, sprostredkuje informáciu o dátume, ku ktorému sa uplatňovanie právnych predpisov stáva účinným, inštitúcii určenej príslušným úradom členského štátu, ktorého právne predpisy sa na túto osobu naposledy vzťahovali.

Článok 21

Povinnosti zamestnávateľa

1. Zamestnávateľ, ktorého sídlo alebo miesto podnikania sa nenachádza v príslušnom členskom štáte, splní všetky povinnosti,

ktoré mu ukladajú právne predpisy uplatniteľné na jeho zamestnancov, najmä povinnosť platiť príspevky určené týmito právnymi predpismi, ako keby sa jeho sídlo alebo miesto podnikania nachádzalo v príslušnom členskom štáte.

2. Zamestnávateľ, ktorý nemá sídlo podnikania v členskom štáte, ktorého právne predpisy sú uplatniteľné, a zamestnanec sa môžu dohodnúť, že zamestnanec bude vykonávať povinnosti v mene zamestnávateľa, čo sa týka platenia príspevkov, bez toho, aby boli dotknuté základné povinnosti zamestnávateľa. Zamestnávateľ oznámi takúto dohodu príslušnej inštitúcii tohto členského štátu.

HLAVA III

OSOBITNÉ USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA RÔZNYCH KATEGÓRIÍ DÁVOK

KAPITOLA I

Nemocenské, materské a rovnocenné otcovské dávky

Článok 22

Všeobecné vykonávacie ustanovenia

1. Príslušné úrady alebo inštitúcie zabezpečia, aby poistenci mali k dispozícii všetky potrebné informácie o postupoch a podmienkach priznávania vecných dávok, ak sa tieto dávky poberajú na území iného členského štátu, ako je štát príslušnej inštitúcie.

2. Bez ohľadu na článok 5 písm. a) základného nariadenia sa členský štát môže stať zodpovedným za náklady na dávky v súlade s článkom 22 základného nariadenia len vtedy, ak si poistenec buď uplatnil nárok na dôchodok podľa právnych predpisov tohto členského štátu, alebo ak v súlade s článkami 23 až 30 základného nariadenia poberá dôchodok podľa právnych predpisov tohto členského štátu.

Článok 23

Systém uplatniteľný v prípade existencie viac ako jedného systému v členskom štáte bydliska alebo pobytu

Ak právne predpisy členského štátu bydliska alebo pobytu obsahujú viac ako jeden systém nemocenského, materského a otcovského poistenia pre viac ako jednu kategóriu poistencov, ustanoveniami uplatniteľnými podľa článku 17, článku 19 ods. 1 a článkov 20, 22, 24 a 26 základného nariadenia sú ustanovenia právnych predpisov o všeobecnom systéme pre zamestnancov.

Článok 24

Bydlisko v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

1. Na účely uplatňovania článku 17 základného nariadenia poistenec a/alebo jeho rodinní príslušníci sú povinní zaregistrovať sa v inštitúcii miesta bydliska. Ich právo na vecné dávky v členskom štáte bydliska potvrdzuje dokument, ktorý na žiadosť poistenca alebo na žiadosť inštitúcie miesta bydliska vydáva príslušná inštitúcia.

2. Platnosť dokumentu uvedeného v odseku 1 trvá, kým príslušná inštitúcia neinformuje inštitúciu miesta bydliska o jeho zrušení.

Inštitúcia miesta bydliska informuje príslušnú inštitúciu o každej registrácii podľa odseku 1 a o každej zmene alebo zrušení tejto registrácie.

3. Tento článok sa primerane uplatňuje aj na osoby uvedené v článkoch 22, 24, 25 a 26 základného nariadenia.

Článok 25

Pobyt v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

A. Postup a rozsah nároku

1. Na účely uplatňovania článku 19 základného nariadenia poistenec predloží poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti v členskom štáte pobytu dokument vydaný príslušnou inštitúciou, ktorý preukazuje nárok tohto poistenca na vecné dávky. Ak poistenec takýto dokument nemá, inštitúcia miesta pobytu sa v prípade potreby alebo na základe žiadosti obráti na príslušnú inštitúciu so žiadosťou o jeho poskytnutie.

2. Tento dokument preukazuje, že poistenec má nárok na vecné dávky za podmienok stanovených v článku 19 základného nariadenia a za tých istých podmienok, ktoré sa uplatňujú na osoby poistené podľa právnych predpisov členského štátu pobytu.

3. Vecnými dávkami uvedenými v článku 19 ods. 1 základného nariadenia sú tie vecné dávky, ktoré sa poskytujú v členskom štáte pobytu v súlade s jeho právnymi predpismi a ktoré sú zo zdravotných dôvodov nevyhnutné na to, aby poistenec nebol nútený vrátiť sa do príslušného členského štátu pred koncom plánovaného pobytu pre poskytnutie potrebnej liečby.

B. Postup a pravidlá pri úhrade nákladov a preplácaní vecných dávok

4. Ak poistenec v skutočnosti znáša celé náklady na vecné dávky poskytované podľa článku 19 základného nariadenia alebo ich časť a ak právne predpisy uplatňované inštitúciou miesta pobytu umožňujú preplatenie týchto nákladov poistencovi, môže poistenec poslať žiadosť o preplatenie inštitúcii miesta pobytu. V takom prípade táto inštitúcia preplatí priamo poistencovi sumu nákladov zodpovedajúcu týmto dávkam v rozsahu a podľa sadzieb náhrad, aké určujú jej právne predpisy.

5. Ak žiadosť o preplatenie týchto nákladov nebola podaná priamo inštitúcii miesta pobytu, vynaložené náklady preplatí dotknutej osobe príslušná inštitúcia podľa sadzieb náhrad uplatňovaných inštitúciou miesta pobytu alebo súm, ktoré by sa nahrádzali inštitúcii miesta pobytu, ak by sa v konkrétnom prípade uplatnil článok 62 vykonávacieho nariadenia.

Inštitúcia miesta pobytu poskytne na základe žiadosti príslušnej inštitúcii všetky potrebné informácie o týchto sadzbiach alebo sumách.

6. Odchyľne od odseku 5 môže príslušná inštitúcia preplatiť vynaložené náklady v rozsahu a podľa sadzieb náhrad, aké stanovujú jej právne predpisy, pod podmienkou, že poistenec súhlasí, aby sa toto ustanovenie naňho uplatňovalo.

7. Ak v konkrétnom prípade právne predpisy členského štátu pobytu nestanovujú náhradu podľa odsekov 4 a 5, príslušná inštitúcia môže preplatiť náklady v rozsahu a podľa sadzieb náhrad, aké stanovujú jej právne predpisy, bez súhlasu poistenca.

8. Preplatenie nákladov poistenca v žiadnom prípade nesmie presiahnuť sumu skutočne vynaložených nákladov.

9. Ak ide o značné výdavky, príslušná inštitúcia môže poistencovi vyplatiť primeranú zálohu hneď, ako jej poistenec predloží žiadosť o preplatenie nákladov.

C. Rodinní príslušníci

10. Odseky 1 až 9 sa primerane uplatňujú na rodinných príslušníkov poistenca.

Článok 26

Naplánovaná liečba

A. Schvaľovací postup

1. Na účely uplatňovania článku 20 ods. 1 základného nariadenia poistenec predloží dokument vydaný príslušnou inštitúciou inštitúcii miesta pobytu. Na účely tohto článku je príslušnou inštitúciou inštitúcia, ktorá znáša náklady na naplánovanú liečbu; v prípadoch uvedených v článku 20 ods. 4 a článku 27 ods. 5 základného nariadenia, v ktorých sa vecné dávky poskytované v členskom štáte bydliska preplácajú vo výške pevne stanovených súm, sa pod príslušnou inštitúciou rozumie inštitúcia miesta bydliska.

2. Ak poistenec nemá bydlisko v príslušnom členskom štáte, požiada o oprávnenie inštitúciu miesta bydliska, ktorá toto oprávnenie bezodkladne zašle príslušnej inštitúcii.

V tomto prípade inštitúcia miesta bydliska vydá vyhlásenie o tom, či sú v členskom štáte bydliska splnené podmienky uvedené v článku 20 ods. 2 druhej vete základného nariadenia.

Príslušná inštitúcia môže zamietnuť vydanie požadovaného oprávnenia, len ak v súlade s posúdením vydaným inštitúciou miesta bydliska nie sú v členskom štáte bydliska poistenca splnené podmienky uvedené v článku 20 ods. 2 druhej vete základného nariadenia alebo ak v samotnom príslušnom členskom štáte možno poskytnúť rovnakú liečbu v lehote, ktorá je lekársky prijateľná pri zohľadnení súčasného zdravotného stavu a prognózy dotknutej osoby.

Príslušná inštitúcia informuje o svojom rozhodnutí inštitúciu členského štátu bydliska.

Ak odpoveď nebola doručená v lehote, ktorú stanovujú vnútroštátne právne predpisy príslušnej inštitúcii, berie sa to tak, že táto inštitúcia oprávnenie vydala.

3. Ak poistenec, ktorý nemá bydlisko v príslušnom členskom štáte, potrebuje naliehavú a životne dôležitú liečbu a oprávnenie nemožno zamietnuť v súlade s článkom 20 ods. 2 druhou vetou základného nariadenia, oprávnenie vydá v mene príslušnej inštitúcii inštitúcia miesta bydliska, pričom príslušnú inštitúciu o tejto skutočnosti bezodkladne informuje.

Príslušná inštitúcia akceptuje zistenia a zvolené možnosti liečby, pokiaľ ide o potrebu naliehavej a životne dôležitej liečby, o ktorých rozhodli lekári schválení inštitúciou miesta bydliska, ktorá vydáva oprávnenie.

4. Kedykoľvek v priebehu konania vo veci vydania oprávnenia si príslušná inštitúcia ponecháva právo na preskúmanie zdravotného stavu poistenca lekárom, ktorého si sama zvolí, v členskom štáte pobytu alebo bydliska.

5. Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek rozhodnutie o oprávnení, inštitúcia miesta pobytu informuje príslušnú inštitúciu, ak sa z lekárskeho hľadiska ukáže ako vhodné doplniť liečbu, na ktorú sa vzťahuje existujúce oprávnenie.

B. *Úhrada nákladov na vecné dávky, ktoré vznikli poistencovi*

6. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 7, sa primerane uplatňuje článok 25 ods. 4 a 5 vykonávacieho nariadenia.

7. Ak poistenec v skutočnosti sám znášal celé náklady na liečbu, pre ktorú bolo vydané oprávnenie, alebo ich časť a náklady, ktoré je príslušná inštitúcia povinná preplatiť inštitúcii miesta pobytu alebo poistencovi podľa odseku 6 (reálne náklady), sú nižšie ako náklady, ktoré by musela zaplatiť za rovnakú liečbu v príslušnom členskom štáte (fiktívne náklady), príslušná inštitúcia preplatí na požiadanie náklady na liečbu, ktoré vznikli poistencovi, a to do výšky, o ktorú fiktívne náklady prevyšujú reálne náklady. Suma náhrady však nesmie presiahnuť náklady, ktoré vznikli poistencovi, a môže zohľadňovať sumu, ktorú by poistenec musel zaplatiť, ak by sa mu liečba poskytla v príslušnom členskom štáte.

C. *Náhrada cestovných nákladov a nákladov na pobyt v rámci naplánovanej liečby*

8. Ak vnútroštátne právne predpisy, ktoré uplatňuje príslušná inštitúcia, ustanovujú náhradu cestovných nákladov a nákladov na pobyt, ktoré nevyhnutne súvisia s liečbou poistenca, táto inštitúcia prevezme tieto náklady vo vzťahu k dotknutej osobe, prípadne osobe, ktorá ju musí sprevádzať, pri vydávaní oprávnenia v prípade liečby v inom členskom štáte.

D. *Rodinní príslušníci*

9. Odseky 1 až 8 sa primerane uplatňujú na rodinných príslušníkov poistencov.

Článok 27

**Peňažné dávky v súvislosti s práceneschopnosťou
v prípade pobytu alebo bydliska v inom členskom štáte,
ako je príslušný členský štát**

A. *Postup, ktorý musí dodržať poistenec*

1. Ak právne predpisy príslušného členského štátu vyžadujú, aby poistenec predložil potvrdenie na účely získania nároku na peňažné dávky podľa článku 21 ods. 1 základného nariadenia súvisiace s práceneschopnosťou, poistenec požiada lekára v členskom štáte bydliska, ktorý zhodnotil jeho zdravotný stav, aby osvedčil jeho práceneschopnosť a určil pravdepodobnú dĺžku jej trvania.

2. Poistenec zašle potvrdenie príslušnej inštitúcii v lehote stanovenej v právnych predpisoch príslušného členského štátu.

3. Ak lekári, ktorí poskytujú liečbu v členskom štáte bydliska, nevydávajú potvrdenie o práceneschopnosti, ale právne predpisy príslušného členského štátu takéto potvrdenie požadujú, dotknutá osoba požiada priamo inštitúciu miesta bydliska o vystavenie

potvrdenia. Táto inštitúcia bezodkladne zabezpečí lekárske posúdenie práceneschopnosti osoby a vystavenie potvrdenia uvedeného v odseku 1. Toto potvrdenie sa bezodkladne zašle príslušnej inštitúcii.

4. Zaslanie dokumentu uvedeného v odsekoch 1, 2 a 3 neoslobodzuje poistenca od povinností, ktoré sa ustanovujú v uplatniteľných právnych predpisoch, a to najmä vo vzťahu k jeho zamestnávateľovi. Zamestnávateľ a/alebo príslušná inštitúcia môžu podľa potreby vyzvať zamestnanca, aby sa zapojil do činností zameraných na podporu a pomoc pri jeho návrate do zamestnania.

B. *Postup, ktorý musí dodržať inštitúcia členského štátu bydliska*

5. Inštitúcia miesta bydliska na základe žiadosti príslušnej inštitúcie vykoná všetky potrebné administratívne overovania alebo lekárske vyšetrenia dotknutej osoby v súlade s právnymi predpismi, ktoré uplatňuje. Správu vyšetrujúceho lekára, ktorá sa týka najmä pravdepodobnej dĺžky trvania práceneschopnosti, inštitúcia miesta bydliska bezodkladne zašle príslušnej inštitúcii.

C. *Postup, ktorý musí dodržať príslušná inštitúcia*

6. Príslušná inštitúcia má právo na preskúmanie zdravotného stavu poistenca lekárom, ktorého si zvolí.

7. Bez toho, aby bol dotknutý článok 21 ods. 1 druhá veta základného nariadenia, príslušná inštitúcia vypláca peňažné dávky priamo dotknutej osobe a podľa potreby o tom informuje inštitúciu miesta bydliska.

8. Na účely uplatňovania článku 21 ods. 1 základného nariadenia údaje v potvrdení o práceneschopnosti poistenca vystavenom v inom členskom štáte na základe lekárskeho zistení vyšetrujúceho lekára alebo inštitúcie majú rovnakú právnu záväznosť ako potvrdenie vystavené v príslušnom členskom štáte.

9. Ak príslušná inštitúcia zamietne peňažné dávky, oznámi toto rozhodnutie poistencovi a zároveň aj inštitúcii miesta bydliska.

D. *Postup v prípade pobytu v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát*

10. Odseky 1 až 9 sa primerane uplatňujú, ak má poistenec miesto pobytu v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát.

Článok 28

**Peňažné dávky dlhodobej starostlivosti v prípade pobytu
alebo bydliska v inom členskom štáte, ako je príslušný
členský štát**

A. *Postup, ktorý musí dodržať poistenec*

1. Na získanie nároku na peňažné dávky dlhodobej starostlivosti podľa článku 21 ods. 1 základného nariadenia poistenec podáva žiadosť príslušnej inštitúcii. Príslušná inštitúcia podľa potreby informuje inštitúciu miesta bydliska.

B. Postup, ktorý musí dodržať inštitúcia miesta bydliska

2. Inštitúcia miesta bydliska na žiadosť príslušnej inštitúcie preskúma stav poistenca, pokiaľ ide o jeho potrebu dlhodobej starostlivosti. Príslušná inštitúcia poskytne inštitúcii miesta bydliska všetky informácie potrebné na toto preskúmanie.

C. Postup, ktorý musí dodržať príslušná inštitúcia

3. Na účely určenia, do akej miery je potrebná dlhodobá starostlivosť, má príslušná inštitúcia právo dať poistenca vyšetriť lekárom alebo iným odborníkom, ktorého si zvolí.

4. Článok 27 ods. 7 vykonávacieho nariadenia sa uplatňuje primerane.

D. Postup v prípade pobytu v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

5. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa primerane uplatňujú, ak má poistenec miesto pobytu v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát.

E. Rodinní príslušníci

6. Odseky 1 až 5 sa primerane uplatňujú na rodinných príslušníkov poistenca.

Článok 29

Uplatňovanie článku 28 základného nariadenia

Ak členský štát, v ktorom bývalý cezhraničný pracovník naposledy vykonával svoju činnosť, už nie je príslušným členským štátom a bývalý cezhraničný pracovník alebo jeho rodinní príslušníci sa dostavia do tohto členského štátu s cieľom získať vecné dávky podľa článku 28 základného nariadenia, táto osoba predloží inštitúcii miesta pobytu dokument vydaný príslušnou inštitúciou.

Článok 30

Príspevky dôchodcov

Ak osoba poberá dôchodok z viac ako jedného členského štátu, suma príspevkov zrazených zo všetkých vyplácaných dôchodkov v žiadnom prípade nepresiahne sumu zrazenú osobe, ktorá poberá z príslušného členského štátu dôchodok v rovnakej sume.

Článok 31

Uplatňovanie článku 34 základného nariadenia

A. Postup, ktorý musí dodržať príslušná inštitúcia

1. Príslušná inštitúcia informuje dotknutú osobu o ustanovení článku 34 základného nariadenia, ktoré sa týka zamedzenia súbehu dávok. Uplatňovanie takýchto pravidiel musí zaistiť osobe, ktorá nemá bydlisko v príslušnom členskom štáte, nárok na dávky v sume, ktorá sa musí minimálne rovnať celkovej sume alebo hodnote, na ktorú by si mohla uplatniť nárok, keby mala bydlisko v tomto členskom štáte.

2. Príslušná inštitúcia tiež informuje inštitúciu miesta bydliska alebo pobytu o výplate peňažných dávok dlhodobej starostlivosti, ak právne predpisy, ktoré uplatnila inštitúcia miesta bydliska alebo pobytu, ustanovujú vecné dávky dlhodobej starostlivosti zahrnuté v zozname podľa článku 34 ods. 2 základného nariadenia.

B. Postup, ktorý musí dodržať inštitúcia miesta bydliska alebo pobytu

3. Inštitúcia miesta bydliska alebo pobytu, ktorej sa doručili informácie ustanovené v odseku 2, bezodkladne informuje príslušnú inštitúciu o akýchkoľvek vecných dávkach dlhodobej starostlivosti určených na ten istý účel, ktoré dotknutej osobe poskytuje podľa svojich právnych predpisov, a o výške uplatniteľných náhrad.

4. Správna komisia v prípade potreby stanoví opatrenia na vykonávanie tohto článku.

Článok 32

Osobitné vykonávacie opatrenia

1. Ak je osobe alebo skupine osôb na základe žiadosti udelená výnimka z povinného nemocenského poistenia a na tieto osoby sa z tohto dôvodu nevzťahuje systém nemocenského poistenia, na ktorý sa vzťahuje základné nariadenie, inštitúcia iného členského štátu nie je výlučne len na základe tejto výnimky zodpovedná za znášanie nákladov na vecné alebo peňažné dávky, ktoré sa poskytujú týmto osobám alebo ich rodinným príslušníkom podľa hlavy III kapitoly I základného nariadenia.

2. V prípade členských štátov uvedených v prílohe 2 sa ustanovenia hlavy III kapitoly I základného nariadenia, ktoré sa vzťahujú na vecné dávky, uplatňujú na osoby, ktoré majú nárok na vecné dávky, výlučne na základe osobitného systému pre štátnych zamestnancov a len v rozsahu stanovenom týmto systémom.

Inštitúcia iného členského štátu sa nestáva len z tohto dôvodu zodpovedná za znášanie nákladov na vecné alebo peňažné dávky, ktoré sa poskytujú týmto osobám alebo ich rodinným príslušníkom.

3. Ak osoby uvedené v odsekoch 1 a 2 a ich rodinní príslušníci majú bydlisko v členskom štáte, v ktorom nárok na pobranie vecných dávok nevyplýva z účasti na poistení ani zo zamestnania alebo vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti, sú povinné uhradiť plnú výšku nákladov na vecné dávky poskytované v ich krajine bydliska.

KAPITOLA II

Dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania

Článok 33

Nárok na vecné dávky a peňažné dávky v prípade bydliska alebo pobytu v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

1. Na účely uplatňovania článku 36 základného nariadenia sa postupy ustanovené v článkoch 24 až 27 vykonávacieho nariadenia uplatňujú podobne.

2. Ak inštitúcia členského štátu poskytuje osobitné vecné dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania podľa vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu pobytu alebo bydliska, bezodkladne informuje o tejto skutočnosti príslušnú inštitúciu.

Článok 34

Postup v prípade pracovného úrazu alebo choroby z povolania, ktorá vznikla v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

1. Ak dôjde k pracovnému úrazu alebo ak lekár prvýkrát diagnostikuje chorobu z povolania v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát, vyhlásenie alebo oznámenie o pracovnom úraze alebo chorobe z povolania, ak je takéto vyhlásenie alebo oznámenie ustanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi, sa vypracuje podľa právnych predpisov príslušného členského štátu, ak je to vhodné, bez toho, aby boli dotknuté iné uplatniteľné právne predpisy platné v členskom štáte, v ktorom došlo k pracovnému úrazu alebo v ktorom bola lekárom prvýkrát diagnostikovaná choroba z povolania, ktoré sú v takom prípade naďalej uplatniteľné. Vyhlásenie alebo oznámenie sa zašle príslušnej inštitúcii.

2. Inštitúcia členského štátu, na ktorého území došlo k pracovnému úrazu alebo v ktorom bola prvýkrát diagnostikovaná choroba z povolania, upovedomí príslušnú inštitúciu o lekárskech potvrdeniach vystavených na území tohto členského štátu.

3. V prípade úrazu cestou do zamestnania alebo zo zamestnania, ku ktorému došlo na území iného členského štátu, ako je príslušný členský štát, je potrebné na území prvého členského štátu vykonať vyšetrovanie s cieľom určiť nárok na príslušné dávky; vyšetrovateľ môže na tento účel vymenovať príslušnú inštitúciu, ktorá o tom informuje úrady prvého členského štátu. Inštitúcie vzájomne spolupracujú s cieľom posúdiť všetky príslušné informácie a zohľadniť správy a všetky ďalšie dokumenty týkajúce sa úrazu.

4. Po skončení liečby sa príslušnej inštitúcii na požiadanie zašle podrobná správa spolu s lekárskeymi potvrdeniami, ktoré sa týkajú trvalých následkov úrazu alebo choroby, a predovšetkým súčasného stavu zranenej osoby a vyliečenia alebo zahojenia poranení. Príslušné poplatky uhradí inštitúcia miesta bydliska, prípadne pobytu podľa sadzby, ktorú táto inštitúcia uplatňuje, na náklady príslušnej inštitúcie.

5. Príslušná inštitúcia oznámi inštitúcii miesta bydliska, respektíve inštitúcii miesta pobytu na jej žiadosť rozhodnutie, v ktorom sa stanovuje dátum vyliečenia alebo zahojenia poranení a prípadne rozhodnutie o priznaní dôchodku.

Článok 35

Pochybnosti o pracovnom charaktere úrazu alebo choroby

1. Ak príslušná inštitúcia spochybní uplatnenie právnych predpisov, ktoré sa týkajú pracovných úrazov alebo chorôb z povolania podľa článku 36 ods. 2 základného nariadenia, bezodkladne to oznámi inštitúcii miesta bydliska alebo pobytu, ktorá poskytla vecné dávky, ktoré sa týmto považujú za dávky nemocenského poistenia.

2. Príslušná inštitúcia bezodkladne oznámi konečné rozhodnutie v tejto veci inštitúcii miesta bydliska alebo pobytu, ktorá poskytla vecné dávky.

Ak nie je uznaný pracovný charakter úrazu alebo choroby, vecné dávky sa budú naďalej poskytovať ako nemocenské dávky, ak má dotknutá osoba na ne nárok.

Ak je uznaný pracovný charakter úrazu alebo choroby, považujú sa nemocenské vecné dávky poskytované dotknutej osobe za dávky v súvislosti s pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, a to odo dňa, keď došlo k pracovnému úrazu alebo keď bola choroba z povolania prvýkrát diagnostikovaná.

3. Článok 6 ods. 5 druhý pododsek vykonávacieho nariadenia sa uplatňuje primerane.

Článok 36

Postup v prípade vystavenia riziku choroby z povolania vo viacerých členských štátoch

1. V prípade uvedenom v článku 38 základného nariadenia sa vyhlásenie alebo oznámenie o chorobe z povolania zašle inštitúcii príslušnej pre choroby z povolania v členskom štáte, podľa ktorého právnych predpisov dotknutá osoba naposledy vykonávala činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila túto chorobu.

Ak inštitúcia, ktorej sa zaslalo vyhlásenie alebo oznámenie, zistí, že činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila danú chorobu z povolania, sa naposledy vykonávala podľa právnych predpisov iného členského štátu, zašle vyhlásenie alebo oznámenie a všetky sprievodné potvrdenia príslušnej inštitúcii tohto členského štátu.

2. Ak inštitúcia členského štátu, podľa ktorého právnych predpisov dotknutá osoba naposledy vykonávala činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila danú chorobu z povolania, zistí, že dotknutá osoba alebo jej pozostalí nespĺňajú podmienky stanovené týmito právnymi predpismi okrem iného napríklad preto, že dotknutá osoba nikdy nevykonávala v tomto členskom štáte činnosť, ktorá spôsobila chorobu z povolania, alebo preto, že tento členský štát neuznáva pracovný charakter choroby, táto inštitúcia bezodkladne zašle inštitúcii členského štátu, podľa právnych predpisov ktorého dotknutá osoba predtým vykonávala činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila danú chorobu z povolania, vyhlásenie alebo oznámenie a všetky sprievodné potvrdenia vrátane lekárskeých nálezov a správ, ktoré dala urobiť.

3. V prípade potreby inštitúcie opakujú rovnaký postup stanovený v odseku 2 až späť k príslušnej inštitúcii členského štátu, podľa ktorého právnych predpisov dotknutá osoba prvýkrát vykonávala činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila danú chorobu z povolania.

Článok 37

Výmena informácií medzi inštitúciami a preddavkové platby v prípade odvolania proti zamietnutiu

1. V prípade odvolania proti rozhodnutiu o zamietnutí dávok prijatému inštitúciou jedného z členských štátov, podľa právnych predpisov ktorých dotknutá osoba vykonávala činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila danú chorobu z povolania, táto inštitúcia v súlade s postupom ustanoveným v článku 36 ods. 2 vykonávacieho nariadenia informuje inštitúciu, ktorej bolo vyhlásenie alebo oznámenie zaslané, a následne jej oznámi konečné rozhodnutie.

2. Ak má osoba nárok na dávky podľa právnych predpisov uplatňovaných inštitúciou, ktorej bolo vyhlásenie alebo oznámenie zaslané, táto inštitúcia vyplatí preddavkové platby, ktorých výška sa v prípade potreby určí po porade s inštitúciou, proti ktorej rozhodnutiu bolo podané odvolanie, a to takým spôsobom, aby nedošlo k preplatkom. Druhá uvedená inštitúcia nahradí sumu vyplatených preddavkov, ak je na základe výsledku odvolania povinná poskytovať tieto dávky. Táto suma sa potom odpočíta zo sumy dávok splatných dotknutej osobe v súlade s postupom ustanoveným v článkoch 72 a 73 vykonávacieho nariadenia.

3. Článok 6 ods. 5 druhý pododsek vykonávacieho nariadenia sa uplatňuje podobne.

Článok 38

Zhoršenie stavu pri chorobe z povolania

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 39 základného nariadenia, musí žiadateľ predložiť inštitúcii členského štátu, v ktorej si uplatňuje nárok na dávky, údaje týkajúce sa dávok, ktoré sa v súvislosti s danou chorobou z povolania už priznali. Táto inštitúcia sa môže obrátiť na akúkoľvek inú inštitúciu, ktorá bola predtým príslušnou inštitúciou, so žiadosťou o informácie, ktoré považuje za potrebné.

Článok 39

Posúdenie stupňa práceneschopnosti v prípade predchádzajúceho alebo následného pracovného úrazu alebo choroby z povolania

Ak predchádzajúcu alebo následnú práceneschopnosť spôsobil úraz, ktorý dotknutá osoba utrpela v čase, keď sa na ňu vzťahovali právne predpisy členského štátu, v ktorých sa nerozlišuje pôvod práceneschopnosti, príslušná inštitúcia alebo orgán určený príslušným úradom dotknutého členského štátu:

- a) na požiadanie príslušnej inštitúcie iného členského štátu poskytne informácie o stupni predchádzajúcej alebo následnej práceneschopnosti, a ak je to možné, informácie, ktoré umožnia určiť, či je práceneschopnosť dôsledkom pracovného úrazu podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje inštitúcia v tomto inom členskom štáte;
- b) v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi zohľadní pri určovaní nároku na dávky a ich výšky stupeň práceneschopnosti spôsobený týmito predchádzajúcimi alebo následnými prípadmi.

Článok 40

Predkladanie a prešetrovanie žiadostí o dôchodky alebo doplnkové prídavky

Aby dotknutá osoba alebo jej pozostalí s bydliskom na území iného členského štátu mohli poberať dôchodok alebo doplnkový prídavok podľa právnych predpisov členského štátu, ak je to potrebné, predložia žiadosť buď príslušnej inštitúcii, alebo inštitúcii miesta bydliska, ktorá ju zašle príslušnej inštitúcii.

Žiadosť musí obsahovať informácie potrebné v súlade s právnymi predpismi uplatňovanými príslušnou inštitúciou.

Článok 41

Osobitné vykonávacie opatrenia

1. V prípade členských štátov uvedených v prílohe 2 sa ustanovenia hlavy III kapitoly 2 základného nariadenia, ktoré sa vzťahujú na vecné dávky, uplatňujú na osoby, ktoré majú nárok na vecné dávky, výlučne na základe osobitného systému pre štátnych zamestnancov a len v rozsahu stanovenom týmto systémom.

2. Článok 32 ods. 2 druhý pododsek a ods. 3 vykonávacieho nariadenia sa uplatňujú podobne.

KAPITOLA III

Podpory pri úmrtí

Článok 42

Žiadosť o podpory pri úmrtí

Na účely uplatňovania článkov 42 a 43 základného nariadenia sa žiadosť o podpory pri úmrtí zasiela buď príslušnej inštitúcii alebo inštitúcii miesta bydliska žiadateľa, ktorá ju zašle príslušnej inštitúcii.

Žiadosť musí obsahovať informácie potrebné v súlade s právnymi predpismi uplatňovanými príslušnou inštitúciou.

KAPITOLA IV

Dávky v invalidite a starobné a pozostalostné dôchodky

Článok 43

Dodatočné ustanovenia na výpočet dávky

1. Na účely výpočtu teoretickej výšky a skutočnej výšky dávky podľa článku 52 ods. 1 písm. b) základného nariadenia sa uplatňujú pravidlá stanovené v článku 12 ods. 3, 4, 5 a 6 vykonávacieho nariadenia.

2. Ak doby dobrovoľného alebo nepretržitého nepovinného poistenia neboli zohľadnené podľa článku 12 ods. 3 vykonávacieho nariadenia, inštitúcia členského štátu, podľa ktorého právnych predpisov sa tieto doby dosiahli, vypočíta sumu zodpovedajúcu týmto dobám podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje. Skutočná výška dávky vypočítaná podľa článku 52 ods. 1 písm. b) základného nariadenia sa zvýši o sumu zodpovedajúcu dobám dobrovoľného alebo nepretržitého nepovinného poistenia.

3. Inštitúcia každého členského štátu podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, vypočíta sumu zodpovedajúcu dobám dobrovoľného alebo nepretržitého nepovinného poistenia, na ktoré sa podľa článku 53 ods. 3 písm. c) základného nariadenia nevzťahujú pravidlá iného členského štátu o odňatí, znížení alebo pozastavení.

Ak právne predpisy uplatňované príslušnou inštitúciou neumožňujú priamo určiť túto sumu, pretože pre doby poistenia stanovujú odlišné hodnoty, môže sa určiť fiktívna suma. Správna komisia stanoví podrobné mechanizmy na určenie tejto fiktívnej sumy.

Článok 44

Zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa

1. Na účely tohto článku sa „doba starostlivosti o dieťa“ vzťahuje na každú dobu, ktorá sa pripočítava podľa právnych predpisov členského štátu v oblasti dôchodkov alebo za ktorú priamo vzniká nárok na doplatok k dôchodku z dôvodu starostlivosti o dieťa bez ohľadu na metódu, ktorá sa používa na výpočet týchto dôb, a bez ohľadu na to, či plynú počas starostlivosti o dieťa alebo sa priznali so spätnou platnosťou.

2. Ak sa podľa právnych predpisov členského štátu, ktorý je príslušný podľa hlavy II základného nariadenia, nezohľadňuje žiadna doba starostlivosti o dieťa, inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa podľa hlavy II základného nariadenia vzťahovali na dotknutú osobu na základe toho, že vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba k dátumu, keď sa podľa týchto právnych predpisov začala zohľadňovať doba starostlivosti o dotknuté dieťa, je naďalej zodpovedná za zohľadňovanie tejto doby ako doby starostlivosti o dieťa podľa svojich právnych predpisov, ako keby sa takáto starostlivosť o dieťa uskutočňovala na jeho vlastnom území.

3. Odsek 2 sa neuplatňuje, ak sa na dotknutú osobu vzťahujú alebo začnú vzťahovať právne predpisy iného členského štátu z dôvodu výkonu činnosti zamestnanca alebo samostatnej zárobkovej činnosti.

Článok 45

Žiadosť o dávky

A. Podanie žiadosti o dávky podľa právnych predpisov typu A v zmysle článku 44 ods. 2 základného nariadenia

1. Na účely priznania dávok podľa právnych predpisov typu A podľa článku 44 ods. 2 základného nariadenia žiadateľ podáva žiadosť inštitúcii členského štátu, ktorého právne predpisy boli uplatniteľné v čase, keď vznikla práceneschopnosť, po ktorej nasledovala invalidita alebo zvýšenie stupňa invalidity, alebo inštitúcii v mieste bydliska, ktorá túto žiadosť postupuje prvej uvedenej inštitúcii.

2. Ak boli priznané peňažné dávky v chorobe, dátum uplynutia obdobia poskytovania týchto dávok treba v prípade potreby pokladať za dátum podania žiadosti o dôchodok.

3. V prípade uvedenom v článku 47 ods. 1 základného nariadenia inštitúcia, v ktorej bola dotknutá osoba naposledy poistená, oznámi inštitúcii, ktorá pôvodne dávky vyplácala, výšku dávok a dátum začatia ich vyplácania podľa uplatniteľných právnych predpisov. Počínajúc týmto dátumom sa dávky splatné pred zvýšením stupňa invalidity odnímu alebo znížia na výšku doplatku uvedeného v článku 47 ods. 2 základného nariadenia.

B. Podanie iných žiadostí o dávky

4. Okrem situácií, ktoré sú uvedené v odseku 1, žiadateľ predkladá žiadosť inštitúcii v mieste svojho bydliska alebo inštitúcii členského štátu, ktorého právnym predpisom naposledy podliehal. Ak sa na dotknutú osobu nikdy nevzťahovali právne predpisy, ktoré uplatňuje inštitúcia v mieste bydliska, táto inštitúcia postúpi žiadosť inštitúcii členského štátu, ktorého právnym predpisom naposledy podliehal.

5. Dátum podania žiadosti je záväzný pre všetky zúčastnené inštitúcie.

6. Odchylné od odseku 5, ak žiadateľ neuvedie, že bol zamestnaný alebo mal bydlisko v iných členských štátoch napriek tomu, že bol o to požiadaný, za dátum podania žiadosti inštitúcii, ktorá uplatňuje predmetné právne predpisy, sa považuje deň, keď žiadateľ doplní svoju pôvodnú žiadosť alebo podá novú žiadosť vzťahujúcu sa na chýbajúce doby zamestnania alebo/a bydliska v členskom štáte, s výnimkou, že by tieto právne predpisy poskytovali priaznivejšie podmienky.

Článok 46

Potvrdenia a údaje, ktoré žiadateľ predkladá so žiadosťou

1. Žiadateľ podáva žiadosť podľa ustanovení právnych predpisov, ktoré uplatňuje inštitúcia uvedená v článku 45 ods. 1 alebo 4 vykonávacieho nariadenia, a k žiadosti pripája podporné doklady, ktoré sa vyžadujú podľa týchto právnych predpisov. Žiadateľ poskytuje najmä všetky dôležité dostupné údaje a podporné doklady, ktoré sa týkajú dôb poistenia (inštitúcie, identifikačné čísla), zamestnania (zamestnávateľa) alebo samostatnej zárobkovej činnosti (predmet a miesto činnosti) a bydliska (adresy) a ktoré sa dosiahli podľa iných právnych predpisov, ako aj dĺžku týchto dôb.

2. Ak v súlade s článkom 50 ods. 1 základného nariadenia žiadateľ žiada o odklad priznania starobných dávok podľa právnych predpisov jedného alebo viacerých členských štátov, uvedie to vo svojej žiadosti a spresní štát, podľa ktorého právnych predpisov o odklad žiada. S cieľom umožniť žiadateľovi uplatniť si toto právo mu dotknuté inštitúcie na jeho žiadosť poskytnú všetky informácie, ktoré majú k dispozícii, aby mohol posúdiť dôsledky súbežného alebo postupného priznania dávok, na ktoré by si mohol uplatniť nárok.

3. Ak žiadateľ stiahne žiadosť o dávky ustanovené v právnych predpisoch jedného členského štátu, nebude sa toto stiahnutie považovať za súčasné stiahnutie žiadostí o dávky podľa právnych predpisov iných členských štátov.

Článok 47

Preskúmanie žiadostí dotknutými inštitúciami**A. Kontaktná inštitúcia**

1. Inštitúcia, ktorej bola žiadosť o dávky podaná alebo odstúpená podľa článku 45 ods. 1 alebo 4 vykonávacieho nariadenia, sa ďalej označuje ako „kontaktná inštitúcia“. Inštitúcia v mieste bydliska sa nepovažuje za kontaktnú inštitúciu, ak sa na dotknutú osobu nikdy nevzťahovali právne predpisy, ktoré táto inštitúcia uplatňuje.

Kontaktná inštitúcia okrem preskúmania žiadosti o dávky podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, z dôvodu svojej funkcie kontaktnej inštitúcie pomáha pri výmene údajov, oznamuje rozhodnutia a postupy, ktoré potrebujú dotknuté inštitúcie na preskúmanie žiadosti, a poskytuje žiadateľovi na jeho požiadanie všetky informácie súvisiace s tými aspektmi preskúmania, ktoré sa týkajú Spoločenstva, a priebežne ho informuje o postupe preskúmania.

B. Preskúmanie žiadostí o dávky podľa právnych predpisov typu A v zmysle článku 44 základného nariadenia

2. V prípade uvedenom v článku 44 ods. 3 základného nariadenia kontaktná inštitúcia zašle všetky dokumenty týkajúce sa dotknutej osoby inštitúcii, v ktorej bola dotknutá osoba predtým poistená a ktorá prípad preskúma.

3. Články 48 až 52 vykonávacieho nariadenia sa neuplatňujú na preskúmanie žiadostí uvedených v článku 44 základného nariadenia.

C. Preskúmanie iných žiadostí o dávky

4. Okrem situácií uvedených v odseku 2 kontaktná inštitúcia bezodkladne zašle žiadosti o dávky a všetky dokumenty, ktoré má k dispozícii, a prípadne dôležité dokumenty, ktoré jej poskytol žiadateľ, všetkým dotknutým inštitúciami, aby tieto inštitúcie mohli súbežne začať preskúmanie žiadosti. Kontaktná inštitúcia oznámi ostatným inštitúciami doby poistenia alebo bydliska dosiahnuté podľa jej právnych predpisov. Taktiež uvedie, ktoré dokumenty predloží v neskoršom termíne, a žiadosť čo najskôr doplní.

5. Každá dotknutá inštitúcia čo najskôr oznámi kontaktnej inštitúcii a ďalším dotknutým inštitúciami doby poistenia alebo bydliska dosiahnuté podľa jej právnych predpisov.

6. Každá dotknutá inštitúcia vypočíta výšku dávok podľa článku 52 základného nariadenia a kontaktnej inštitúcii a ďalším dotknutým inštitúciami oznámi svoje rozhodnutie o výške splatných dávok a akékoľvek ďalšie informácie potrebné na účely článkov 53 až 55 základného nariadenia.

7. Ak na základe informácií uvedených v odsekoch 4 a 5 tohto článku niektorá inštitúcia zistí, že sa môže uplatňovať článok 46 ods. 2 alebo článok 57 ods. 2 alebo 3 základného nariadenia, informuje o tom kontaktnú inštitúciu a ostatné dotknuté inštitúcie.

Článok 48

Oznámenie rozhodnutí žiadateľovi

1. Každá inštitúcia oznámi žiadateľovi rozhodnutie, ktoré vydala v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi. V každom rozhodnutí sa uvádza poučenie o opravnom prostriedku a o lehote na jeho podanie. Po tom, čo kontaktná inštitúcia dostane oznámenia o rozhodnutiach prijatých všetkými inštitúciami, zašle súhrn týchto rozhodnutí žiadateľovi a ostatným dotknutým inštitúciami. Vzor tohto súhrnu vypracuje správna komisia. Súhrn sa žiadateľovi zasiela v jazyku inštitúcie alebo na požiadanie v ktoromkoľvek jazyku podľa výberu žiadateľa, ktorý je úradným jazykom inštitúcií Spoločenstva podľa článku 290 zmluvy.

2. Ak na základe zaslaného súhrnu žiadateľ zistí, že jeho nároky boli negatívne ovplyvnené vzájomným pôsobením rozhodnutí, ktoré prijali dve alebo viaceré inštitúcie, má právo žiadať, aby dotknuté inštitúcie tieto rozhodnutia prehodnotili v lehotách stanovených v príslušných vnútroštátnych právnych predpisoch. Lehoty začínajú plynúť dňom prijatia súhrnu. Výsledok prehodnotenia sa žiadateľovi oznámi písomne.

Článok 49

Určenie stupňa invalidity

1. V prípade, že sa uplatňuje článok 46 ods. 3 základného nariadenia, jedinou inštitúciou oprávnenou rozhodnúť o stupni invalidity žiadateľa je kontaktná inštitúcia, ak sú právne predpisy, ktoré uplatňuje táto inštitúcia, súčasťou prílohy VII k základnému nariadeniu; v prípade, že to nie je možné, je oprávnenou inštitúciou, ktorej právne predpisy sú súčasťou uvedenej prílohy a vzťahovali sa na žiadateľa ako posledné. Táto inštitúcia rozhodne hneď, ako bude môcť určiť, či sú splnené podmienky vzniku nároku stanovené uplatniteľnými právnymi predpismi, v prípade potreby so zreteľom na články 6 a 51 základného nariadenia. Toto rozhodnutie bezodkladne oznámi ostatným dotknutým inštitúciám.

Ak podmienky vzniku nároku, ktoré sa netýkajú stupňa invalidity, ustanovené v uplatniteľných právnych predpisoch, nie sú po zohľadnení článkov 6 a 51 základného nariadenia splnené, kontaktná inštitúcia to bezodkladne oznámi príslušnej inštitúcii členského štátu, ktorého právne predpisy sa na žiadateľa vzťahovali ako posledné. Táto inštitúcia je oprávnená rozhodnúť o stupni invalidity žiadateľa, ak sú splnené podmienky vzniku nároku ustanovené v uplatniteľných právnych predpisoch. Toto rozhodnutie bezodkladne oznámi ostatným dotknutým inštitúciám.

Pri rozhodovaní o oprávnenosti nároku možno v prípade potreby vec za rovnakých podmienok vrátiť príslušnej inštitúcii pre oblasť invalidity v členskom štáte, ktorého právne predpisy sa na žiadateľa vzťahovali ako prvé.

2. V prípade, že článok 46 ods. 3 základného nariadenia nie je uplatniteľný, každá inštitúcia v súlade so svojimi právnymi predpismi môže na určenie stupňa invalidity dať žiadateľa vyšetriť lekárom alebo iným odborníkom, ktorého si sama vyberie. Inštitúcia členského štátu však prihliada k dokumentom, lekárske správy a informáciám administratívnej povahy zhromaždeným inštitúciou ktoréhokoľvek iného členského štátu, ako keby boli vystavené v jej vlastnom členskom štáte.

Článok 50

Predbežné výplaty a preddavkové platby na dávky

1. Bez ohľadu na článok 7 vykonávacieho nariadenia každá inštitúcia, ktorá počas rozhodovania o žiadosti o dávku zistí, že žiadateľ má podľa uplatniteľných právnych predpisov podľa článku 52 ods. 1 písm. a) základného nariadenia nárok na nezávislú dávku, bezodkladne túto dávku žiadateľovi vypláca. Táto platba sa považuje za preddavkovú, ak by jej výška mohla byť závislá od výsledku postupu preskúmania žiadosti.

2. Ak je z dostupných informácií zrejmé, že žiadateľ má od inštitúcie nárok na dávku podľa článku 52 ods. 1 písm. b) základného nariadenia, táto inštitúcia mu vyplatí preddavok, ktorého výška sa podľa možnosti čo najviac približuje sume, ktorá sa pravdepodobne bude vyplácať podľa článku 52 ods. 1 písm. b) základného nariadenia.

3. Každá inštitúcia, ktorá je povinná vyplácať tieto predbežné dávky alebo preddavky podľa odseku 1 alebo 2, o tom bezodkladne informuje žiadateľa, pričom ho výslovne upozorní na predbežný charakter opatrenia a na všetky práva súvisiace s odvolaním sa podľa príslušných právnych predpisov.

Článok 51

Nový výpočet dávok

1. Ak sa v súlade s článkom 48 ods. 3 a 4, článkom 50 ods. 4 a článkom 59 ods. 1 základného nariadenia uskutoční nový výpočet dávky, primerane sa uplatňuje článok 50 vykonávacieho nariadenia.

2. Ak sa uskutoční nový výpočet alebo dôjde k odňatiu alebo pozastaveniu vyplácania dávky, inštitúcia, ktorá vydala toto rozhodnutie, o tom bezodkladne informuje dotknutú osobu, ako aj každú inštitúciu, v ktorej je dotknutá osoba oprávnená uplatňovať si nárok.

Článok 52

Opatrenia zamerané na urýchlenie postupu výpočtu dôchodku

1. S cieľom uľahčiť a urýchliť preskúmanie žiadostí a výplatu dávok inštitúcie, ktorých právne predpisy sa na osobu vzťahujú:

a) si s inštitúciami ostatných členských štátov vymieňajú alebo týmto inštitúciám sprístupňujú údaje umožňujúce identifikáciu osôb, u ktorých došlo k zmene uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov jedného štátu na uplatniteľné vnútroštátne právne predpisy iného štátu, a spoločne zabezpečujú zachovanie a súlad týchto identifikačných údajov, alebo ak k výmene alebo sprístupneniu týchto informácií nedôjde, umožňujú týmto osobám priamy prístup k ich identifikačným údajom;

b) v dostatočnom čase pred dovŕšením minimálneho veku pre nadobudnutie dôchodkových nárokov alebo pred dovŕšením veku stanoveného vnútroštátnymi právnymi predpismi si s dotknutou osobou a s inštitúciami iných členských štátov vymieňajú informácie alebo im sprístupňujú informácie (dosiahnuté doby alebo iné dôležité údaje), ktoré sa týkajú nároku na dôchodok osôb, u ktorých došlo k zmene uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov jedného štátu na uplatniteľné vnútroštátne právne predpisy iného štátu, alebo ak k výmene alebo sprístupneniu týchto informácií nedôjde, informujú tieto osoby o ich prípadných nárokoch na dávky alebo týmto osobám poskytnú prostriedky na oboznámenie sa s nimi.

2. Na účely uplatňovania odseku 1 správna komisia určí údaje, ktoré majú obsahovať vymieňané alebo sprístupňované informácie, a stanoví primerané postupy a mechanizmy, zohľadňujúce vlastnosti, správnu a technickú organizáciu a technické prostriedky, ktorými disponujú vnútroštátne dôchodkové systémy. Správna komisia zabezpečuje fungovanie týchto dôchodkových systémov organizovaním nadväznosti na prijaté opatrenia a ich uplatňovaním.

3. Informácie uvedené v tomto článku by sa na účely uplatňovania odseku 1 mali poskytnúť inštitúcii prvého členského štátu, v ktorom bolo osobe pridelené osobné identifikačné číslo na účely sociálneho zabezpečenia.

Článok 53

Opatrenia na zabezpečenie koordinácie v členských štátoch

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 51 základného nariadenia, v prípade, že vnútroštátne právne predpisy obsahujú pravidlá na určenie zodpovednej inštitúcie alebo uplatniteľného systému alebo na stanovenie dôb poistenia v rámci osobitného systému, tieto pravidlá sa uplatňujú iba so zreteľom na doby poistenia dosiahnuté podľa právnych predpisov dotknutého členského štátu.

2. Ak vnútroštátne právne predpisy obsahujú pravidlá koordinácie medzi osobitnými systémami pre štátnych zamestnancov a všeobecným systémom pre zamestnancov, nemajú ustanovenia základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia vplyv na tieto pravidlá.

KAPITOLA V

Dávky v nezamestnanosti

Článok 54

Sčítanie dôb a výpočet dávok

1. Na článok 61 základného nariadenia sa primerane uplatňuje článok 12 ods. 1 vykonávacieho nariadenia. Bez toho, aby boli dotknuté súvisiace povinnosti dotknutých inštitúcií, dotknutá osoba môže príslušnej inštitúcii predložiť dokument vydaný inštitúciou členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu vzťahovali, pokiaľ ide o činnosť, ktorú dotknutá osoba naposledy vykonávala ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, s uvedením dôb dosiahnutých podľa týchto právnych predpisov.

2. Na účely uplatňovania článku 62 ods. 3 základného nariadenia príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu vzťahovali, pokiaľ ide o činnosť, ktorú dotknutá osoba naposledy vykonávala ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, na požiadanie bezodkladne poskytne inštitúcii miesta bydliska všetky údaje potrebné na výpočet dávok v nezamestnanosti, ktoré môže získať v členskom štáte bydliska, najmä výšku mzdy alebo príjmu zo zárobkovej činnosti.

3. Na účely uplatňovania článku 62 základného nariadenia a bez ohľadu na jeho článok 63 príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy ustanovujú, že výpočet dávok sa mení podľa počtu rodinných príslušníkov, zohľadní aj rodinných príslušníkov dotknutej osoby, ktorí majú bydlisko v inom členskom štáte, ako keby mali bydlisko v príslušnom členskom štáte. Toto ustanovenie sa neuplatňuje, ak v členskom štáte bydliska rodinných príslušníkov má iná osoba nárok na dávky v nezamestnanosti, ktoré sa vypočítali na základe počtu rodinných príslušníkov.

Článok 55

Podmienky a obmedzenia pre zachovanie nároku na dávky pre nezamestnané osoby, ktoré odídu do iného členského štátu

1. Na zabezpečenie toho, aby sa na nezamestnanú osobu, ktorá odíde do iného členského štátu, vzťahoval článok 64 základného nariadenia, musí táto osoba o svojom rozhodnutí odísť vopred informovať príslušnú inštitúciu a žiadať dokument potvrdzujúci, že má naďalej nárok na dávky za podmienok stanovených v článku 64 ods. 1 písm. b) základného nariadenia.

Táto inštitúcia informuje dotknutú osobu o jej povinnostiach a odovzdá jej uvedený dokument, ktorý obsahuje tieto informácie:

- dátum, od ktorého nezamestnaná osoba prestala byť k dispozícii službám zamestnanosti príslušného štátu;
- lehotu prislúchajúcu podľa článku 64 ods. 1 písm. b) základného nariadenia, aby sa dotknutá nezamestnaná osoba mohla prihlásiť ako osoba hľadajúca prácu v členskom štáte, do ktorého odišla;
- maximálnu dĺžku obdobia, počas ktorého sa nárok na dávky môže zachovať podľa článku 64 ods. 1 písm. c) základného nariadenia;
- informácie o okolnostiach, ktoré môžu ovplyvniť nárok na dávky.

2. Nezamestnaná osoba sa zaeviduje ako osoba hľadajúca prácu v službách zamestnanosti členského štátu, do ktorého odišla, podľa článku 64 ods. 1 písm. b) základného nariadenia a inštitúcii tohto členského štátu poskytne dokument uvedený v odseku 1. Ak nezamestnaná osoba v súlade s odsekom 1 informovala príslušnú inštitúciu, ale predmetný dokument neposkytla, inštitúcia členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla, sa obráti na príslušnú inštitúciu so žiadosťou o poskytnutie potrebných informácií.

3. Služby zamestnanosti členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla hľadať zamestnanie, informujú nezamestnanú osobu o jej povinnostiach.

4. Inštitúcia členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla, bezodkladne zašle príslušnej inštitúcii dokument uvádzajúci dátum, keď sa nezamestnaná osoba zaevidovala v službách zamestnanosti, a jej novú adresu.

Ak sa v priebehu obdobia, počas ktorého má nezamestnaná osoba nárok na zachovanie dávok, vyskytnú akékoľvek okolnosti, ktoré by mohli ovplyvniť nárok na dávky, inštitúcia členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla, ihneď zašle príslušnej inštitúcii a dotknutej osobe dokument, v ktorom sú uvedené príslušné informácie.

Inštitúcia členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla, na požiadanie príslušnej inštitúcie každý mesiac poskytne informácie týkajúce sa situácie nezamestnanej osoby, a najmä, či nezamestnaná osoba zostáva evidovaná v službách zamestnanosti a či dodržiava organizované kontrolné postupy.

5. Inštitúcia členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla, vykonáva kontroly alebo zabezpečuje ich vykonanie, ako keby išlo o nezamestnanú osobu, ktorá poberá dávky podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje táto inštitúcia. V prípade potreby bezodkladne informuje príslušnú inštitúciu, ak sa vyskytnú okolnosti uvedené v odseku 1 písm. d).

6. Príslušné úrady alebo príslušné inštitúcie dvoch alebo viacerých členských štátov sa môžu medzi sebou dohodnúť na osobitných postupoch a časových obmedzeniach, pokiaľ ide o sledovanie situácie nezamestnanej osoby, ako aj na ďalších opatreniach s cieľom uľahčiť hľadanie zamestnania nezamestnaným osobám, ktoré odídu do niektorého z týchto členských štátov podľa článku 64 základného nariadenia.

Článok 56

Nezamestnané osoby, ktoré mali bydlisko v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

1. Ak sa nezamestnaná osoba v súlade s článkom 65 ods. 2 základného nariadenia rozhodne zaevidovať ako osoba hľadajúca prácu, a teda byť k dispozícii službám zamestnanosti, v členskom štáte, v ktorom naposledy vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, oznámi túto skutočnosť inštitúcii a službám zamestnanosti v členskom štáte svojho miesta bydliska.

Na žiadosť služieb zamestnanosti členského štátu, v ktorom dotknutá osoba naposledy vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, zašlú služby zamestnanosti miesta bydliska príslušné informácie o evidencii a hľadaní zamestnania nezamestnanou osobou.

2. Ak sa podľa právnych predpisov uplatniteľných v dotknutých členských štátoch požaduje splnenie určitých povinností a/alebo vykonávanie činností predstavujúcich hľadanie zamestnania nezamestnanou osobou, majú prednosť povinnosti a/alebo vykonávanie činností predstavujúcich hľadanie zamestnania nezamestnanou osobou v členskom štáte bydliska.

Skutočnosť, že si nezamestnaná osoba nespĺnila všetky povinnosti a/alebo si nehládala zamestnanie v členskom štáte, v ktorom naposledy vykonávala svoju činnosť, nemá vplyv na poskytovanie dávok v členskom štáte bydliska.

3. Na účely uplatňovania článku 65 ods. 5 písm. b) základného nariadenia inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa na pracovníka naposledy vzťahovali, oznámi inštitúcii miesta bydliska, či má pracovník nárok na dávky podľa článku 64 základného nariadenia, ak ju o to táto inštitúcia požiada.

Článok 57

Ustanovenia na uplatňovanie článkov 61, 62, 64 a 65 základného nariadenia na osoby, na ktoré sa vzťahuje osobitný systém pre štátnych zamestnancov

1. Články 54 a 55 vykonávacieho nariadenia sa primerane vzťahujú na osoby, na ktoré sa vzťahuje osobitný systém pomoci v nezamestnanosti pre štátnych zamestnancov.

2. Článok 56 vykonávacieho nariadenia sa neuplatňuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje osobitný systém pomoci v nezamestnanosti pre štátnych zamestnancov. Nezamestnaná osoba, na ktorú sa vzťahuje takýto osobitný systém a ktorá je čiastočne alebo úplne nezamestnaná a počas svojho posledného zamestnania mala bydlisko na území iného členského štátu ako príslušný štát, poberá dávky z osobitného systému pomoci v nezamestnanosti pre štátnych zamestnancov v súlade s ustanoveniami právnych predpisov príslušného členského štátu, ako keby mala bydlisko na území tohto členského štátu. Príslušná inštitúcia poskytuje tieto dávky na vlastné náklady.

KAPITOLA VI

Rodinné dávky

Článok 58

Pravidlá prednosti v prípade súbehu dávok

Na účely uplatňovania článku 68 ods. 1 písm. b) bodov i) a ii) základného nariadenia v prípade, že bydlisko detí neumožňuje určiť poradie prednosti, každý dotknutý členský štát vypočíta výšku dávok s prihliadnutím na deti, ktoré nemajú bydlisko na jeho území. V prípade, že sa uplatňuje článok 68 ods. 1 písm. b) bod i), príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy ustanovujú najvyššie dávky, vypláti tieto dávky v ich plnej výške a príslušná inštitúcia druhého členského štátu jej nahradí polovicu tejto sumy, maximálne však do hornej hranice sumy stanovenej právnymi predpismi tohto druhého členského štátu.

Článok 59

Pravidlá uplatniteľné v prípade, že sa menia uplatniteľné právne predpisy a/alebo príslušnosť na priznávanie rodinných dávok

1. Ak sa uplatniteľné právne predpisy a/alebo príslušnosť na priznávanie rodinných dávok v členských štátoch zmení v priebehu kalendárneho mesiaca bez ohľadu na dátumy splatnosti rodinných dávok podľa právnych predpisov týchto členských štátov, inštitúcia, ktorá platila rodinné dávky podľa právnych predpisov, na ktorých základe sa dávky priznali na začiatku mesiaca, ich naďalej poskytuje do konca daného mesiaca.

2. Inštitúcia oznámi inštitúcii druhého členského štátu alebo dotknutých členských štátov dátum, od ktorého prestáva vyplácať predmetné rodinné dávky. Druhý členský štát alebo dotknuté členské štáty začínajú vyplácať dávky od tohto dátumu.

Článok 60

Postup uplatňovania článkov 67 a 68 základného nariadenia

1. Žiadosť o poskytovanie rodinných dávok sa predkladá príslušnej inštitúcii. Na účely uplatňovania článkov 67 a 68 základného nariadenia sa zohľadní situácia celej rodiny, ako keby sa na všetky zúčastnené osoby vzťahovali právne predpisy dotknutého členského štátu a ako keby všetky mali bydlisko v tomto členskom štáte, najmä pokiaľ ide o nárok osoby na takéto dávky. Ak

si osoba, ktorá má nárok na dávky, svoje právo neuplatní, príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa uplatňujú, zohľadní žiadosť o priznanie rodinných dávok predloženú druhým rodičom, osobou, ktorá sa za rodiča považuje, alebo osobou alebo inštitúciou, ktorá vystupuje ako opatrovatel' dieťaťa alebo detí.

2. Inštitúcia, ktorej bola predložená žiadosť podľa odseku 1, preskúma žiadosť na základe podrobných informácií poskytnutých žiadateľom, pričom zohľadní všetky skutočnosti a právne okolnosti, ktoré charakterizujú situáciu rodiny žiadateľa.

Ak táto inštitúcia dospeje k záveru, že jej právne predpisy sú uplatniteľné na základe prednostného práva v súlade s článkom 68 ods. 1 a 2 základného nariadenia, poskytne rodinné dávky v súlade s právnymi predpismi, ktoré uplatňuje.

Ak táto inštitúcia zistí, že na základe právnych predpisov iného členského štátu v súlade s článkom 68 ods. 2 základného nariadenia môže vzniknúť nárok na rozdielový doplatok, bezodkladne zašle žiadosť príslušnej inštitúcii druhého členského štátu a oznámi to dotknutej osobe; okrem toho oznámi inštitúcii druhého členského štátu svoje rozhodnutie týkajúce sa žiadosti a výšku vyplácaných rodinných dávok.

3. Ak inštitúcia, v ktorej sa podáva žiadosť, dospeje k záveru, že jej právne predpisy sú uplatniteľné, ale nie na základe prednostného práva podľa článku 68 ods. 1 a 2 základného nariadenia, bezodkladne prijme predbežné rozhodnutie o pravidlách prednosti, ktoré sa majú uplatniť, a v súlade s článkom 68 ods. 3 základného nariadenia postúpi žiadosť inštitúcii druhého členského štátu a oznámi túto skutočnosť aj žiadateľovi. Táto inštitúcia zaujme stanovisko k predbežnému rozhodnutiu do dvoch mesiacov.

Ak inštitúcia, ktorej sa žiadosť postúpila, nezaujme stanovisko do dvoch mesiacov od prijatia žiadosti, uplatní sa uvedené predbežné rozhodnutie a inštitúcia vyplatí dávky podľa jej právnych predpisov a inštitúcii, v ktorej sa žiadosť podala, oznámi výšku vyplácaných dávok.

4. Ak medzi dotknutými inštitúciami vznikne rozpor o tom, ktoré právne predpisy sa majú na základe prednostného práva uplatniť, uplatňuje sa článok 6 ods. 2 až 5 vykonávacieho nariadenia. Na tento účel je inštitúciou miesta bydliska podľa článku 6 ods. 2 vykonávacieho nariadenia inštitúcia miesta bydliska dieťaťa alebo detí.

5. Inštitúcia, ktorá predbežne vyplatila dávky v sume vyššej, ako je suma, za ktorú je nakoniec zodpovedná, môže žiadať vrátenie preplatku od inštitúcie s prvotnou zodpovednosťou v súlade s postupom stanoveným v článku 73 vykonávacieho nariadenia.

Článok 61

Postup uplatňovania článku 69 základného nariadenia

Na účely uplatňovania článku 69 základného nariadenia správna komisia vypracuje zoznam dodatočných alebo osobitných rodinných dávok pre siroty, na ktoré sa vzťahuje tento článok. Ak v právnych predpisoch, ktoré uplatňuje inštitúcia príslušná na základe pravidiel prednosti, neexistuje ustanovenie o poskytovaní takýchto dodatočných alebo osobitných rodinných dávok pre siroty, príslušná inštitúcia bezodkladne postúpi všetky žiadosti o rodinné dávky spoločne so všetkými príslušnými dokumentmi a informáciami inštitúcii členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu vzťahovali najdlhšie, ktorá takéto dodatočné alebo osobitné rodinné dávky pre siroty poskytuje. V niektorých prípadoch to môže znamenať, že sa žiadosť za rovnakých podmienok postúpi späť inštitúcii členského štátu, podľa ktorého právnych predpisov dotknutá osoba dosiahla najkratšiu zo svojich dôb poistenia alebo bydliska.

HLAVA IV

FINANČNÉ USTANOVENIA

KAPITOLA I

Náhrada nákladov na dávky podľa článku 35 a článku 41 základného nariadenia

Oddiel 1

Náhrada na základe skutočných výdavkov

Článok 62

Zásady

1. Na účely uplatňovania článkov 35 a 41 základného nariadenia príslušná inštitúcia nahrádza skutočnú sumu výdavkov na

vecné dávky inštitúcii, ktorá ich poskytla, v rozsahu vykázanom v účtovníctve tejto inštitúcie okrem prípadu, keď sa uplatňuje článok 63 vykonávacieho nariadenia.

2. Ak celá skutočná suma nákladov na dávky uvedená v odseku 1 alebo jej časť nie je vykázaná v účtovníctve inštitúcie, ktorá ich poskytla, suma, ktorá sa uhradí, sa určuje na základe paušálnej platby vypočítanej zo všetkých vhodných referencií získaných z dostupných údajov. Správna komisia posúdi základy slúžiace na výpočet paušálnych platieb a stanoví ich výšku.

3. Pri náhrade sa nemôžu zohľadňovať vyššie sadzby ako sadzby uplatniteľné na vecné dávky poskytnuté poisťovňou, ktorá podlieha právny predpisom uplatňovaným inštitúciou, ktorá poskytla dávky uvedené v odseku 1.

Oddiel 2

Náhrada na základe pevne stanovených súm

Článok 63

Identifikácia dotknutých členských štátov

1. Členské štáty uvedené v článku 35 ods. 2 základného nariadenia, ktorých právne alebo správne štruktúry nie sú vhodné na to, aby sa uplatnili náhrady na základe skutočných výdavkov, sú uvedené v prílohe 3 k vykonávaciemu nariadeniu.
2. Pokiaľ ide o členské štáty uvedené v prílohe 3 k vykonávaciemu nariadeniu, výdavky na vecné dávky poskytnuté:
 - a) rodinným príslušníkom, ktorí nemajú bydlisko v tom istom členskom štáte ako poistenec v zmysle článku 17 základného nariadenia, a
 - b) dôchodcom a ich rodinným príslušníkom v zmysle článku 24 ods. 1 a článkov 25 a 26 základného nariadenia

nahradia príslušné inštitúcie inštitúciám, ktoré tieto dávky poskytujú, na základe pevnej sumy stanovenej na každý kalendárny rok. Táto pevná suma sa musí čo najviac približovať skutočným výdavkom.

Článok 64

Metóda výpočtu mesačných pevných súm a celkovej pevnej sumy

1. Pre každý veriteľský členský štát sa mesačná pevne stanovená suma na osobu (F_i) za kalendárny rok vypočíta vydelením priemerných ročných nákladov na osobu (Y_i), rozdelených podľa vekovej kategórie (i), číslom 12 s uplatnením zrážky (X) na výsledok podľa tohto vzorca:

$$F_i = Y_i * 12 * (1 - X),$$

kde:

- index ($i = 1, 2$ a 3) predstavuje tri vekové kategórie určené na výpočet pevne stanovených súm:
 - $i = 1$: osoby do 20 rokov
 - $i = 2$: osoby od 20 do 64 rokov
 - $i = 3$: osoby vo veku 65 rokov a staršie,
- Y_i predstavuje priemerné ročné náklady na osobu vekovej kategórie i stanovenej podľa odseku 2,
- koeficient X (0,20 alebo 0,15) predstavuje zrážku stanovenú podľa odseku 3.

2. Priemerné ročné náklady na osobu (Y_i) vo vekovej kategórii i sa vypočítajú tak, že sa ročné výdavky na všetky vecné dávky poskytnuté inštitúciami veriteľského členského štátu všetkým osobám danej vekovej kategórie, ktoré podliehajú jeho právnym predpisom a majú bydlisko na jeho území, vydedia priemerným počtom daných osôb, ktoré v kalendárnom roku patria do uvedenej vekovej kategórie. Výpočet sa zakladá na výdavkoch v rámci systémov uvedených v článku 23 vykonávacieho nariadenia.

3. Zrážka, ktorá sa uplatní na mesačnú pevne stanovenú sumu, sa v zásade rovná 20 % ($X = 0,20$). Pre dôchodcov a ich rodinných príslušníkov sa rovná 15 % ($X = 0,15$), ak príslušný členský štát nie je uvedený v prílohe IV k základnému nariadeniu.

4. Celková pevne stanovená suma za kalendárny rok sa pre každý dlžnícky členský štát získa vynásobením stanovených mesačných pevných súm na osobu v každej vekovej skupine i počtom mesiacov dosiahnutých dotknutými osobami vo veriteľskom členskom štáte v danej vekovej skupine.

Počet mesiacov dosiahnutých dotknutými osobami vo veriteľskom členskom štáte predstavuje súčet kalendárnych mesiacov v kalendárnom roku, počas ktorých dotknutým osobám z dôvodu ich pobytu na území veriteľského členského štátu vznikol nárok na vecné dávky na tomto území na náklady dlžníckeho členského štátu. Tieto mesiace sa určujú na základe registra vedeného na tento účel inštitúciou miesta bydliska, ktorý sa zakladá na dokumentoch poskytnutých príslušnou inštitúciou, ktoré potvrdzujú nárok poberateľov.

5. Správna komisia predloží najneskôr 1. mája 2015 osobitnú správu o uplatňovaní tohto článku, a najmä o zrážkach uvedených v odseku 3. Správna komisia môže na základe tejto správy predložiť návrh obsahujúci akékoľvek zmeny a doplnenia, ktoré sa javia ako dôležité na zabezpečenie toho, aby sa výpočet pevne stanovených súm čo najviac približoval skutočným výdavkom, ktoré vznikli, a aby zrážky uvedené v odseku 3 nevedli k nevyváženým ani zdvojeným platbám členských štátov.

6. Správna komisia stanoví metódy na určenie údajov na výpočet pevne stanovených súm uvedených v odsekoch 1 až 5.

7. Bez ohľadu na odseky 1 až 4 členské štáty môžu naďalej uplatňovať na výpočet pevných súm článku 94 a 95 nariadenia (EHS) č. 574/72, a to do 1. mája 2015, za predpokladu, že sa uplatňujú zrážky stanovené v odseku 3.

Článok 65

Oznámenie priemerných ročných nákladov

1. Suma priemerných ročných nákladov na osobu v každej vekovej kategórii za konkrétny rok sa oznamuje rade audítorov najneskôr do konca druhého roka nasledujúceho po danom roku. Ak sa informácie neoznámia v tejto lehote, použije sa suma priemerných ročných nákladov na osobu, ktorú správna komisia stanovila za predchádzajúci rok.
2. Priemerné ročné náklady stanovené podľa odseku 1 sa každoročne uverejnia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Oddiel 3

Spoločné ustanovenia

Článok 66

Postup vyrovnania medzi inštitúciami

1. Náhrady medzi dotknutými členskými štátmi sa vyrovnávajú čo najrýchlejšie. Každá dotknutá inštitúcia je povinná vyrovnať nároky v lehotách uvedených v tomto oddiele, hneď ako je schopná tak urobiť. Spor týkajúci sa konkrétnej žiadosti nebráni náhrade inej žiadosti alebo ostatných žiadostí.
2. Náhrady medzi inštitúciami členských štátov ustanovené podľa článkov 35 a 41 základného nariadenia sa uskutočňujú prostredníctvom styčného orgánu. Môžu existovať samostatné styčné orgány pre náhrady podľa článku 35 a podľa článku 41 základného nariadenia.

Článok 67

Lehoty na predkladanie a vyrovnanie nárokov

1. Nároky, ktoré vychádzajú zo skutočných výdavkov, sa predkladajú styčnému orgánu dlžníckeho členského štátu do dvanástich mesiacov od uplynutia kalendárneho polroka, v ktorom veriteľská inštitúcia tieto nároky zaúčtovala.
2. Nároky týkajúce sa pevne stanovených súm za kalendárny rok sa predkladajú styčnému orgánu dlžníckeho členského štátu do dvanástich mesiacov nasledujúcich po mesiaci, v ktorom boli priemerné náklady za daný rok uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Registre uvedené v článku 64 ods. 4 vykonávacieho nariadenia sa predkladajú do konca roka nasledujúceho po referenčnom roku.
3. V prípade uvedenom v článku 6 ods. 5 druhom pododseku vykonávacieho nariadenia lehota stanovená v odsekoch 1 a 2 tohto článku začína plynúť až po tom, ako sa určí príslušná inštitúcia.
4. Nároky predložené po uplynutí lehôt uvedených v odsekoch 1 a 2 sa nezohľadňujú.

5. Dlžnícka inštitúcia zaplatí pohľadávky styčnému orgánu veriteľského členského štátu uvedenému v článku 66 vykonávacieho nariadenia do osemnástich mesiacov od konca mesiaca, v ktorom sa tieto pohľadávky predložili styčnému orgánu dlžníckeho členského štátu. To sa nevzťahuje na pohľadávky, ktoré dlžnícka inštitúcia v rámci tejto lehoty odôvodnene odmietla.

6. Akékoľvek spory týkajúce sa pohľadávok sa urovnávajú najneskôr do 36 mesiacov od mesiaca, v ktorom sa pohľadávka predložila.

7. Rada audítorov uľahčí konečné uzavretie účtov v prípadoch, keď nemožno dosiahnuť vyrovnanie v lehote stanovenej v odseku 6, a na základe odôvodnenej žiadosti jednej zo strán poskytne stanovisko k sporu do šiestich mesiacov od mesiaca, v ktorom jej bola vec predložená.

Článok 68

Úroky z omeškania a zálohové platby

1. Po uplynutí osemnásťmesačnej lehoty stanovenej v článku 67 ods. 5 vykonávacieho nariadenia môže veriteľská inštitúcia účtovať k nesplateným pohľadávkam úrok, pokiaľ dlžnícka inštitúcia v lehote šiestich mesiacov od konca mesiaca, v ktorom sa pohľadávka predložila, neuskutočnila zálohovú platbu vo výške najmenej 90 % celkovej sumy pohľadávok stanovenej podľa článku 67 ods. 1 alebo 2 vykonávacieho nariadenia. K tým častiam pohľadávok, ktoré zálohová platba nepokryla, možno účtovať úrok až po uplynutí 36-mesačnej lehoty stanovenej v článku 67 ods. 6 vykonávacieho nariadenia.

2. Úrok sa vypočíta na základe referenčnej sadzby uplatňovanej Európskou centrálnou bankou na jej hlavné finančné operácie. Uplatniteľná referenčná sadzba je sadzba, ktorá je platná v prvý deň mesiaca, v ktorom je platba splatná.

3. Žiadny styčný orgán nie je povinný prijať zálohovú platbu stanovenú v odseku 1. Ak však styčný orgán ponuku zálohovej platby odmietne, veriteľská inštitúcia viac nemá nárok na účtovanie úroku za omeškané platby súvisiace s dotknutými pohľadávkami okrem úroku ustanoveného v odseku 1 druhej vete.

Článok 69

Ročné vyúčtovanie

1. Správna komisia zistí stav pohľadávok za každý kalendárny rok v súlade s článkom 72 písm. g) základného nariadenia na základe správy rady audítorov. Styčné orgány na tento účel oznámia rade audítorov v lehotách a podľa postupov, ktoré stanoví rada audítorov, sumy predložených, vyrovnaných alebo namieta- ných pohľadávok (pohľadávky veriteľského subjektu) a sumy pohľadávok, ktoré boli prijaté, vyrovnané alebo namieta- né (záväzky dlžníckeho subjektu).

2. Správna komisia môže uskutočniť akúkoľvek vhodnú kontrolu štatistických a účtovných údajov, ktoré slúžia na zistenie ročného stavu pohľadávok ustanoveného v odseku 1, najmä aby sa ubezpečila, že sú v súlade s pravidlami stanovenými v tejto hlave.

KAPITOLA II

Náhrada dávok v nezamestnanosti podľa článku 65 základného nariadenia

Článok 70

Náhrada dávok v nezamestnanosti

Ak nedôjde k dohode podľa článku 65 ods. 8 základného nariadenia, inštitúcia miesta bydliska požiada inštitúciu členského štátu, ktorého právne predpisy sa na poberateľa dávok naposledy vzťahovali, o náhradu dávok v nezamestnanosti podľa článku 65 ods. 6 a 7 základného nariadenia. Táto žiadosť sa podáva do šiestich mesiacov od skončenia kalendárneho polroka, počas ktorého sa vykonala posledná výplata dávky v nezamestnanosti, ktorej náhrada sa požaduje. V žiadosti sa uvedie suma dávok vyplatených počas trojmesačnej alebo päťmesačnej doby uvedenej v článku 65 ods. 6 a 7 základného nariadenia, doba, ktorej sa vyplatené dávky týkali, a identifikačné údaje nezamestnanej osoby. Pohľadávky sa uplatňujú a preplácajú prostredníctvom styčných orgánov dotknutých členských štátov.

Žiadosti podané po uplynutí lehoty uvedenej v prvom odseku sa nemusia zohľadniť.

Článok 66 ods. 1 a článok 67 ods. 5 až 7 vykonávacieho nariadenia sa uplatňujú podobne.

Po uplynutí osemnásťmesačnej lehoty podľa článku 67 ods. 5 vykonávacieho nariadenia si veriteľská inštitúcia k nesplateným pohľadávkam môže účtovať úrok. Úrok sa vypočíta v súlade s článkom 68 ods. 2 vykonávacieho nariadenia.

Maximálna výška náhrady podľa článku 65 ods. 6 tretej vety základného nariadenia sa v každom jednotlivom prípade rovná dávke, na ktorú by dotknutá osoba mala nárok podľa právnych predpisov členského štátu, ktoré sa na ňu naposledy vzťahovali, ak by bola evidovaná v službách zamestnanosti tohto členského štátu. Pokiaľ však ide o vzťahy medzi členskými štátmi uvedenými v prílohe 5 k vykonávaciemu nariadeniu, príslušné inštitúcie jedného z týchto členských štátov, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu naposledy vzťahovali, určia v každom jednotlivom prípade maximálnu výšku na základe priemernej sumy dávok v nezamestnanosti poskytovaných podľa právnych predpisov tohto členského štátu v predchádzajúcom kalendárnom roku.

KAPITOLA III

Spätné vymáhanie neoprávnene vyplatených dávok, spätné vymáhanie predbežných platieb a príspevkov, vzájomné započítanie a pomoc pri spätnom vymáhaní

Oddiel 1

Zásady

Článok 71

Spoločné ustanovenia

Na účely uplatňovania článku 84 základného nariadenia a v rámci vymedzenom základným nariadením sa spätné vymáhanie dávok uskutočňuje vždy, keď je to možné, formou vzájomného započítania buď medzi dotknutými inštitúciami členských štátov, alebo voči dotknutej fyzickej alebo právnickej osobe v súlade s článkami 72 až 74 vykonávacieho nariadenia. Ak nemožno spätné vymôcť celú dávku alebo jej časť týmto postupom vzájomného započítania, zostávajúce dlžné sumy sa vymáhajú v súlade s článkami 75 až 85 vykonávacieho nariadenia.

Oddiel 2

Vzájomné započítanie

Článok 72

Neoprávnene vyplatené dávky

1. Ak inštitúcia členského štátu vyplatila určitej osobe neoprávnené dávky, môže táto inštitúcia za podmienok a v rozsahu stanovenom právnymi predpismi, ktoré uplatňuje, požiadať inštitúciu akéhokoľvek iného členského štátu zodpovedného za vyplácanie dávok dotknutej osobe, aby odpočítala neoprávnené vyplatenú sumu od splatných súm alebo prebiehajúcich platieb, ktoré má dotknutej osobe vyplatiť, bez ohľadu na oblasť sociálneho zabezpečenia, v rámci ktorej sa dávka vypláca. Inštitúcia členského štátu zodpovedná za vyplácanie dávok odpočíta dotknutú sumu za podmienok a v rozsahu vzťahujúcom sa na tento druh postupu vzájomného započítania podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, rovnako ako keby sama vyplatila preplatky, a odpočítanú sumu prevedie inštitúcii, ktorá neoprávnené dávky vyplatila.

2. Ak inštitúcia členského štátu pri poskytovaní alebo skúmaní dávok v súvislosti s dávkami v invalidite, starobnými a pozostalostnými dôchodkami podľa hlavy III kapitol 4 a 5 základného nariadenia vyplatila osobe dávky v neoprávnenom rozsahu, môže odchylné od odseku 1 požiadať inštitúciu akéhokoľvek iného členského štátu zodpovednú za vyplácanie zodpovedajúcich dávok dotknutej osobe, aby odpočítala výšku preplatkov od súm splatných dotknutej osobe. Po tom, ako inštitúcia členského štátu zodpovedná za vyplácanie príslušných dávok informovala inštitúciu, ktorá vyplatila neoprávnenú sumu, o svojich splatných sumách, inštitúcia, ktorá vyplatila neoprávnenú sumu, do dvoch

mesiacov oznámi výšku neoprávnenej sumy. Ak inštitúcia, ktorá má vyplatiť splatné sumy, dostane toto oznámenie v tejto lehote, prevedie odpočítanú sumu inštitúcii, ktorá neoprávnené sumy vyplátila. Ak lehota uplynie, táto inštitúcia bezodkladne vyplatí splatné sumy dotknutej osobe.

3. Ak osoba prijala pomoc sociálneho zabezpečenia v jednom členskom štáte počas obdobia, v ktorom mala nárok na dávky podľa právnych predpisov iného členského štátu, orgán, ktorý pomoc poskytol, môže, ak je oprávnený uplatniť nárok na vrátenie dávok vyplatených dotknutej osobe, požiadať inštitúciu akéhokoľvek iného členského štátu zodpovednú za vyplácanie dávok v prospech dotknutej osoby, aby výšku pomoci odpočítala zo súm, ktoré tento členský štát vypláca dotknutej osobe.

Toto ustanovenie sa primerane uplatňuje na každého rodinného príslušníka dotknutej osoby, ktorý prijal pomoc na území členského štátu v období, počas ktorého mal poistenec nárok na dávky na tohto rodinného príslušníka podľa právnych predpisov iného členského štátu.

Inštitúcia členského štátu, ktorá vyplátila neoprávnenú sumu pomoci, zašle oznámenie o dlžnej sume inštitúcii iného členského štátu, ktorá následne odpočíta sumu za podmienok a v rozsahu stanovenom pre tento druh postupu vzájomného započítania podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, a sumu bezodkladne prevedie inštitúcii, ktorá neoprávnenú sumu vyplátila.

Článok 73

Predbežne vyplatené peňažné dávky alebo predbežne prijaté príspevky

1. Na účely uplatňovania článku 6 vykonávacieho nariadenia a najneskôr do troch mesiacov od určenia uplatniteľných právnych predpisov alebo určenia inštitúcie zodpovednej za vyplácanie určených dávok inštitúcia, ktorá predbežne vyplácala peňažné dávky, zostaví výkaz predbežne vyplatených dávok a zašle ho inštitúcii, ktorá je určená ako príslušná inštitúcia.

Inštitúcia určená ako príslušná na vyplácanie dávok odpočíta dlžnú sumu v súvislosti s predbežnými platbami od splatných súm zodpovedajúcich dávok, ktoré dlží dotknutej osobe, a bezodkladne prevedie odpočítanú sumu inštitúcii, ktorá peňažné dávky predbežne vyplácala.

Ak je suma predbežne vyplácaných dávok vyššia ako dlžná suma alebo ak dlžné sumy neexistujú, inštitúcia určená ako príslušná odpočíta túto sumu z prebiehajúcich platieb za podmienok a v rozsahu stanovenom pre tento druh postupu vzájomného započítania podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, a odpočítanú sumu bezodkladne prevedie inštitúcii, ktorá peňažné dávky predbežne vyplácala.

2. Inštitúcia, ktorá predbežne dostávala príspevky od právnickej a/alebo fyzickej osoby, vracia predmetné sumy osobám, ktoré ich zaplatili, až keď od inštitúcie určenej ako príslušná inštitúcia zistí výšku súm, ktoré jej patria podľa článku 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia.

Na základe žiadosti, ktorú inštitúcia určená ako príslušná podá najneskôr do troch mesiacov od určenia uplatniteľných právnych predpisov, inštitúcia, ktorá predbežne dostávala príspevky, prevedie sumu týchto príspevkov na príslušnú inštitúciu na účely vyrovnania situácie s príspevkami, ktoré právnická a/alebo fyzická osoba dlhuje inštitúcii určenej ako príslušná inštitúcia za rovnaké obdobie. Prevedené príspevky sa spätne považujú za zaplatené inštitúcii určenej ako príslušná inštitúcia.

Ak výška predbežne prijatých príspevkov preyšuje sumu, ktorú právnická a/alebo fyzická osoba dlhuje inštitúcii určenej ako príslušná inštitúcia, inštitúcia, ktorá predbežne dostávala príspevky, vráti preplatok dotknutej právnickej a/alebo fyzickej osobe.

Článok 74

Náklady spojené so vzájomným započítaním

V prípade, že sa dlh spätne vymáha postupom vzájomného započítania podľa článkov 72 a 73 vykonávacieho nariadenia, nevznikajú žiadne nároky na preplatenie nákladov.

Oddiel 3

Spätné vymáhanie

Článok 75

Vymedzenie pojmov a spoločné ustanovenia

1. Na účely tohto oddielu:

- „pohľadávka“ znamená všetky pohľadávky v súvislosti s neoprávnené prijatými príspevkami alebo neoprávnené vyplatenými dávkami vrátane úrokov, pokút, správnych sankcií a všetkých iných poplatkov a nákladov spojených s pohľadávkou v súlade s právnymi predpismi členského štátu, ktorý si uplatňuje pohľadávku,
- „žiadajúca strana“ znamená vo vzťahu ku každému členskému štátu akúkoľvek inštitúciu, ktorá požiada o informáciu, oznámenie alebo spätné vymáhanie v súvislosti s pohľadávkou vymedzenou vyššie,
- „dožiadaná strana“ znamená vo vzťahu ku každému členskému štátu akúkoľvek inštitúciu, ktorej sa môže zaslať žiadosť o informáciu, oznámenie alebo spätné vymáhanie.

2. Žiadosti a s nimi spojená komunikácia medzi členskými štátmi prebieha vo všeobecnosti prostredníctvom určených inštitúcií.

3. Praktické vykonávacie opatrenia vrátane opatrení spojených s článkom 4 vykonávacieho nariadenia prijíma správna komisia, ktorá tiež stanovuje minimálne prahové hodnoty pre sumy, v súvislosti s ktorými možno podať žiadosť o spätné vymáhanie.

Článok 76

Žiadosti o informácie

1. Na žiadosť žiadajúcej strany dožiadaná strana poskytuje všetky informácie, ktoré by mohli byť prospešné pre žiadajúcu stranu pri spätnom vymáhaní jej pohľadávky.

S cieľom získať tieto informácie dožiadaná strana využije právomoci, ktoré má podľa zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení uplatniteľných na spätné vymáhanie podobných pohľadávok vzniknutých v jej členskom štáte.

2. V žiadosti o informácie sa uvádza meno/obchodné meno, posledná známa adresa a všetky ďalšie relevantné informácie týkajúce sa identifikácie dotknutej právnickej alebo fyzickej osoby, ktorej sa poskytované informácie týkajú, ako aj povaha a výška pohľadávky, v súvislosti s ktorou sa žiadosť podala.

3. Dožiadaná strana nie je povinná poskytovať informácie:

- a) ktoré by nemohla získať na účely spätného vymáhania podobných pohľadávok vzniknutých v jej členskom štáte;
- b) ktorými by sa mohli zverejniť akékoľvek obchodné, priemyselné alebo profesionálne tajomstvá alebo
- c) ktorých zverejnenie by mohlo spôsobiť ohrozenie bezpečnosti alebo by mohlo byť v rozpore s verejným poriadkom členského štátu.

4. Dožiadaná strana informuje žiadajúcu stranu o dôvodoch zamietnutia jej žiadosti o informáciu.

Článok 77

Oznámenie

1. Dožiadaná strana na žiadosť žiadajúcej strany a podľa právnych predpisov o oznamovaní podobných exekučných titulov alebo rozhodnutí platných v jej členskom štáte oznamuje adresátovi všetky exekučné tituly a rozhodnutia, aj súdnej povahy, ktoré majú pôvod v členskom štáte žiadajúcej strany a týkajú sa pohľadávky a/alebo jej spätného vymáhania.

2. V žiadosti o oznámenie sa uvádza meno/obchodné meno, adresa a všetky ďalšie rozhodujúce informácie spojené s identifikáciou dotknutého adresáta, ku ktorým má žiadajúca strana obvyklý prístup, ako aj povaha a predmet exekučného titulu alebo rozhodnutia, ktoré sa majú oznámiť, a prípadne meno, adresa a všetky ďalšie rozhodujúce informácie spojené s identifikáciou dlžníka a pohľadávky, ktorej sa exekučný titul alebo rozhodnutie týka, ako aj všetky ďalšie užitočné informácie.

3. Dožiadaná strana bezodkladne informuje žiadajúcu stranu o krokoch podniknutých na základe jej žiadosti o oznámenie, a predovšetkým o dátume odoslania rozhodnutia alebo exekučného titulu adresátovi.

Článok 78

Žiadosť o spätné vymáhanie

1. K žiadosti o spätné vymáhanie pohľadávky, ktorú žiadajúca strana adresuje dožiadanej strane, sa pripojí úradná alebo overená kópia exekučného titulu vydaného v členskom štáte žiadajúcej strany, ktorý umožňuje vynútenie spätného vymáhania, a prípadne originál alebo overená kópia ďalších dokumentov potrebných na spätné vymáhanie.

2. Žiadajúca strana môže podať žiadosť o spätné vymáhanie, len ak:

- a) pohľadávka a/alebo exekučný titul umožňujúci jej vynútenie nie je v jej členskom štáte predmetom sporu okrem prípadov, v ktorých sa uplatňuje článok 81 ods. 2 druhý pododsek vykonávacieho nariadenia;
- b) vo svojom členskom štáte uplatnila príslušné postupy spätného vymáhania, ktoré jej poskytuje exekučný titul uvedený v odseku 1, a ak prijaté opatrenia nevedú k úplnej úhrade pohľadávky;
- c) neuplynula premlčacia lehota v súlade s jej právnymi predpismi.

3. V žiadosti o spätné vymáhanie sa uvádza:

- a) meno/obchodné meno, adresa a všetky ďalšie relevantné informácie súvisiace s identifikáciou dotknutej právnickej osoby alebo fyzickej osoby a/alebo tretej strany, ktorá má v držbe jej aktíva;
- b) názov, adresa a všetky ďalšie relevantné informácie súvisiace s identifikáciou žiadajúcej strany;
- c) odkaz na exekučný titul, ktorý umožňuje vynútenie spätného vymáhania, vydaný v členskom štáte žiadajúcej strany;
- d) povaha a výška pohľadávky vrátane základnej sumy, úrokov, pokút, správnych sankcií a všetkých iných dlžných poplatkov a nákladov uvedených v menách členských štátov žiadajúcej i dožiadanej strany;
- e) dátum, keď žiadajúca strana a/alebo dožiadaná strana informovala adresáta o exekučnom titule;
- f) dátum, odkedy je vynútenie možné, a obdobie, počas ktorého je vynútenie možné podľa právnych predpisov platných v členskom štáte žiadajúcej strany;
- g) všetky ďalšie rozhodujúce informácie.

4. Žiadosť o spätné vymáhanie obsahuje aj vyhlásenie, ktorým žiadajúca strana potvrdzuje splnenie podmienok uvedených v odseku 2.

5. Dožiadaná strana postúpi žiadajúcej strane všetky rozhodujúce informácie vo veci, ktorá bola dôvodom na podanie žiadosti o spätné vymáhanie, ihneď ako sa ich dozvie.

Článok 79

Exekučný titul umožňujúci vynútenie spätného vymáhania

1. V súlade s článkom 84 ods. 2 základného nariadenia je exekučný titul umožňujúci vynútenie spätného vymáhania pohľadávky priamo uznaný a automaticky sa s ním zaobchádza ako s exekučným titulom, ktorý umožňuje vynútenie pohľadávky členského štátu dožadanej strany.

2. Bez ohľadu na odsek 1 sa v prípade potreby a v súlade s ustanoveniami platnými v členskom štáte dožadanej strany môže exekučný titul umožňujúci vynútenie pohľadávky prijať alebo uznať za exekučný titul, ktorým sa povoľuje vynútenie na území tohto členského štátu, prípadne sa môže tento exekučný titul doplniť alebo nahradiť.

Členské štáty vynaložia úsilie, aby splnili formálne náležitosti súvisiace s potvrdením, uznaním, doplnením alebo nahradením do troch mesiacov od dátumu doručenia žiadosti o spätné vymáhanie okrem prípadov, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia tretieho pododseku tohto odseku. Členské štáty nesmú odmietnuť vykonať tieto úkony, ak je exekučný titul umožňujúci vynútenie riadne vypracovaný. Dožadovaná strana informuje žiadajúcu stranu o dôvodoch prekročenia tejto trojmesačnej lehoty.

Ak by pri akomkoľvek z týchto úkonov mal vzniknúť spor v súvislosti s pohľadávkou a/alebo exekučným titulom umožňujúcim jej vynútenie, ktorý vydala žiadajúca strana, uplatňuje sa článok 81 vykonávacieho nariadenia.

Článok 80

Spôsoby platby a lehoty

1. Pohľadávky sa spätne vymáhajú v peňažnej mene členského štátu dožadanej strany. Dožadovaná strana postúpi žiadajúcej strane pohľadávku, ktorú vymohla, v celej jej výške.

2. Dožadovaná strana môže po porade so žiadajúcou stranou poskytnúť dlžníkovi lehotu na zaplatenie alebo mu povoliť splátky, ak to umožňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia platné v jej členskom štáte. Akékoľvek úroky, ktoré dožadovaná strana účtovala v súvislosti s takouto dodatočnou lehotou na platenie, sa takisto postúpia žiadajúcej strane.

Od dátumu, ku ktorému sa exekučný titul umožňujúci spätné vymáhanie pohľadávky priamo uznal v súlade s článkom 79 ods. 1 vykonávacieho nariadenia alebo sa prijal, uznal, doplnil alebo nahradil v súlade s článkom 79 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, sa za omeškanú platbu účtujú úroky podľa zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení platných v členskom štáte dožadanej strany, ktoré sa takisto postúpia žiadajúcej strane.

Článok 81

Spor o pohľadávku alebo exekučný titul umožňujúci vynútenie jej spätného vymáhania a spor o vynucovacie opatrenia

1. Ak počas postupu spätného vymáhania zúčastnená strana napadne pohľadávku a/alebo exekučný titul umožňujúci jej vynútenie, vydaný v členskom štáte žiadajúcej strany, táto strana podá návrh na začatie konania príslušným úradom členského štátu žiadajúcej strany v súlade s jeho platnými právnymi predpismi. Žiadajúca strana bezodkladne informuje dožadovanú stranu o takomto konaní. Dožadovanú stranu môže o konaní informovať aj zúčastnená strana.

2. Hneď ako dožadovaná strana dostane oznámenie alebo informácie uvedené v odseku 1 buď od žiadajúcej strany, alebo od zúčastnenej strany, pozastaví vymáhanie, až kým príslušný úrad neprijme rozhodnutie v tejto veci, ak sa žiadajúca strana nerozhodne inak v súlade s druhým pododsekom tohto odseku. Ak to dožadovaná strana bude považovať za potrebné, môže bez toho, aby bol dotknutý článok 84 vykonávacieho nariadenia, prijať preventívne opatrenia s cieľom zaručiť spätné vymáhanie, pokiaľ zákony alebo iné právne predpisy platné v jej členskom štáte umožňujú takéto konanie pri podobných pohľadávkach.

Bez ohľadu na prvý pododsek žiadajúca strana môže v súlade so zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi postupmi platnými v jej členskom štáte vyžadovať od dožadanej strany, aby spätne vymáhala spornú pohľadávku, ak príslušné zákony, iné právne predpisy a správne postupy platné v členskom štáte dožadanej strany umožňujú takéto konanie. Ak je výsledok sporu následne priaznivý voči dlžníkovi, žiadajúca strana je povinná vrátiť v súlade s právnymi predpismi platnými v členskom štáte dožadanej strany všetky vymožené sumy spolu s prípadným splatným odškodnením.

3. Ak sa spor týka vynucovacích opatrení prijatých v členskom štáte dožadanej strany, návrh na začatie konania sa podáva príslušnému úradu tohto členského štátu v súlade s jeho zákonmi a inými právnymi predpismi.

4. Ak príslušným úradom, ktorému sa podal návrh na začatie konania v súlade s odsekom 1, je všeobecný alebo správny súd, rozhodnutie tohto súdu, pokiaľ je vynesené v prospech žiadajúcej strany a umožňuje spätné vymáhanie pohľadávky v členskom štáte žiadajúcej strany, sa považuje za „exekučný titul umožňujúci vynútenie“ v zmysle článkov 78 a 79 vykonávacieho nariadenia a spätné vymáhanie pohľadávky sa vykoná na základe tohto rozhodnutia.

Článok 82

Obmedzenie pomoci

1. Dožadovaná strana nie je povinná:
 - a) poskytovať pomoc ustanovenú v článkoch 78 až 81 vykonávacieho nariadenia, ak by spätné vymáhanie pohľadávky vzhľadom na situáciu dlžníka spôsobilo závažné ekonomické alebo sociálne ťažkosti v členskom štáte dožadanej strany, pokiaľ zákony, iné právne predpisy alebo správne postupy platné v členskom štáte dožadanej strany umožňujú takéto konanie v prípade podobných vnútroštátnych pohľadávok;
 - b) poskytovať pomoc ustanovenú v článkoch 76 až 81 vykonávacieho nariadenia, ak sa pôvodná žiadosť podľa článkov 76 až 78 vykonávacieho nariadenia týka pohľadávok starších ako päť rokov, pričom táto lehota sa počíta od času, keď sa v súlade so zákonmi, inými právnymi predpismi alebo správnymi postupmi platnými v členskom štáte žiadajúcej strany stanovil exekučný titul umožňujúci vynútenie, k dátumu podania žiadosti. Ak je však pohľadávka alebo exekučný titul predmetom sporu, lehota začína plynúť od času, keď členský štát žiadajúcej strany stanoví, že pohľadávka alebo exekučný titul umožňujúci jej spätné vymáhanie už nie sú sporné.

2. Dožiadaná strana informuje žiadajúcu stranu o dôvodoch zamietnutia jej žiadosti o pomoc.

Článok 83

Premlčacie doby

1. Otázky spojené s premlčacími dobami sa riadia:
 - a) právnymi predpismi platnými v členskom štáte žiadajúcej strany, pokiaľ sa týkajú pohľadávky a/alebo exekučného titulu umožňujúceho jej spätné vymáhanie, a
 - b) právnymi predpismi platnými v členskom štáte dožiadanej strany, pokiaľ sa týkajú vynucovacích opatrení v dožiadanom členskom štáte.

Premlčacie doby podľa právnych predpisov platných v členskom štáte dožiadanej strany začínajú plynúť dňom priameho uznania alebo dňom prijatia, uznania, doplnenia alebo nahradenia exekučného titulu v súlade s článkom 79 vykonávacieho nariadenia.

2. Ak by kroky, ktoré dožiadaná strana podniká pri spätnom vymáhaní pohľadávok na základe žiadosti o pomoc, mali v prípade, že by ich vykonala žiadajúca strana, za následok pozastavenie alebo prerušenie premlčacej doby podľa právnych predpisov platných v členskom štáte žiadajúcej strany, považujú sa takéto kroky, pokiaľ ide o ich účinok, za uskutočnené v tomto členskom štáte.

Článok 84

Preventívne opatrenia

Na základe odôvodnenej žiadosti žiadajúcej strany dožiadaná strana prijme preventívne opatrenia, aby zabezpečila spätné vymáhanie pohľadávky, pokiaľ to zákony alebo iné právne predpisy platné v členskom štáte dožiadanej strany umožňujú.

Na účely uplatňovania prvého odseku sa ustanovenia a postupy ustanovené v článkoch 78, 79, 81 a 82 vykonávacieho nariadenia uplatňujú podobne.

Článok 85

Náklady spojené so spätným vymáhaním

1. Dožiadaná strana si od dotknutej fyzickej alebo právnickej osoby spätne vymáha akékoľvek náklady, ktoré jej v súvislosti s vymáhaním vzniknú, v súlade so zákonmi alebo inými právnymi predpismi jej členského štátu, ktoré sa vzťahujú na podobné pohľadávky; vymožené sumy si ponechá.
2. Vzájomná pomoc poskytovaná v rámci tohto oddielu je v zásade bezplatná. Avšak v prípade, že spätné vymáhanie predstavuje osobitný problém alebo si vyžaduje veľmi vysoké náklady, žiadajúca a dožiadaná strana sa môžu dohodnúť na spôsobe náhrady, ktorý je pre dotknutý prípad osobitný.
3. Členský štát žiadajúcej strany zostáva voči členskému štátu dožiadanej strany zodpovedný za všetky náklady a straty, ktoré tomuto členskému štátu vzniknú v súvislosti s konaniami považovanými za neodôvodnené, pokiaľ ide o podstatu pohľadávky alebo platnosť exekučného titulu vydaného žiadajúcou stranou.

Článok 86

Doložka o preskúmaní

1. Najneskôr štvrtý celý kalendárny rok od nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia správna komisia predloží porovnávaciu správu o lehotách stanovených v článku 67 ods. 2, 5 a 6 vykonávacieho nariadenia.

Na základe tejto správy Európska komisia môže, ak je to vhodné, predložiť návrhy na preskúmanie týchto lehôt na účel ich podstatného skrátenia.

2. Najneskôr do konca obdobia uvedeného v odseku 1 správna komisia zároveň posúdi aj pravidlá prepočítavania dôb stanovené v článku 13 so zreteľom na možné zjednodušenie týchto pravidiel.

3. Najneskôr do 1. mája 2015 správna komisia predloží správu, v ktorej osobitne zhodnotí uplatňovanie hlavy IV kapitol I a III vykonávacieho nariadenia, a to najmä v súvislosti s postupmi a lehotami uvedenými v článku 67 ods. 2, 5 a 6 vykonávacieho nariadenia a s postupmi spätného vymáhania uvedenými v článkoch 75 až 85 vykonávacieho nariadenia.

Na základe tejto správy Európska komisia môže v prípade potreby predložiť vhodné návrhy, ako urobiť tieto postupy efektívnejšími a vyváženými.

HLAVA V

RÔZNE PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 87

Lekárske vyšetrenie a správne kontroly

1. Bez toho, aby boli dotknuté iné osobitné ustanovenia, v prípade, že poberateľ alebo žiadateľ dávok alebo jeho rodinný príslušník má miesto pobytu alebo bydlisko na území iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom sa nachádza dlžnícka inštitúcia, lekárske vyšetrenie na žiadosť tejto dlžníckej inštitúcie vykoná inštitúcia miesta pobytu alebo bydliska poberateľa v súlade s postupmi stanovenými v právnych predpisoch, ktoré táto inštitúcia uplatňuje.

Dlžnícka inštitúcia oznámi inštitúcii miesta pobytu alebo bydliska akékoľvek prípadné osobitné požiadavky, ktoré sa majú splniť, a na čo sa má lekárske vyšetrenie zamerať.

2. Inštitúcia miesta pobytu alebo bydliska zašle správu dlžníckej inštitúcii, ktorá si lekárske vyšetrenie vyžiadala. Pre túto inštitúciu sú zistenia inštitúcie miesta pobytu alebo bydliska záväzné.

Právo dlžníckej inštitúcie nechať poberateľa vyšetriť lekárom, ktorého si sama vyberie, zostáva zachované. Poberateľa však môžu vyzvať, aby sa dostavil do členského štátu dlžníckej inštitúcie, iba ak je schopný absolvovať cestu bez toho, aby to ohrozilo jeho zdravie, pričom cestovné náklady a náklady na pobyt hradí dlžnícka inštitúcia.

3. Ak má poberateľ alebo žiadateľ dávok alebo jeho rodinný príslušník miesto pobytu alebo bydliska na území iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom sa nachádza dlžnícka inštitúcia, správnu kontrolu na žiadosť dlžníckej inštitúcie vykoná inštitúcia miesta pobytu alebo bydliska poberateľa.

V tomto prípade sa tiež uplatňuje odsek 2.

4. Odseky 2 a 3 sa uplatňujú aj pri určení alebo kontrole miery závislosti poberateľa alebo žiadateľa o dávky dlhodobej starostlivosti uvedené v článku 34 základného nariadenia.

5. Príslušné úrady alebo príslušné inštitúcie dvoch alebo viacerých členských štátov sa môžu dohodnúť na osobitných ustanoveniach a postupoch, ktoré sa budú uplatňovať v záujme celkového alebo čiastočného zlepšenia pripravenosti žiadateľov a poberateľov vstúpiť na trh práce a ich účasti v akýchkoľvek systémoch a programoch, ktoré na tento účel existujú v členských štátoch miesta pobytu alebo bydliska.

6. Odchylné od zásady bezplatnej vzájomnej správnej spolupráce uvedenej v článku 76 ods. 2 základného nariadenia dlžnícka inštitúcia, ktorá požadovala vykonanie kontrol, nahradí skutočnú sumu výdavkov na kontroly uvedené v odsekoch 1 až 5 inštitúcií, ktorá bola o vykonanie kontrol požiadaná.

Článok 88

Oznámenia

1. Členské štáty oznámia Európskej komisii údaje o orgánoch uvedených v článku 1 písm. m), q) a r) základného nariadenia a v článku 1 ods. 2 písm. a) a b) vykonávacieho nariadenia, ako aj o inštitúciách určených v súlade s vykonávacím nariadením.

2. Orgány uvedené v odseku 1 musia mať elektronickú identitu vo forme identifikačného kódu a elektronickej adresy.

3. Správna komisia určí štruktúru, obsah a podrobnosti oznamovania údajov uvedených v odseku 1 vrátane spoločného formátu a vzoru oznámení.

4. Podrobnosti o verejnej databáze, ktorá obsahuje informácie uvedené v odseku 1, sú uvedené v prílohe 4 k vykonávaciemu nariadeniu. Databázu zriaďuje a spravuje Európska komisia. Členské štáty sú však zodpovedné za vloženie vlastných vnútroštátnych kontaktných informácií do tejto databázy. Členské štáty okrem toho zabezpečujú, aby vloženie vnútroštátne kontaktné informácie požadované podľa odseku 1 boli presné.

5. Členské štáty sú zodpovedné za aktuálnosť informácií uvedených v odseku 1.

Článok 89

Informácie

1. Správna komisia vypracuje informačné materiály potrebné na zabezpečenie toho, aby dotknuté strany poznali svoje práva a správne náležitosti, ktoré musia splniť, aby ich mohli uplatňovať. Šírenie informácií sa bude podľa možnosti uskutočňovať elektronicky formou uverejňovania online na verejne prístupných internetových stránkach. Správna komisia zabezpečí pravidelnú aktualizáciu informácií a monitorovanie kvality služieb poskytovaných zákazníkovi.

2. Poradný výbor uvedený v článku 75 základného nariadenia môže vydávať stanoviská a odporúčania týkajúce sa skvalitňovania informácií a ich šírenia.

3. Príslušné úrady zabezpečia, aby ich inštitúcie poznali a uplatňovali všetky právne a iné ustanovenia Spoločenstva vrátane rozhodnutí správnej komisie v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje základné nariadenie a vykonávacie nariadenie, a za podmienok v nich ustanovených.

Článok 90

Menový prepočet

Na účely uplatňovania základného a vykonávacieho nariadenia je výmenným kurzom medzi peňažnými menami referenčný kurz uverejnený Európskou centrálnou bankou. Správna komisia stanoví dátum, ku ktorému sa určí výmenný kurz.

Článok 91

Štatistika

Príslušné úrady zhromaždia štatistické údaje týkajúce sa uplatňovania základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia a zašlú ich sekretariátu správnej komisie. Tieto údaje sa zbierajú a ukladajú podľa plánu a metódy, ktoré určí správna komisia. Za šírenie informácií je zodpovedná Európska komisia.

Článok 92

Zmena a doplnenie príloh

Prílohy 1, 2, 3, 4 a 5 k vykonávaciemu nariadeniu a prílohy VI, VII, VIII a IX k základnému nariadeniu sa na žiadosť správnej komisie môžu zmeniť a doplniť nariadením Komisie.

Článok 93

Prechodné ustanovenia

Článok 87 základného nariadenia sa uplatňuje na situácie, na ktoré sa vzťahuje vykonávacie nariadenie.

Článok 94

Prechodné ustanovenia týkajúce sa dôchodkov

1. Ak udalosť nastane pred dňom nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia na území dotknutého členského štátu, ale dôchodok do tohto dátumu nebol určený, vzniká na základe žiadosti nárok na dvojaké prepočítanie, pokiaľ dávky musia byť priznané vzhľadom na túto udalosť za obdobie pred týmto dátumom:

- a) za obdobie pred dňom nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia na území dotknutého členského štátu v súlade s nariadením (EHS) č. 1408/71 alebo platnými dohodami uzavretými medzi dotknutými členskými štátmi;
- b) za obdobie, ktoré sa začína v deň nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia na území dotknutého členského štátu, v súlade so základným nariadením.

Ak je však suma vypočítaná podľa písmena a) vyššia ako suma vypočítaná podľa písmena b), dotknutá osoba má naďalej nárok na sumu vypočítanú podľa písmena a).

2. Žiadosť o dávky v invalidite, v starobe alebo o pozostalostné dávky podaná inštitúcii členského štátu od dátumu nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia na území dotknutého členského štátu si automaticky vyžaduje prepočítanie dávok, ktoré poskytla na rovnakú udalosť pred týmto dátumom inštitúcia alebo inštitúcie jedného alebo viacerých členských štátov v súlade so základným nariadením; takéto prepočítanie nesmie viesť k zníženiu sumy poskytovaných dávok.

Článok 95

Prechodné obdobie pre elektronickú výmenu údajov

1. Každý členský štát môže využiť prechodné obdobie na zavedenie výmeny údajov elektronickými prostriedkami, ako sa ustanovuje v článku 4 ods. 2 vykonávacieho nariadenia.

Tieto prechodné obdobia nepresiahnu 24 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia.

Ak však dôjde k výraznému omeškaniu v zabezpečení potrebnej infraštruktúry Spoločenstva (Electronic Exchange of Social Security information – EESSI) vo vzťahu k nadobudnutiu účinnosti vykonávacieho nariadenia, správna komisia sa môže dohodnúť na primeranom predĺžení týchto období.

2. Praktické podmienky všetkých potrebných prechodných období uvedených v odseku 1 stanoví správna komisia s cieľom zabezpečiť výmenu údajov potrebnú na uplatňovanie základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia.

Článok 96

Zrušenie

1. Nariadenie (EHS) č. 574/72 sa zrušuje s účinnosťou od 1. mája 2010.

Nariadenie (EHS) č. 574/72 však zostáva v platnosti a jeho právne účinky zostávajú zachované na účely:

- a) nariadenia Rady (ES) č. 859/2003 zo 14. mája 2003, ktorým sa rozširujú ustanovenia nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nariadenia (EHS) č. 574/72 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa doteraz tieto ustanovenia nevzťahujú výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti ⁽¹⁾, dovtedy, kým uvedené nariadenie nebude zrušené alebo zmenené a doplnené;
- b) nariadenia Rady (EHS) č. 1661/85 z 13. júna 1985, ktorým sa ustanovujú technické úpravy pravidiel Spoločenstva o sociálnom zabezpečení migrujúcich pracovníkov vzhľadom na Grónsko ⁽²⁾, dovtedy, kým uvedené nariadenie nebude zrušené alebo zmenené a doplnené;
- c) Dohody o Európskom hospodárskom priestore ⁽³⁾, Dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb ⁽⁴⁾ a ostatných dohôd, ktoré obsahujú odkaz na nariadenie (EHS) č. 574/72, dovtedy, kým uvedené dohody nebudú zmenené a doplnené na základe vykonávacieho nariadenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 160, 20.6.1985, s. 7.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 1, 3.1.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 114, 30.4.2002, s. 6.

2. Odkazy na nariadenie (EHS) č. 574/72 v smernici Rady 98/49/ES z 29. júna 1998 o zabezpečení doplnkových dôchodkových práv zamestnaných a samostatne zárobkovo činných osôb pohybujúcich sa v rámci Spoločenstva ⁽¹⁾ a všeobecne vo všetkých ostatných aktoch Spoločenstva sa považujú za odkazy na vykonávacie nariadenie.

Článok 97

Uverejnenie a nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Účinnosť nadobúda 1. mája 2010.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 16. septembra 2009

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predsedníčka
C. MALMSTRÖM

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 209, 25.7.1998, s. 46.

PRÍLOHA 1

Vykonávacie ustanovenia pre dvojstranné dohody, ktoré zostávajú v platnosti, a nové dvojstranné vykonávacie dohody

(podľa článku 8 ods. 1 a článku 9 ods. 2 vykonávacieho nariadenia)

BELGICKO – DÁNSKO

Výmena listov z 8. mája 2006 a 21. júna 2006 o Dohode o náhrade skutočnej sumy dávky poskytnutej rodinným príslušníkom zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činné osoby poistenej v Belgicku, ak má rodinný príslušník pobyt v Dánsku, a dôchodcom a/alebo ich rodinným príslušníkom poisteným v Belgicku, ktorí majú pobyt v Dánsku.

BELGICKO – NEMECKO

Dohoda z 29. januára 1969 o výbere a vymáhaní príspevkov na sociálne zabezpečenie.

BELGICKO – ÍRSKO

Výmena listov z 19. mája a 28. júla 1981 o článku 36 ods. 3 a článku 70 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 [vzájomné vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky a dávky v nezamestnanosti podľa hlavy III kapitoly 1 a 6 nariadenia (EHS) č. 1408/71] a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzájomné vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

BELGICKO – ŠPANIELSKO

Dohoda z 25. mája 1999 o náhrade nákladov na vecné dávky podľa ustanovení nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

BELGICKO – FRANCÚZSKO

- a) Dohoda zo 4. júla 1984 o lekárskejších vyšetreniach cezhraničných pracovníkov, ktorí majú bydlisko v jednej krajine a pracujú v druhej krajine.
- b) Dohoda zo 14. mája 1976 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia, prijatá podľa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- c) Dohoda z 3. októbra 1977, ktorou sa vykonáva článok 92 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (vymáhanie príspevkov na sociálne poistenie).
- d) Dohoda z 29. júna 1979 o vzájomnom vzdaní sa náhrady ustanovenom v článku 70 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náklady na dávky v nezamestnanosti).
- e) Správne dojednanie zo 6. marca 1979 o postupoch vykonávania Dodatočnej dohody z 12. októbra 1978 o sociálnom zabezpečení medzi Belgickom a Francúzskom v súvislosti s jej ustanoveniami týkajúcimi sa samostatne zárobkovo činných osôb.
- f) Výmena listov z 21. novembra 1994 a 8. februára 1995 o postupoch vzájomného zúčtovania pohľadávok podľa článkov 93, 94, 95 a 96 nariadenia (EHS) č. 574/72.

BELGICKO – TALIANSKO

- a) Dohoda z 12. januára 1974, ktorou sa vykonáva článok 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- b) Dohoda z 31. októbra 1979, ktorou sa vykonáva článok 18 ods. 9 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- c) Výmena listov z 10. decembra 1991 a z 10. februára 1992 o úhrade vzájomných pohľadávok podľa článku 93 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- d) Dohoda z 21. novembra 2003 o podmienkach pri vyrovnaní vzájomných nárokov podľa článkov 94 a 95 nariadenia Rady (EHS) č. 574/72.

BELGICKO – LUXEMBURSKO

- a) Dohoda z 28. januára 1961 o vymáhaní príspevkov na sociálne zabezpečenie.
- b) Dohoda zo 16. apríla 1976 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia, prijatá podľa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72.

BELGICKO – HOLANDSKO

- a) Dohoda z 21. marca 1968 o výbere a vymáhaní príspevkov na sociálne poistenie spolu so správnym dojednaním z 25. novembra 1970, ktorým sa vykonáva uvedená dohoda.
- b) Dohoda z 13. marca 2006 o zdravotnom poistení.
- c) Dohoda z 12. augusta 1982 o poistení pre prípad choroby, materstva a invalidity.

BELGICKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

- a) Výmena listov zo 4. mája a 14. júna 1976 o článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).
- b) Výmena listov z 18. januára a 14. marca 1977 o článku 36 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 [dojednanie náhrady alebo vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky priznané podľa podmienok hlavy III kapitoly 1 nariadenia (EHS) č. 1408/71] zmenená a doplnená výmenou listov zo 4. mája a 23. júla 1982 [dohoda o náhrade nákladov vynaložených podľa článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia (EHS) č. 1408/71].

BULHARSKO – ČESKÁ REPUBLIKA

Článok 29 ods. 1 a 3 zmluvy z 25. novembra 1998 a článok 5 ods. 4 správneho dojednania z 30. novembra 1999 o vzdaní sa náhrady nákladov administratívnych overovaní a lekárskeho vyšetrení.

BULHARSKO – NEMECKO

Články 8 a 9 správnej dohody o vykonávaní Dohovoru o sociálnom zabezpečení zo 17. decembra 1997 v oblasti dôchodkov.

ČESKÁ REPUBLIKA – SLOVENSKO

Články 15 a 16 správnej dohody z 8. januára 1993 o určení sídla zamestnávateľa a trvalého pobytu na účely uplatňovania článku 20 dohovoru z 29. októbra 1992 o sociálnom zabezpečení.

DÁNSKO – ÍRSKO

Výmena listov z 22. decembra 1980 a 11. februára 1981 o vzájomnom vzdaní sa náhrady nákladov na vecné dávky poskytované v systéme nemocenského poistenia, poistenia v materstve, poistenia pre prípad pracovného úrazu alebo choroby z povolania a poistenia pre prípad nezamestnanosti a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia [článok 36 ods. 3, článok 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 a článok 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72].

DÁNSKO – GRÉCKO

Dohoda z 8. mája 1986 o čiastočnom vzájomnom vzdaní sa náhrady nákladov na vecné nemocenské dávky, dávky v materstve, dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a o vzdaní sa náhrady v súvislosti s administratívnymi overovaniami a lekárskeho vyšetreniami.

DÁNSKO – ŠPANIELSKO

Dohoda z 11. decembra 2006 o preddavkovej platbe, lehotách a o náhrade skutočnej výšky dávky poskytovanej rodinným príslušníkom zamestnanej alebo samostatne zárobkovo činné osoby poistenej v Španielsku, ak má rodinný príslušník bydlisko v Dánsku, a dôchodcom a/alebo ich rodinným príslušníkom poisteným v Španielsku, avšak s bydliskom v Dánsku.

DÁNSKO – FRANCÚZSKO

Dohoda z 29. júna 1979 a dodatočná dohoda z 2. júna 1993 týkajúca sa čiastočného vzdania sa náhrady podľa článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 a vzájomného vzdania sa náhrady podľa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (čiastočné vzdanie sa náhrady nákladov na vecné nemocenské dávky, dávky v materstve, dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

DÁNSKO – TALIANSKO

Dohoda z 18. novembra 1998 o náhrade nákladov na vecné dávky poskytované v systéme nemocenského poistenia, poistenia v materstve, poistenia pre prípad pracovného úrazu alebo choroby z povolania a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia.

DÁNSKO – LUXEMBURSKO

Dohoda z 19. júna 1978 o vzájomnom vzdaní sa náhrady podľa článku 36 ods. 3, článku 63 ods. 3 a článku 70 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (nákladov na nemocenské vecné dávky, vecné dávky v materstve, dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a v nezamestnanosti a náklady spojené s administratívnymi overovaniami a lekáorskými vyšetreniami).

DÁNSKO – HOLANDSKO

Výmena listov z 30. marca a 25. apríla 1979 v znení dohody z 12. decembra 2006 o náhrade nákladov na nemocenské vecné dávky, vecné dávky v materstve, dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania.

DÁNSKO – PORTUGALSKO

Dohoda zo 17. apríla 1998 o čiastočnom vzdaní sa náhrady nákladov na vecné dávky na základe nemocenského poistenia, poistenia pre prípad materstva, pre prípad pracovných úrazov a chorôb z povolania a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia.

DÁNSKO – FÍNSKO

Článok 15 Nordického dohovoru o sociálnom zabezpečení z 18. augusta 2003: dohoda o vzájomnom vzdaní sa náhrad podľa článkov 36, 63 a 70 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náklady na vecné dávky v súvislosti s chorobou a materstvom, pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a na dávky v nezamestnanosti) a článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72 (náklady na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

DÁNSKO – ŠVÉDSKO

Článok 15 Nordického dohovoru o sociálnom zabezpečení z 18. augusta 2003: dohoda o vzájomnom vzdaní sa náhrad podľa článkov 36, 63 a 70 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náklady na nemocenské vecné dávky, vecné dávky v materstve, v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a na dávky v nezamestnanosti) a článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72 (náklady na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

DÁNSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Výmena listov z 30. marca a 19. apríla 1977 upravená výmenou listov z 8. novembra 1989 a 10. januára 1990 o dohode o vzdaní sa náhrad nákladov na vecné dávky a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia.

NEMECKO – FRANCÚZSKO

Dohoda z 26. mája 1981, ktorou sa vykonáva článok 92 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (výber a vymáhanie príspevkov na sociálne zabezpečenie).

NEMECKO – TALIANSKO

Dohoda z 3. apríla 2000 o výbere a vymáhaní príspevkov na sociálne zabezpečenie.

NEMECKO – LUXEMBURSKO

- a) Dohoda zo 14. októbra 1975 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia, prijaté podľa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- b) Dohoda zo 14. októbra 1975 o výbere a vymáhaní príspevkov na sociálne zabezpečenie.
- c) Dohoda z 25. januára 1990 o uplatňovaní článku 20 a článku 22 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EHS) č. 1408/71.

NEMECKO – HOLANDSKO

- a) Článok 9 správnych dojednaní z 18. apríla 2001 k dohovoru z 18. apríla 2001 (výplata dôchodkov).
- b) Dohoda z 21. januára 1969 o vymáhaní príspevkov na sociálne zabezpečenie.

NEMECKO – RAKÚSKO

Na osoby, ktoré vykonávali činnosť ako cezhraniční pracovníci k 1. januáru 2005 alebo pred týmto dátumom a do 1. januára 2011 sa stali nezamestnanými, sa naďalej uplatňuje oddiel II číslo 1 a oddiel III dohody z 2. augusta 1979 o vykonávaní dohovoru o poistení v nezamestnanosti z 19. júla 1978.

NEMECKO – POLSKO

Dohoda z 11. januára 1977 o vykonávaní dohovoru z 9. októbra 1975 o starobných dôchodkoch a dávkach v súvislosti s pracovnými úrazmi.

ESTÓNSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dohoda finalizovaná 29. marca 2006 medzi príslušnými úradmi Estónskej republiky a Spojeného kráľovstva podľa článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71, ustanovujúca iné spôsoby náhrady nákladov na vecné dávky poskytované obidvomi krajinami podľa tohto nariadenia s účinnosťou od 1. mája 2004.

ÍRSKO – FRANCÚZSKO

Výmena listov z 30. júla 1980 a 26. septembra 1980 o článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (vzájomné vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky) a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzájomné vzdanie sa nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

ÍRSKO – LUXEMBURSKO

Výmena listov z 26. septembra 1975 a 5. augusta 1976 o článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 [vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky poskytované podľa hlavy III kapitoly 1 alebo 4 nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia podľa článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72].

ÍRSKO – HOLANDSKO

Výmena listov z 22. apríla a 27. júla 1987 o článku 70 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 [vzdanie sa náhrady nákladov v súvislosti s dávkami poskytovanými pri uplatňovaní článku 69 nariadenia (EHS) č. 1408/71] a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 [vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia uvedené v článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72].

ÍRSKO – ŠVÉDSKO

Dohoda z 8. novembra 2000 o vzdaní sa náhrady nákladov na nemocenské vecné dávky, vecné dávky v materstve, v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia.

ÍRSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVO

Výmena listov z 9. júla 1975 o článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 [dojednanie náhrady alebo vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky poskytnuté podľa hlavy III kapitoly 1 alebo 4 nariadenia (EHS) č. 1408/71] a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

GRÉCKO – HOLANDSKO

Výmena listov z 8. septembra 1992 a 30. júna 1993 o spôsoboch náhrady medzi inštitúciami.

ŠPANIELSKO – FRANCÚZSKO

Dohoda zo 17. mája 2005 ustanovujúca osobitné pravidlá upravujúce správu a vzájomné zúčtovanie pohľadávok za dávky zdravotnej starostlivosti podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

ŠPANIELSKO – TALIANSKO

Dohoda z 21. novembra 1997 o novom postupe uplatňovanom s cieľom zlepšiť a zjednodušiť náhrady nákladov na zdravotnú starostlivosť, týkajúca sa článku 36 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náhrada nemocenských vecných dávok a dávok v materstve) a článkov 93, 94, 95, 100 a článku 102 ods. 5 nariadenia (EHS) č. 574/72 (postupy pre náhradu, nemocenské dávky a dávky v materstve a pre oneskorené žiadosti).

ŠPANIELSKO – HOLANDSKO

Dohoda z 21. februára 2000 medzi Holandskom a Španielskom umožňujúca vzájomné zúčtovanie pohľadávok týkajúcich sa dávok nemocenského poistenia a poistenia pre prípad materstva pri vykonávaní ustanovení nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

ŠPANIELSKO – PORTUGALSKO

- a) Články 42, 43 a 44 správneho dojednania z 22. mája 1970 (export dávok v nezamestnanosti). Táto položka zostane v platnosti počas dvoch rokov od dátumu, keď sa začne uplatňovať nariadenie (ES) č. 883/2004.
- b) Dohoda z 2. októbra 2002, ktorou sa stanovujú podrobné úpravy správy a vzájomného zúčtovania pohľadávok v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou s cieľom uľahčiť a urýchliť zúčtovanie týchto pohľadávok.

ŠPANIELSKO – ŠVÉDSKO

Dohoda z 1. decembra 2004 o náhrade nákladov na vecné dávky poskytnuté podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

ŠPANIELSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVO

Dohoda z 18. júna 1999 o náhrade nákladov na vecné dávky poskytnuté podľa ustanovení nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

FRANCÚZSKO – TALIANSKO

- a) Výmena listov zo 14. mája a 2. augusta 1991 o podmienkach vzájomného zúčtovania pohľadávok podľa článku 93 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- b) Dodatočná výmena listov z 22. marca a 15. apríla 1994 o postupoch vzájomného zúčtovania záväzkov podľa článkov 93, 94, 95 a 96 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- c) Výmena listov z 2. apríla 1997 a 20. októbra 1998 upravujúca výmenu listov uvedenú pod písmenami a) a b) a týkajúca sa postupov vzájomného zúčtovania záväzkov podľa článkov 93, 94, 95 a 96 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- d) Dohoda z 28. júna 2000 o vzdaní sa náhrady nákladov uvedených v článku 105 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 574/72 na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia požadované podľa článku 51 uvedeného nariadenia.

FRANCÚZSKO – LUXEMBURSKO

- a) Dohoda z 2. júla 1976 o vzdaní sa náhrady podľa článku 36 ods. 3 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 v prípade nákladov na nemocenské vecné dávky a vecné dávky v materstve poskytované rodinným príslušníkom pracovníka, ktorí nemajú bydlisko v tej istej krajine ako pracovník.
- b) Dohoda z 2. júla 1976 o vzdaní sa náhrady podľa článku 36 ods. 3 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 v prípade nákladov na nemocenské vecné dávky alebo vecné dávky v materstve poskytované bývalým cezhraničným pracovníkom, ich rodinným príslušníkom alebo pozostalým.
- c) Dohoda z 2. júla 1976 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia podľa článku 105 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972.
- d) Výmena listov zo 17. júla a 20. septembra 1995 týkajúcich sa podmienok vyrovnania vzájomných nárokov podľa článkov 93, 95 a 96 nariadenia (EHS) č. 574/72.

FRANCÚZSKO – HOLANDSKO

- a) Dohoda z 28. apríla 1997 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia podľa článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- b) Dohoda z 29. septembra 1998 ustanovujúca osobitné podmienky na určenie sumy, ktorá sa má uhradiť za vecné dávky podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.
- c) Dohoda z 3. februára 1999 ustanovujúca osobitné podmienky pre správu a vzájomné zúčtovanie záväzkov za nemocenské dávky podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

FRANCÚZSKO – PORTUGALSKO

Dohoda z 28. apríla 1999 ustanovujúca osobitné podrobné pravidlá upravujúce správu a vzájomné zúčtovanie pohľadávok za lekárske ošetrenie podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

FRANCÚZSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

- a) Výmena listov z 25. marca a 28. apríla 1997 týkajúca sa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).
- b) Dohoda z 8. decembra 1998 o osobitných metódach určovania sumy, ktorá sa má uhradiť za vecné dávky podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

TALIANSKO – LUXEMBURSKO

Článok 4 ods. 5 a 6 správneho dojednaní z 19. januára 1955 o vykonávaní ustanovení Všeobecného dohovoru o sociálnom zabezpečení (nemocenské poistenie poľnohospodárskych pracovníkov).

TALIANSKO – HOLANDSKO

Dohoda z 24. decembra 1996/27. februára 1997 o článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71.

TALIANSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dohoda podpísaná 15. decembra 2005 medzi príslušnými úradmi Talianskej republiky a Spojeného kráľovstva podľa článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71, ustanovujúca iné spôsoby náhrady nákladov na vecné dávky poskytované obidvomi krajinami podľa tohto nariadenia s účinnosťou od 1. januára 2005.

LUXEMBURSKO – HOLANDSKO

Dohoda z 1. novembra 1976 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia, prijatá podľa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72.

LUXEMBURSKO – ŠVÉDSKO

Dojednanie z 27. novembra 1996 o náhrade výdavkov v oblasti sociálneho zabezpečenia.

LUXEMBURSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Výmena listov z 18. decembra 1975 a 20. januára 1976 o článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 [vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia uvedené v článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72].

MAĎARSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dohoda finalizovaná 1. novembra 2005 medzi príslušnými úradmi Maďarskej republiky a Spojeného kráľovstva podľa článku 35 ods. 3 a článku 41 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 883/2004, ustanovujúca iné spôsoby náhrady nákladov na vecné dávky poskytované obidvomi krajinami podľa tohto nariadenia s účinnosťou od 1. mája 2004.

MALTA – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dohoda finalizovaná 17. januára 2007 medzi príslušnými úradmi Malty a Spojeného kráľovstva podľa článku 35 ods. 3 a článku 41 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 883/2004, ustanovujúca iné spôsoby náhrady nákladov na vecné dávky poskytované obidvomi krajinami podľa uvedeného nariadenia s účinnosťou od 1. mája 2004.

HOLANDSKO – PORTUGALSKO

Dohoda z 11. decembra 1987 o náhradách vecných dávok v prípade choroby alebo materstva.

HOLANDSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

- a) Článok 3 druhá veta správneho dojednania z 12. júna 1956 o vykonávaní dohovoru z 11. augusta 1954.
- b) Výmena listov z 25. apríla a 26. mája 1986 týkajúca sa článku 36 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náhrada alebo vzdanie sa náhrady výdavkov na vecné dávky) v znení zmien a doplnení.

PORTUGALSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dojednanie z 8. júna 2004 ustanovujúce iné spôsoby náhrady nákladov na vecné dávky poskytované obidvoma krajinami s účinnosťou od 1. januára 2003.

FÍNSKO – ŠVÉDSKO

Článok 15 Nordického dohovoru o sociálnom zabezpečení z 18. augusta 2003: dohoda o vzájomnom vzdaní sa náhrad podľa článkov 36, 63 a 70 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náklady na nemocenské vecné dávky, vecné dávky v materstve, v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a na dávky v nezamestnanosti) a článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72 (náklady na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

FÍNSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Výmena listov z 1. a 20. júna 1995 týkajúcich sa článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náhrada alebo vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky) a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

ŠVÉDSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dojednanie z 15. apríla 1997 týkajúce sa článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náhrada alebo vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky) a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

PRÍLOHA 2

Osobitné systémy pre štátnych zamestnancov

(podľa článkov 31 a 41 vykonávacieho nariadenia)

- A. Osobitné systémy pre štátnych zamestnancov, na ktorých sa nevzťahuje hlava III kapitola 1 nariadenia (ES) č. 883/2004, pokiaľ ide o vecné dávky

Nemecko

Osobitný systém nemocenského poistenia pre štátnych zamestnancov

- B. Osobitné systémy pre štátnych zamestnancov, na ktorých sa nevzťahuje hlava III kapitola 1 nariadenia (ES) č. 883/2004, okrem článku 19, článku 27 ods. 1 a článku 35, pokiaľ ide o vecné dávky

Španielsko

Osobitný systém sociálneho zabezpečenia pre štátnych zamestnancov

Osobitný systém sociálneho zabezpečenia pre príslušníkov ozbrojených síl

Osobitný systém sociálneho zabezpečenia pre úradníkov a administratívnych pracovníkov súdov

- C. Osobitné systémy pre štátnych zamestnancov, na ktorých sa nevzťahuje hlava III kapitola 2 nariadenia (ES) č. 883/2004, pokiaľ ide o vecné dávky

Nemecko

Osobitný systém úrazového poistenia pre štátnych zamestnancov

PRÍLOHA 3

**Členské štáty, ktoré si uplatňujú nárok na náhradu nákladov na vecné dávky na základe
pevne stanovených súm**

(podľa článku 63 ods. 1 vykonávacieho nariadenia)

ÍRSKO

ŠPANIELSKO

TALIANSKO

MALTA

HOLANDSKO

PORTUGALSKO

FÍNSKO

ŠVÉDSKO

SPOJENÉ KRÁLOVSTVO

PRÍLOHA 4

Údaje o databáze uvedenej v článku 88 ods. 4 vykonávacieho nariadenia1. *Obsah databázy*

V elektronickom adresári (URL) dotknutých orgánov sa uvádzajú:

- a) názvy orgánov v úradných jazykoch členského štátu, ako aj v angličtine;
- b) identifikačný kód a elektronická adresa EESSI;
- c) ich funkcia vzhľadom na vymedzenie pojmov v článku 1 písm. m), q) a r) základného nariadenia a v článku 1 písm. a) a b) vykonávacieho nariadenia;
- d) ich príslušnosť, pokiaľ ide o rozličné riziká, typy dávok, systémy a geografickú pôsobnosť;
- e) časť základného nariadenia, ktorú tieto orgány uplatňujú;
- f) tieto kontaktné údaje: poštová adresa, telefón, fax, e-mailová adresa a príslušná adresa URL;
- g) akékoľvek ďalšie informácie potrebné na uplatňovanie základného nariadenia alebo vykonávacieho nariadenia.

2. *Spravovanie databázy*

- a) Elektronický adresár je umiestnený v EESSI na úrovni Európskej komisie.
- b) Členské štáty zodpovedajú za zber a kontrolu potrebných informácií o orgánoch a za včasné predloženie akýchkoľvek položiek v ich právomoci alebo zmien týchto položiek Európskej komisii.

3. *Prístup*

Informácie, ktoré slúžia na prevádzkové a správne účely, nie sú prístupné verejnosti.

4. *Bezpečnosť*

Všetky úpravy databázy (vkladanie, aktualizácia, vymazanie) sa zaznamenávajú. Užívateľia sa pred vstupom do adresára na účely úpravy položiek identifikujú a overujú. Pred úpravou položky sa skontroluje povolenie užívateľa na vykonanie úpravy. Akýkoľvek nepovolený krok sa zamietne a zaznamená.

5. *Jazykový režim*

Základným jazykom databázy je angličtina. Názvy orgánov a ich kontaktné údaje sa uvádzajú aj v úradnom jazyku alebo úradných jazykoch daného členského štátu.

PRÍLOHA 5

Členské štáty, ktoré na recipročnej báze určujú maximálnu výšku náhrady uvedenej v článku 65 ods. 6 tretej vete základného nariadenia na základe priemernej sumy dávok v nezamestnanosti poskytovaných podľa ich právnych predpisov v predchádzajúcom kalendárnom roku

(podľa článku 70 vykonávacieho nariadenia)

BELGICKO

ČESKÁ REPUBLIKA

NEMECKO

RAKÚSKO

SLOVENSKO

FÍNSKO

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 988/2009

zo 16. septembra 2009,

ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia a určuje sa obsah jeho príloh

(Text s významom pre EHP a Švajčiarsko)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej články 42 a 308,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia ⁽³⁾ sa ustanovuje, že obsah príloh II, X a XI k tomuto nariadeniu sa má určiť do dátumu, od ktorého sa začne uplatňovať.
- (2) Prílohy I, III, IV, VI, VII, VIII a IX k nariadeniu (ES) č. 883/2004 by sa mali upraviť tak, aby sa zohľadnili požiadavky členských štátov, ktoré vstúpili do Európskej únie po prijatí tohto nariadenia, ako aj nedávny vývoj v ostatných členských štátoch.
- (3) V článku 56 ods. 1 a článku 83 nariadenia (ES) č. 883/2004 sa odkazuje na osobitné ustanovenia na vykonávanie právnych predpisov určitých členských štátov, ktoré sa majú uvádzať v prílohe XI k tomuto nariadeniu. V prílohe XI sa majú zohľadniť osobitosti rozličných systémov sociálneho zabezpečenia členských štátov s cieľom uľahčiť uplatňovanie pravidiel týkajúcich sa koordinácie. Niekoľko členských štátov požiadalo o zahrnutie položiek týkajúcich sa uplatňovania ich právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia do tejto prílohy a poskytlo Komisii právne a praktické vysvetlenia svojich právnych predpisov a systémov.
- (4) V súlade s potrebou dosiahnuť racionalizáciu a zjednodušenie je nutný spoločný prístup, aby sa zabezpečilo, že položky týkajúce sa rôznych členských štátov, ktoré majú podobnú povahu alebo sa nimi sleduje rovnaký cieľ, sa v zásade riešia rovnakým spôsobom.

- (5) Keďže cieľom nariadenia (ES) č. 883/2004 je koordinovať právne predpisy v oblasti sociálneho zabezpečenia, za ktoré nesú členské štáty výhradnú zodpovednosť, nemali by byť do tohto nariadenia zahrnuté položky, ktoré nie sú v súlade s jeho účelom alebo cieľmi, a položky, ktorých jediným cieľom je spresniť výklad vnútroštátnych právnych predpisov.
- (6) V niektorých požiadavkách boli predložené spoločné otázky pre niekoľko členských štátov: je preto vhodné riešiť tieto otázky na všeobecnejšej úrovni, a to buď ich spresnením v normatívnej časti nariadenia (ES) č. 883/2004 alebo v jeho prílohách, ktoré by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť, alebo formou ustanovenia vo vykonávacom nariadení uvedenom v článku 89 nariadenia (ES) č. 883/2004, ale nie formou vloženia podobných položiek do prílohy XI pre viaceré členské štáty.
- (7) Článok 28 nariadenia (ES) č. 883/2004 by sa mal zmeniť a doplniť s cieľom spresniť a rozšíriť jeho rozsah pôsobnosti a zaistiť, aby aj rodinní príslušníci bývalých cezhraničných pracovníkov mali možnosť naďalej využívať liečbu v bývalej krajine zamestnania poistenca po jeho odchode do dôchodku, ak sa členský štát, v ktorom bývalý cezhraničný pracovník naposledy vykonával svoju činnosť, neuvádza v prílohe III.
- (8) Je vhodné posúdiť význam, frekvenciu, rozsah a náklady v súvislosti s uplatňovaním obmedzenia nárokov na vecné dávky pre rodinných príslušníkov cezhraničných pracovníkov podľa prílohy III k nariadeniu (ES) č. 883/2004 v prípade tých členských štátov, ktoré budú naďalej uvedené na zozname v uvedenej prílohe štyri roky od dátumu uplatňovania uvedeného nariadenia.
- (9) Rovnako je vhodné, aby sa určité konkrétne otázky riešili skôr v iných prílohách k nariadeniu (ES) č. 883/2004, podľa svojho účelu a obsahu, ako v prílohe XI k tomuto nariadeniu, aby sa zabezpečila konzistentnosť príloh k tomuto nariadeniu.
- (10) Na niektoré položky členských štátov uvedené v prílohe VI k nariadeniu Rady (EHS) č. 1408/71 ⁽⁴⁾ sa teraz vzťahujú niektoré všeobecné ustanovenia nariadenia (ES) č. 883/2004. V dôsledku toho sa mnohé položky v prílohe VI, ktoré existovali v nariadení (EHS) č. 1408/71, stali nadbytočnými.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 161, 13.7.2007, s. 61.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 9. júla 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady zo 17. decembra 2008 (Ú. v. EÚ C 33 E, 10.2.2009, s. 1) a pozícia Európskeho parlamentu z 22. apríla 2009. Rozhodnutie Rady z 27. júla 2009.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 149, 5.7.1971, s. 2.

- (11) S cieľom uľahčiť občanom používanie nariadenia (ES) č. 883/2004 pri žiadaní o informácie alebo predkladaní žiadostí inštitúciám členských štátov, by sa odkazy na právne predpisy príslušných členských štátov mali podľa potreby uvádzať aj v pôvodnom jazyku, aby nedochádzalo k ich nesprávnej interpretácii.
- (12) Nariadenie (ES) č. 883/2004 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.
- (13) V nariadení (ES) č. 883/2004 sa ustanovuje, že sa má uplatňovať po dátume nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia. Toto nariadenie sa teda musí uplatňovať od rovnakého dátumu,
- ii) v zmysle hlavy III kapitoly 2 (pracovné úrazy a choroby z povolania) všetky vecné dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania, ako sa vymedzujú v bode i), ktoré sú ustanovené v rámci systémov členských štátov uplatňovaných v prípade pracovných úrazov a chorôb z povolania;“.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 883/2004 sa mení a dopĺňa takto:

1. Za odôvodnenie 17 sa vkladá toto odôvodnenie:

„(17a) Len čo sa právne predpisy členského štátu začnú uplatňovať na osobu na základe hlavy II tohto nariadenia, podmienky pridruženia a nároku na poberanie dávok by sa mali definovať právnymi predpismi príslušného členského štátu za súčasného dodržania práva Spoločenstva.“

2. Za odôvodnenie 18 sa vkladá toto odôvodnenie:

„(18a) Zásada jednotných uplatniteľných právnych predpisov má veľký význam a mala by sa posilniť. To by však nemalo znamenať, že poskytnutie samotnej dávky v súlade s týmto nariadením, ktorá zahŕňa platbu poistných príspevkov alebo poistné krytie príjemcu, má za následok, že sa právne predpisy členského štátu, ktorého inštitúcia túto dávku poskytla, stávajú uplatniteľnými na túto osobu.“

3. Do článku 1 sa vkladá toto písmeno:

„va) ‚vecné dávky‘ sú:

- i) v zmysle hlavy III kapitoly 1 (nemocenské dávky, dávky v materstve a rovnocenné dávky v otcovstve) vecné dávky ustanovené v právnych predpisoch členského štátu, ktoré sú určené na poskytnutie, sprístupnenie alebo priame zaplatenie zdravotnej starostlivosti a doplnkových výrobkov a služieb zdravotnej starostlivosti, alebo na preplatenie nákladov na zdravotnú starostlivosť; zahŕňajú aj vecné dávky dlhodobej starostlivosti;

4. V článku 3 sa odsek 5 nahrádza takto:

„5. Toto nariadenie sa neuplatňuje na:

- a) sociálnu a zdravotnú pomoc alebo
- b) dávky, kde členský štát preberá zodpovednosť za škody spôsobené osobám a poskytuje im odškodnenie, napr. v súvislosti s obeťami vojny a vojenskej akcie alebo ich dôsledkov; obeťami trestných činov, atentátov alebo teroristických činov; obeťami škody zapríčinennej agentmi členských štátov počas plnenia ich povinností; alebo obeťami znevýhodňovaným z politických alebo náboženských dôvodov alebo z dôvodov pôvodu.“

5. V článku 14 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Ak právne predpisy členského štátu podmieňujú prístup k dobrovoľnému poisteniu alebo voliteľnému nepretržitému poisteniu bydliskom v tomto členskom štáte alebo predchádzajúcou činnosťou ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, článok 5 písm. b) sa uplatňuje iba na osoby, na ktoré sa už predtým vzťahovali právne predpisy tohto členského štátu na základe činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba.“

6. V článku 15 sa slová „pomocní zamestnanci“ nahrádzajú slovami „zmluvní zamestnanci“.

7. V článku 18 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Rodinní príslušníci cezhraničného pracovníka majú počas svojho pobytu v príslušnom členskom štáte nárok poberať vecné dávky.“

Ak je však príslušný členský štát uvedený v prílohe III, rodinní príslušníci cezhraničného pracovníka s miestom bydliska v rovnakom členskom štáte ako cezhraničný pracovník majú nárok poberať vecné dávky v príslušnom členskom štáte výhradne za podmienok ustanovených v článku 19 ods. 1.“

8. V článku 28 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Cezhraničný pracovník, ktorý odišiel do dôchodku z dôvodu veku alebo invalidity, má v prípade choroby nárok naďalej poberať vecné dávky v členskom štáte, kde naposledy vykonával činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, pokiaľ je toto pokračovaním liečby, ktorá sa začala v tomto členskom štáte. ‚Pokračovanie liečby‘ znamená pokračujúce vyšetrowanie, diagnostikovanie a liečenie choroby po celý čas jej trvania.“

Prvý pododsek sa primerane uplatňuje na rodinných príslušníkov bývalého cezhraničného pracovníka, ak sa členský štát, v ktorom cezhraničný pracovník naposledy vykonával svoju činnosť, neuvádza v prílohe III.“

9. V článku 36 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné priaznivejšie ustanovenia odsekov 2 a 2a tohto článku, článok 17, článok 18 ods. 1, článok 19 ods. 1 a článok 20 ods. 1 sa tiež uplatňujú na dávky týkajúce sa pracovných úrazov alebo chorôb z povolania.“

10. Do článku 36 sa vkladá tento odsek:

„2a. Príslušná inštitúcia nemôže odmietnuť vydanie oprávnenia ustanoveného v článku 20 ods. 1 zamestnanej alebo samostatne zárobkovo činnnej osobe, ktorá utrpela pracovný úraz alebo u ktorej vznikla choroba z povolania a ktorá má nárok na dávky od tejto inštitúcie, ak jej v členskom štáte, v ktorom má bydlisko, nemôže byť poskytnutá liečba zodpovedajúca jej stavu v časovej lehote, ktorá je lekársky prijateľná pri zohľadnení jej súčasného zdravotného stavu a pravdepodobného vývoja jej ochorenia.“

11. V článku 51 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Ak právne predpisy alebo osobitný systém členského štátu podmieňujú nadobudnutie, zachovanie alebo znovunadobudnutie nároku na dávky tým, že daná osoba bola poistená v čase, keď vznikla poistná udalosť, táto podmienka sa považuje za splnenú, ak daná osoba bola predtým poistená podľa právnych predpisov alebo v rámci osobitného systému tohto členského štátu a v čase vzniku poistnej udalosti bola proti tomu istému riziku poistená podľa právnych predpisov iného členského štátu, alebo ak táto podmienka nie je splnená, ak existuje nárok na dávku podľa právnych predpisov iného členského štátu pre rovnaké riziká. Táto druhá podmienka sa však považuje za splnenú v prípadoch uvedených v článku 57.“

12. V článku 52 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Ak výpočet podľa odseku 1 písm. a) v jednom členskom štáte vždy vedie k nezávislej dávke, ktorá sa rovná alebo je vyššia ako paušálna dávka vypočítaná v súlade s odsekom 1 písm. b), príslušná inštitúcia odstúpi od paušálneho výpočtu za predpokladu, že:

- i) takáto situácia sa uvádza v časti 1 prílohy VIII;
- ii) nie sú uplatniteľné žiadne právne predpisy obsahujúce pravidlá na zamedzenie súbehu, ako sa uvádzajú v článkoch 54 a 55, pokiaľ nie sú splnené podmienky stanovené v článku 55 ods. 2, a
- iii) článok 57 nie je uplatniteľný vo vzťahu k dobám dosiahnutým podľa právnych predpisov iného členského štátu v dôsledku špecifických okolností prípadu.“

13. V článku 52 sa dopĺňa tento odsek:

„5. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa paušálny výpočet neuplatňuje na systémy poskytujúce dávky, pri ktorých výpočte sa nezohľadňujú doby, pod podmienkou, že sa tieto systémy uvádzajú v časti 2 prílohy VIII. V týchto prípadoch má dotknutá osoba právo na výpočet dávky v súlade s právnymi predpismi dotknutého členského štátu.“

14. V článku 56 ods. 1 písm. c) sa vkladajú slová „podľa potreby“ pred slová „v súlade s postupmi ustanovenými v prílohe XI“.

15. V článku 56 ods. 1 sa dopĺňa toto písmeno:

„d) v prípade, že nie je uplatniteľné písmeno c), pretože v právnych predpisoch členského štátu sa ustanovuje, že dávka sa má vypočítať na základe iných prvkov ako je dĺžka poistenia alebo bydlisko, ktoré nesúvisia s časom, príslušná inštitúcia vo vzťahu ku každej dobe poistenia alebo bydliska dosiahnutej podľa právnych predpisov iného členského štátu zohľadní výšku akumulovaného kapitálu, kapitálu, ktorý sa považuje za akumulovaný, alebo všetky ďalšie prvky dôležité pre výpočet podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, pričom ich rozdelí podľa príslušných časových jednotiek v dotknutom dôchodkovom systéme.“

16. V článku 57 sa dopĺňa tento odsek:

„4. Tento článok sa neuplatňuje na systémy uvedené v časti 2 prílohy VIII.“

17. V článku 62 ods. 3 sa slová „cezhraničných pracovníkov, na ktorých“ nahrádzajú slovami „nezamestnané osoby, na ktoré“.

18. Vkladá sa tento článok:

„Článok 68a

Poskytovanie dávok

V prípade, že osoba, ktorej sa majú rodinné dávky poskytovať, tieto dávky nevyužíva na vyživovanie rodinných príslušníkov, príslušná inštitúcia splní svoje právne záväzky tým, že na požiadanie a prostredníctvom inštitúcie v členskom štáte ich bydliska alebo inštitúcie či orgány určeného na tento účel príslušným úradom členského štátu ich bydliska poskytnú tieto dávky fyzickým alebo právnickým osobám, ktoré v skutočnosti vyživujú týchto rodinných príslušníkov.“

19. Článok 87 sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 8 sa nahrádza takto:

„8. Ak sa v dôsledku uplatňovania tohto nariadenia na osobu vzťahujú právne predpisy iného členského štátu, ako je členský štát určený v súlade s hlavou II nariadenia (EHS) č. 1408/71, budú sa tieto právne predpisy naďalej uplatňovať, pokiaľ sa daná situácia nezmení, a to nie dlhšie než 10 rokov od dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia, ak dotknutá osoba nepožiadala, aby sa na ňu vzťahovali právne predpisy uplatniteľné podľa tohto nariadenia. Ak sa na dotknutú osobu majú vzťahovať právne predpisy členského štátu podľa tohto

nariadenia odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, podá táto osoba žiadosť príslušnej inštitúcii tohto členského štátu do troch mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Ak sa žiadosť podá po uplynutí uvedenej lehoty, zmena uplatniteľných právnych predpisov sa uskutoční v prvý deň nasledujúceho mesiaca.“;

b) vkladajú sa tieto odseky:

„10a. Záznamy v prílohe III zodpovedajúce Estónsku, Španielsku, Taliansku, Litve, Maďarsku a Holandsku strácajú účinnosť štyri roky od dátumu uplatňovania tohto nariadenia.

10b. Na základe správy správnej komisie sa zoznam uvedený v prílohe III prehodnotí najneskôr do 31. októbra 2014. Táto správa bude obsahovať hodnotenie vplyvu uplatňovania ustanovení prílohy III týkajúce sa

významu, frekvencie, rozsahu a nákladov tak v absolútnom, ako aj v relatívnom vyjadrení. Správa bude tiež obsahovať možné dôsledky zrušenia týchto ustanovení pre tie členské štáty, ktoré budú naďalej uvedené v uvedenej prílohe aj po dátume uvedenom v odseku 10a. V nadväznosti na túto správu Komisia rozhodne, či v súvislosti s preskúmaním zoznamu predloží návrh, v zásade s cieľom jeho zrušenia, ak sa v správe správnej komisie neuvedú závažné dôvody na jeho nezrušenie.“

20. Prílohy sa menia a dopĺňajú v súlade s prílohou k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa odo dňa nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia uvedeného v článku 89 nariadenia (ES) č. 883/2004.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 16. septembra 2009

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predsedníčka
C. MALMSTRÖM

PRÍLOHA

Zmeny a doplnenia príloh k nariadeniu (ES) č. 883/2004

A. Príloha I sa mení a dopĺňa takto:

1. V časti I (Preddavky na výživné):

a) nadpis „A. BELGICKO“ sa nahrádza nadpisom „BELGICKO“;

b) za položkou „BELGICKO“ sa vkladá táto položka:

„BULHARSKO

Výživné, ktoré vypláca štát podľa článku 92 zákona o rodine.“;

c) nadpisy „B. DÁNSKO“ a „C. NEMECKO“ sa nahrádzajú nadpismi „DÁNSKO“ a „NEMECKO“;

d) za položkou s nadpisom „NEMECKO“ sa vkladajú tieto položky:

„ESTÓNSKO

Prídavky na výživné podľa zákona o výživnom z 21. februára 2007.

ŠPANIELSKO

Preddavky na prídavky na výživné podľa kráľovskej vyhlášky 1618/2007 zo 7. decembra 2007.“;

e) nadpis „D. FRANCÚZSKO“ sa nahrádza nadpisom „FRANCÚZSKO“;

f) za položkou s nadpisom „FRANCÚZSKO“ sa vkladajú tieto položky:

„LITVA

Dávky z fondu výživného pre deti podľa zákona o fonde výživného pre deti.

LUXEMBURSKO

Preddavky na výživné a znovunadobudnutie nároku na výživné v zmysle zákona z 26. júla 1980.“;

g) nadpis „E. RAKÚSKO“ sa nahrádza nadpisom „RAKÚSKO“;

h) za položkou s nadpisom „RAKÚSKO“ sa vkladá táto položka:

„POLSKO

Dávky z fondu výživného podľa zákona o pomoci osobám, ktoré majú nárok na poberanie výživného.“;

i) nadpis „F. PORTUGALSKO“ sa nahrádza nadpisom „PORTUGALSKO“;

j) za položkou s nadpisom „PORTUGALSKO“ sa vkladajú tieto položky:

„SLOVINSKO

Náhradné výživné v súlade so zákonom z 25. júla 2006 o Verejnom záručnom a podpornom fonde Slovenskej republiky.

SLOVENSKO

Dávka náhradného výživného (vyplácanie náhradného výživného) podľa zákona č. 452/2004 Z. z. o náhradnom výživnom v znení neskorších predpisov.“;

k) nadpisy „G. FÍNSKO“ a „H. ŠVÉDSKO“ sa nahrádzajú nadpismi „FÍNSKO“ a „ŠVÉDSKO“.

2. V časti II (Osobitné prídavky pri narodení a osvojení dieťaťa):

a) nadpis „A. BELGICKO“ sa nahrádza nadpisom „BELGICKO“;

- b) za položkou s nadpisom „BELGICKO“ sa vkladajú tieto položky:
- „BULHARSKO
- Paušálny prídavok v materstve (zákon rodinných prídavkoch na deti).
- ČESKÁ REPUBLIKA
- Príspevok pri narodení dieťaťa.
- ESTÓNSKO
- a) Príspevok pri narodení dieťaťa.
- b) Príspevok pri adopcii dieťaťa.“;
- c) nadpisy „B. ŠPANIELSKO“ a „C. FRANCÚZSKO“ sa nahrádzajú nadpismi „ŠPANIELSKO“ a „FRANCÚZSKO“;
- d) položka s nadpisom „ŠPANIELSKO“ sa nahrádza takto:
- „ŠPANIELSKO
- Jednorazové podpory pri narodení dieťaťa a adopcii.“;
- e) v položke s nadpisom „FRANCÚZSKO“ sa dopĺňajú tieto slová:
- „... s výnimkou prípadov, keď sa vyplácajú osobe, na ktorú sa naďalej vzťahujú právne predpisy Francúzska podľa článku 12 alebo článku 16“;
- f) za položkou s nadpisom „FRANCÚZSKO“ sa vkladajú tieto položky:
- „LOTYŠSKO
- a) Príspevok pri narodení dieťaťa.
- b) Príspevok pri adopcii dieťaťa.
- LITVA
- Paušálny príspevok na dieťa.“;
- g) nadpis „D. LUXEMBURSKO“ sa nahrádza nadpisom „LUXEMBURSKO“;
- h) za položkou s nadpisom „LUXEMBURSKO“ sa vkladajú tieto položky:
- „MAĎARSKO
- Materský príspevok.
- POESKO
- Jednorazový príspevok pri narodení dieťaťa (zákon o rodinných dávkach).
- RUMUNSKO
- a) Príspevok pri narodení dieťaťa.
- b) Výbava pre novonarodené deti.
- SLOVINSKO
- Príspevok pri narodení dieťaťa.

SLOVENSKO

- a) Príspevok pri narodení dieťaťa.
- b) Príplatok k príspevku pri narodení dieťaťa.;
- i) nadpis „E. FÍNSKO“ sa nahrádza nadpisom „FÍNSKO“.

B. Príloha II sa nahrádza takto:

„PRÍLOHA II

USTANOVENIA DOHODOVOROV, KTORÉ ZOSTÁVAJÚ V PLATNOSTI A KTORÉ, AK SÚ UPLATNITEĽNÉ, SÚ OBMEDZENÉ NA OSOBY, NA KTORÉ SA VZŤAHUJÚ (článok 8 ods. 1)

Všeobecné poznámky

Je potrebné uviesť, že v tejto prílohe sa neuvádzajú ustanovenia dvojstranných dohovorov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia a ktoré pre členské štáty zostávajú v platnosti. To zahŕňa aj povinnosti členských štátov voči sebe navzájom, ktoré vyplývajú z dohovorov obsahujúcich napríklad ustanovenia týkajúce sa sčítania dôb poistenia dosiahnutých v tretej krajine.

Ustanovenia dohovorov o sociálnom zabezpečení, ktoré sa naďalej uplatňujú:

BELGICKO – NEMECKO

Články 3 a 4 záverečného protokolu zo 7. decembra 1957 k všeobecnému dohovoru z toho istého dňa, ako sa uvádza v doplnkovom protokole z 10. novembra 1960 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých v niektorých pohraničných oblastiach pred, počas alebo po druhej svetovej vojne).

BELGICKO – LUXEMBURSKO

Dohovor z 24. marca 1994 o sociálnom zabezpečení cezhraničných pracovníkov (týka sa doplnkovej paušálnej náhrady).

BULHARSKO – NEMECKO

Článok 28 ods. 1 písm. b) dohovoru o sociálnom zabezpečení zo 17. decembra 1997 (zachovanie platnosti dohovorov uzavretých medzi Bulharskom a bývalou Nemeckou demokratickou republikou vo vzťahu k osobám, ktoré poberali dôchodok už pred rokom 1996).

BULHARSKO – RAKÚSKO

Článok 38 ods. 3 dohovoru o sociálnom zabezpečení zo 14. apríla 2005 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých do 27. novembra 1961); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor.

BULHARSKO – SLOVINSKO

Článok 32 ods. 2 dohovoru o sociálnom zabezpečení z 18. decembra 1957 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých do 31. decembra 1957).

ČESKÁ REPUBLIKA – NEMECKO

Článok 39 ods. 1 písm. b) a c) dohovoru o sociálnom zabezpečení z 27. júla 2001 (zachovanie platnosti dohody uzavretej medzi bývalou Československou republikou a bývalou Nemeckou demokratickou republikou vo vzťahu k osobám, ktoré poberali dôchodok už pred rokom 1996; započítanie dôb poistenia, ktoré v jednom zo zmluvných štátov dosiahli osoby, ktoré poberali dôchodok za tieto doby už k 1. septembru 2002 z druhého zmluvného štátu, pričom súčasne mali bydlisko na jeho území).

ČESKÁ REPUBLIKA – CYPRUS

Článok 32 ods. 4 zmluvy o sociálnom zabezpečení z 19. januára 1999 (ktorým sa určujú právomoci pre výpočet dôb zamestnania dosiahnutých podľa príslušného dohovoru z roku 1976); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje.

ČESKÁ REPUBLIKA – LUXEMBURSKO

Článok 52 ods. 8 zmluvy o sociálnom zabezpečení zo 17. novembra 2000 (započítanie dôb dôchodkového poistenia politických utečencov).

ČESKÁ REPUBLIKA – RAKÚSKO

Článok 32 ods. 3 zmluvy o sociálnom zabezpečení z 20. júla 1999 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých do 27. novembra 1961); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje.

ČESKÁ REPUBLIKA – SLOVENSKO

Články 12, 20 a 33 zmluvy o sociálnom zabezpečení z 29. októbra 1992 (v článku 12 sa určujú oprávnenia na poskytovanie pozostalostných dávok; v článku 20 sa určujú oprávnenia na výpočet dôb zabezpečenia dosiahnutých ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky; v článku 33 sa určujú oprávnenia na výplatu dôchodkov priznaných pred dátumom rozdelenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky).

DÁNSKO – FÍNSKO

Článok 7 Nordického dohovoru o sociálnom zabezpečení z 18. augusta 2003 (o úhrade mimoriadnych cestovných nákladov, ak si ochorenie počas pobytu v inej severskej krajine vyžiada zvýšenie nákladov na návrat do štátu bydliska).

DÁNSKO – ŠVÉDSKO

Článok 7 Nordického dohovoru o sociálnom zabezpečení z 18. augusta 2003 (o úhrade mimoriadnych cestovných nákladov, ak si ochorenie počas pobytu v inej severskej krajine vyžiada zvýšenie nákladov na návrat do štátu bydliska).

NEMECKO – ŠPANIELSKO

Článok 45 ods. 2 dohovoru o sociálnom zabezpečení zo 4. decembra 1973 (zastúpenie diplomatickými a konzulárnymi orgánmi).

NEMECKO – FRANCÚZSKO

- a) Dodatková dohoda č. 4 z 10. júla 1950 k všeobecnému dohovoru z toho istého dňa, ako sa uvádza v doplnkovej dohode č. 2 z 18. júna 1955 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých od 1. júla 1940 do 30. júna 1950).
- b) Hlava I doplnkovej dohody č. 2 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých do 8. mája 1945).
- c) Body 6, 7 a 8 všeobecného protokolu z 10. júla 1950 k všeobecnému dohovoru z toho istého dňa (správne opatrenia).
- d) Hlavy II, III a IV dohody z 20. decembra 1963 (sociálne zabezpečenie v spolkovej krajine Sársko).

NEMECKO – LUXEMBURSKO

Články 4, 5, 6 a 7 dohovoru z 11. júla 1959 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých od septembra 1940 do júna 1946).

NEMECKO – MAĎARSKO

Článok 40 ods. 1 písm. b) dohovoru o sociálnom zabezpečení z 2. mája 1998 (zachovanie platnosti dohovoru uzavretého medzi bývalou Nemeckou demokratickou republikou a Maďarskom vo vzťahu k osobám, ktoré poberali dôchodok už pred rokom 1996).

NEMECKO – HOLANDSKO

Články 2 a 3 dodatkovej dohody č. 4 z 21. decembra 1956 k dohovoru z 29. marca 1951 (uspokojenie nárokov, ktoré nadobudli holandskí pracovníci v rámci nemeckého systému sociálneho zabezpečenia v období od 13. mája 1940 do 1. septembra 1945).

NEMECKO – RAKÚSKO

- a) Článok 1 ods. 5 a článok 8 dohovoru o poistení pre prípad nezamestnanosti z 19. júla 1978 a článok 10 záverečného protokolu k tomuto dohovoru (priznanie dávok v nezamestnanosti cezhraničným pracovníkom od predchádzajúceho štátu zamestnania) sa aj naďalej uplatňujú na osoby, ktoré k 1. januáru 2005 alebo v predchádzajúcich obdobiach vykonávali činnosť ako cezhraniční pracovníci a pred 1. januárom 2011 sa stanú nezamestnanými.
- b) Článok 14 ods. 2 písm. g), h), i) a j) dohovoru o sociálnom zabezpečení zo 4. októbra 1995 (o rozdelení právomocí medzi oba štáty so zreteľom na staršie prípady týkajúce sa poistenia a dosiahnutých dôb poistenia); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje.

NEMECKO – POĽSKO

- a) Dohovor z 9. októbra 1975 o ustanoveniach týkajúcich sa starobného dôchodku a pracovných úrazov, na ktoré sa vzťahujú podmienky a rozsah pôsobnosti vymedzené v článku 27 ods. 2 až 4 dohovoru o sociálnom zabezpečení z 8. decembra 1990 (zachovanie – na základe dohovoru z roku 1975 – právneho postavenia osôb, ktoré si zriadili bydlisko na území Nemecka alebo Poľska do 1. januára 1991 a ktoré tam naďalej bývajú).
- b) Článok 27 ods. 5 a článok 28 ods. 2 dohovoru o sociálnom zabezpečení z 8. decembra 1990 (zachovanie nároku na dôchodok vyplácaný na základe dohovoru z roku 1957, ktorý uzavreli bývalá Nemecká demokratická republika a Poľsko; započítanie dôb poistenia, ktoré poľskí zamestnanci dosiahli podľa dohovoru z roku 1988 uzavretého medzi bývalou Nemeckou demokratickou republikou a Poľskom).

NEMECKO – RUMUNSKO

Článok 28 ods. 1 písm. b) dohovoru o sociálnom zabezpečení z 8. apríla 2005 (zachovanie platnosti dohovoru uzavretého medzi bývalou Nemeckou demokratickou republikou a Rumunskom vo vzťahu k osobám, ktoré poberali dôchodok už pred rokom 1996).

NEMECKO – SLOVINSKO

Článok 42 dohovoru o sociálnom zabezpečení z 24. septembra 1997 (uspokojenie nárokov nadobudnutých pred 1. januárom 1956 v rámci systému sociálneho zabezpečenia druhého zmluvného štátu); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje.

NEMECKO – SLOVENSKO

Článok 29 ods. 1 druhý a tretí pododsek zmluvy z 12. septembra 2002 (zachovanie platnosti dohody uzavretej medzi bývalou Československou republikou a bývalou Nemeckou demokratickou republikou vo vzťahu k osobám, ktoré poberali dôchodok už pred rokom 1996; započítanie dôb poistenia, ktoré v jednom zo zmluvných štátov dosiahli osoby, ktoré poberali dôchodok za tieto doby už k 1. decembru 2003 od jedného zo zmluvných štátov, pričom súčasne mali bydlisko na jeho území).

NEMECKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

- a) Článok 7 ods. 5 a 6 dohovoru o sociálnom zabezpečení z 20. apríla 1960 (právne predpisy uplatniteľné na civilné osoby zamestnané v ozbrojených silách).
- b) Článok 5 ods. 5 a 6 dohovoru o poistení pre prípad nezamestnanosti z 20. apríla 1960 (právne predpisy uplatniteľné na civilné osoby zamestnané v ozbrojených silách).

ÍRSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Článok 19 ods. 2 dohody zo 14. decembra 2004 o sociálnom zabezpečení (ktoré sa týka prenosu a započítania určitých odvodov pre prípad zdravotného postihnutia).

ŠPANIELSKO – PORTUGALSKO

Článok 22 všeobecného dohovoru z 11. júna 1969 (export dávok v nezamestnanosti). Táto položka zostane v platnosti počas dvoch rokov od dátumu, keď sa začne uplatňovať toto nariadenie.

TALIANSKO – SLOVINSKO

- a) Dohoda o predpisoch týkajúcich sa vzájomných záväzkov oboch štátov v oblasti sociálneho poistenia s odvolaním sa na odsek 7 prílohy XIV mierovej zmluvy uzavretej na základe výmeny nót z 5. februára 1959 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých do 18. decembra 1954); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda.
- b) Článok 45 ods. 3 dohovoru o sociálnom zabezpečení zo 7. júla 1997 týkajúci sa bývalej zóny B slobodného územia Terstu (započítanie dôb poistenia dosiahnutých do 5. októbra 1956); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor.

LUXEMBURSKO – PORTUGALSKO

Dohoda z 10. marca 1997 (o uznávaní rozhodnutí týkajúcich sa stavu invalidity žiadateľov o dôchodky, ktoré prijali inštitúcie jednej zmluvnej strany, inštitúciami druhej zmluvnej strany).

LUXEMBURSKO – SLOVENSKO

Článok 50 ods. 5 zmluvy o sociálnom zabezpečení z 23. mája 2002 (započítanie dôb dôchodkového poistenia v prípade politických utečencov).

MAĎARSKO – RAKÚSKO

Článok 36 ods. 3 dohovoru o sociálnom zabezpečení z 31. marca 1999 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých do 27. novembra 1961); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje.

MAĎARSKO – SLOVINSKO

Článok 31 dohovoru o sociálnom zabezpečení zo 7. októbra 1957 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých do 29. mája 1956); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje.

MAĎARSKO – SLOVENSKO

Článok 34 ods. 1 zmluvy o spolupráci na poli sociálnej politiky z 30. januára 1959 (v článku 34 ods. 1 zmluvy sa ustanovuje, že doby poistenia priznané pred dátumom podpisu zmluvy sú dobami poistenia zmluvného štátu, na ktorého území mala oprávnená osoba bydlisko); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje.

RAKÚSKO – POĽSKO

Článok 33 ods. 3 dohovoru o sociálnom zabezpečení zo 7. septembra 1998 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých do 27. novembra 1961); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje.

RAKÚSKO – RUMUNSKO

Článok 37 ods. 3 dohody o sociálnom zabezpečení z 28. októbra 2005 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých do 27. novembra 1961); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje.

RAKÚSKO – SLOVINSKO

Článok 37 dohovoru o sociálnom zabezpečení z 10. marca 1997 (započítanie dôb poistenia dosiahnutých do 1. januára 1956); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje.

RAKÚSKO – SLOVENSKO

Článok 34 ods. 3 zmluvy z 21. decembra 2001 o sociálnom zabezpečení (započítanie dôb poistenia získaných pred 27. novembrom 1961); uplatňovanie tohto ustanovenia sa naďalej obmedzuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje.

FÍNSKO – ŠVÉDSKO

Článok 7 Nordického dohovoru o sociálnom zabezpečení z 18. augusta 2003 (o úhrade mimoriadnych cestovných nákladov, ak si ochorenie počas pobytu v inej severskej krajine vyžiada zvýšenie nákladov na návrat do štátu bydliska).“

C. Príloha III sa nahrádza takto:

„PRÍLOHA III

OBMEDZENIA OPRAVNENIA NA VECNÉ DÁVKY RODINNÝCH PRÍSLUŠNÍKOV CEZHRANIČNÉHO PRACOVNÍKA

(podľa článku 18 ods. 2)

DÁNSKO

ESTÓNSKO (táto položka bude platná počas doby uvedenej v článku 87 ods. 10a)

ÍRSKO

ŠPANIELSKO (táto položka bude platná počas doby uvedenej v článku 87 ods. 10a)

TALIANSKO (táto položka bude platná počas doby uvedenej v článku 87 ods. 10a)

LITVA (táto položka bude platná počas doby uvedenej v článku 87 ods. 10a)

MAĎARSKO (táto položka bude platná počas doby uvedenej v článku 87 ods. 10a)

HOLANDSKO (táto položka bude platná počas doby uvedenej v článku 87 ods. 10a)

FÍNSKO

ŠVÉDSKO

SPOJENÉ KRÁLOVSTVO“.

D. Príloha IV sa mení a dopĺňa takto:

1. Za položkou „BELGICKO“ sa vkladajú tieto položky:

„BULHARSKO

ČESKÁ REPUBLIKA“.

2. Položka „TALIANSKO“ sa vypúšťa.

3. Za položkou „FRANCÚZSKO“ sa vkladá položka „CYPRUS“.

4. Za položkou „LUXEMBURSKO“ sa vkladajú tieto položky:

„MAĎARSKO

HOLANDSKO“.

5. Za položkou „RAKÚSKO“ sa vkladajú tieto položky:

„POLSKO

SLOVINSKO“.

E. Príloha VI sa mení a dopĺňa takto:

1. Na začiatok prílohy sa vkladajú tieto položky:

„ČESKÁ REPUBLIKA

Plný invalidný dôchodok pre osoby, ktorých úplná invalidita nastala skôr, ako dosiahli vek osemnásť rokov, a ktorých doba poistenia nedosahovala požadovanú dĺžku (§ 42 zákona č. 155/1995 Zb. o dôchodkovom poistení).

ESTÓNSKO

- a) Invalidné dôchodky priznané pred 1. aprílom 2000 podľa zákona o štátnych dávkach, ktoré sa zachovávajú podľa zákona o štátnom dôchodkovom poistení.
- b) Štátom priznané dôchodky na základe invalidity podľa zákona o štátnom dôchodkovom poistení.
- c) Invalidné dôchodky priznané podľa zákona o službe v obranných silách, zákona o policajnej službe, zákona o prokuratúre, zákona o postavení sudcov, zákona o platoch, dôchodkoch a iných typoch sociálneho zabezpečenia členov parlamentu Riigikogu a zákona o oficiálnych dávkach prezidenta republiky.“

2. Nadpisy „A. GRÉCKO“ a „B. ÍRSKO“ sa nahrádzajú nadpismi „GRÉCKO“ a „ÍRSKO“.

3. Položka s názvom „ÍRSKO“ sa presúva pred položku s názvom „GRÉCKO“ a nahrádza sa takto:

„Časť 2 kapitola 17 zákona o sociálnej starostlivosti z roku 2005 (v úplnom znení).“

4. Za položkou s nadpisom „GRÉCKO“ sa vkladá táto položka:

„LOTYŠSKO

Invalidné dôchodky (tretia skupina) podľa článku 16 ods. 1 a 2 zákona o štátnych dôchodkoch z 1. januára 1996.“

5. Nadpis „C. FÍNSKO“ sa nahrádza nadpisom „FÍNSKO“ a zodpovedajúca položka sa nahrádza takto:

„FÍNSKO

Štátne dôchodky pre osoby, ktoré sa narodili so zdravotným postihnutím alebo sa stali osobami so zdravotným postihnutím v mladosti (zákon 568/2007 o štátnych dôchodkoch).

Invalidné dôchodky určené v súlade s prechodnými pravidlami a priznané pred 1. januárom 1994 (zákon 569/2007 o vykonávaní zákona o štátnych dôchodkoch).“

6. Nadpisy „D. ŠVÉDSKO“ a „E. SPOJENÉ KRÁLOVSTVO“ sa nahrádzajú nadpismi „ŠVÉDSKO“ a „SPOJENÉ KRÁLOVSTVO“.

F. Príloha VII sa mení a dopĺňa takto:

1. V tabulkách s nadpisom „BELGICKO“ a „FRANCÚZSKO“ sa vypúšťajú riadky týkajúce sa Luxemburska.

2. Tabulka s nadpisom „LUXEMBURSKO“ sa vypúšťa.

G. Príloha VIII sa nahrádza takto:

„PRÍLOHA VIII

PRÍPADY, V KTORÝCH SA OD PAUŠÁLNEHO VÝPOČTU ODSUPUJE ALEBO SA PAUŠÁLNY VÝPOČET NEUPLATŇUJE (článok 52 ods. 4 a 5)

Časť 1: Prípady, v ktorých sa od paušálneho výpočtu odstupuje podľa článku 52 ods. 4

DÁNSKO

Všetky žiadosti o dôchodky uvedené v zákone o sociálnych dôchodkoch okrem dôchodkov uvedených v prílohe IX.

ÍRSKO

Všetky žiadosti o štátny dôchodok (prechodný), štátny dôchodok (príspevkový), vdovský (príspevkový) dôchodok a vdovecký (príspevkový) dôchodok.

CYPRUS

Všetky žiadosti o starobný, invalidný, vdovský a vdovecký dôchodok.

LOTYŠSKO

- a) Všetky žiadosti o invalidný dôchodok (zákon o štátnych dôchodkoch z 1. januára 1996).
- b) Všetky žiadosti o pozostalostný dôchodok (zákon o štátnych dôchodkoch z 1. januára 1996; zákon o dôchodkoch financovaných štátom z 1. júla 2001).

LITVA

Všetky žiadosti o pozostalostné dôchodky zo štátneho sociálneho poistenia vypočítané zo základnej sumy pozostalostného dôchodku (zákon o dôchodkoch zo štátneho sociálneho poistenia).

HOLANDSKO

Všetky žiadosti o starobné dôchodky podľa zákona o všeobecnom starobnom poistení (AOW).

RAKÚSKO

- a) Všetky žiadosti o dávky podľa spolkového zákona o všeobecnom sociálnom poistení – ASVG z 9. septembra 1955, spolkového zákona o sociálnom poistení osôb vykonávajúcich samostatnú zárobkovú obchodnú a podnikateľskú činnosť – GSVG z 11. októbra 1978, spolkového zákona o sociálnom poistení samostatne hospodáriacich poľnohospodárov – BSVG z 11. októbra 1978 a spolkového zákona o sociálnom poistení osôb v slobodnom povolání – FSVG z 30. novembra 1978.
- b) Všetky žiadosti o invalidné dôchodky z dôchodkových účtov podľa všeobecného zákona o dôchodkoch (APG) z 18. novembra 2004.
- c) Všetky žiadosti o pozostalostné dôchodky z dôchodkových účtov podľa všeobecného zákona o dôchodkoch (APG) z 18. novembra 2004, ak sa nemá uplatňovať žiadne zvýšenie dávok, pokiaľ ide o dodatočné mesiace poistenia podľa článku 7 ods. 2 všeobecného zákona o dôchodkoch (APG).
- d) Všetky žiadosti o invalidné a pozostalostné dôchodky Rakúskej spolkovej komory všeobecných lekárov (Landesärztekammer) podľa základného ustanovenia (základná a doplnková dávka alebo základný dôchodok).
- e) Všetky žiadosti o stálu podporu v súvislosti s invaliditou pri chorobe z povolania a podpora pozostalých z dôchodkového fondu Rakúskej komory veterinárnych lekárov.
- f) Všetky žiadosti o dávky v súvislosti s invaliditou pri chorobe z povolania, vdovské a sirotské dôchodky podľa časti A stanov inštitúcií sociálneho zabezpečenia rakúskych združení právnikov.

POLESKO

Všetky žiadosti o invalidné dôchodky, starobné dôchodky v systéme so stanoveným dôchodkom a pozostalostné dôchodky.

PORTUGALSKO

Všetky žiadosti o invalidné, starobné a pozostalostné dôchodky okrem prípadov, keď sa celkové doby poistenia dosiahnuté podľa právnych predpisov viac ako jedného členského štátu rovnajú alebo sú dlhšie ako 21 kalendárnych rokov, vnútroštátne doby poistenia sa rovnajú alebo sú kratšie ako 20 rokov a výpočet sa vykonáva podľa článku 11 zákonnej vyhlášky č. 35/2002 z 19. februára.

SLOVENSKO

- a) Všetky žiadosti o pozostalostný dôchodok (vdovský, vdovecký a sirotsky dôchodok) vypočítaný podľa právnych predpisov platných pred 1. januárom 2004, ktorého výška je odvodená z dôchodku predtým vyplácaného zosnulému.
- b) Všetky žiadosti o dôchodok vypočítané podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

ŠVÉDSKO

Všetky žiadosti o zaručený dôchodok vo forme starobného dôchodku (zákon 1998:702) a starobný dôchodok vo forme doplnkového dôchodku (zákon 1998:674).

SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Všetky žiadosti o starobný dôchodok, vdovské dávky a dávky pri úmrtí blízkej osoby s výnimkou tých, pre ktoré počas daňového roka začínajúceho 6. apríla 1975 alebo neskôr:

- i) dotknutá strana dosiahla doby poistenia, zamestnania alebo bydliska podľa právnych predpisov Spojeného kráľovstva a iného členského štátu; a jeden (alebo viac) daňových rokov sa nepovažovali za kvalifikačný rok v zmysle právnych predpisov Spojeného kráľovstva;
- ii) doby poistenia dosiahnuté podľa právnych predpisov platných v Spojenom kráľovstve pre doby pred 5. júnom 1948 by sa zohľadnili na účely článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia vzhľadom na uplatnenie dôb poistenia, zamestnania alebo bydliska podľa právnych predpisov iného členského štátu.

Všetky žiadosti o doplnkový dôchodok podľa oddielu 44 zákona o príspevkoch a dávkach sociálneho zabezpečenia z roku 1992 a oddielu 44 zákona o príspevkoch a dávkach sociálneho zabezpečenia (Severné Írsko) z roku 1992.

Časť 2: Prípady, v ktorých sa uplatňuje článok 52 ods. 5

BULHARSKO

Starobné dôchodky z povinného doplnkového dôchodkového poistenia podľa hlavy II časti II zákonníka sociálneho poistenia.

ESTÓNSKO

Povinný starobný dôchodkový kapitalizačný systém.

FRANCÚZSKO

Základné alebo doplnkové systémy, v ktorých sa starobné dávky vypočítavajú na základe dôchodkových bodov.

LOTYŠSKO

Starobné dôchodky (zákon o štátnych dôchodkoch z 1. januára 1996; zákon o dôchodkoch financovaných štátom z 1. júla 2001).

MAĎARSKO

Dôchodkové dávky na základe členstva v súkromných dôchodkových fondoch.

RAKÚSKO

- a) Starobné dôchodky z dôchodkových účtov podľa všeobecného zákona o dôchodkoch (APG) z 18. novembra 2004.
- b) Povinné dávky podľa článku 41 spolkového zákona z 28. decembra 2001, BGBl I č. 154 o všeobecnom mzdovom fonde rakúskych farmaceutov (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich).
- c) Starobné dôchodky a predčasné starobné dôchodky Rakúskej spolkovej komory všeobecných lekárov podľa základného ustanovenia (základná a doplnková dávka alebo základný dôchodok) a všetky dôchodkové dávky Rakúskej spolkovej komory všeobecných lekárov podľa dodatočného ustanovenia (dodatočný alebo individuálny dôchodok).
- d) Podpora v starobe z dôchodkového fondu Rakúskej komory veterinárnych lekárov.
- e) Dávky podľa častí A a B stanov inštitúcií sociálneho zabezpečenia rakúskych združení právnikov s výnimkou žiadostí o invalidné dávky, vdovské a sirotské dôchodky podľa časti A stanov inštitúcií sociálneho zabezpečenia rakúskych združení právnikov.
- f) Dávky vyplácané inštitúciami sociálneho zabezpečenia Spolkovej komory architektov a stavebných inžinierov podľa rakúskeho zákona o komore stavebných inžinierov (Ziviltechnikerkammergesetz) z roku 1993 a stanov inštitúcií sociálneho zabezpečenia s výnimkou dávok v invalidite pri chorobách z povolania a pozostalostných dávok, ktoré sa od dávok v invalidite pri chorobách z povolania odvodzujú.
- g) Dávky v súlade so stanovami inštitúcie sociálneho zabezpečenia spolkovej komory profesionálnych účtovníkov a daňových poradcov podľa rakúskeho zákona o profesionálnych účtovníkoch a daňových poradcov (Wirtschaftstreuhandberufsgesetz).

POLSKO

Starobné dôchodky v systéme so stanoveným dôchodkom.

SLOVINSKO

Dôchodok z povinného doplnkového dôchodkového poistenia.

SLOVENSKO

Povinné starobné dôchodkové sporenie.

ŠVÉDSKO

Dôchodok závislý od príjmu a povinné dôchodkové sporenie (zákon 1998:674).

SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Odstupňované dôchodkové dávky vyplácané podľa oddielov 36 a 37 zákona o národnom poistení z roku 1965 a oddielov 35 a 36 zákona o národnom poistení (Severné Írsko) z roku 1966.“

H. Príloha IX sa mení a dopĺňa takto:

1. V časti I:

a) nadpisy „A. BELGICKO“, „B. DÁNSKO“, „C. GRÉCKO“, „D. ŠPANIELSKO“, „E. FRANCÚZSKO“, „F. ÍRSKO“, „G. HOLANDSKO“, „H. FÍNSKO“ a „I. ŠVÉDSKO“ sa nahrádzajú nadpismi „BELGICKO“, „DÁNSKO“, „GRÉCKO“, „ŠPANIELSKO“, „FRANCÚZSKO“, „ÍRSKO“, „HOLANDSKO“, „FÍNSKO“ a „ŠVÉDSKO“;

b) položka s nadpisom „ÍRSKO“ sa presúva za položku s nadpisom „DÁNSKO“ a pred položkou s nadpisom „GRÉCKO“;

c) za položkou s nadpisom „FRANCÚZSKO“ sa vkladá táto položka:

„LOTYŠSKO

Invalidné dôchodky (tretia skupina) podľa článku 16 ods. 1 bodu 2 zákona z 1. januára 1996 o štátnych dôchodkoch.“;

d) do položky s nadpisom „HOLANDSKO“ sa dopĺňa tento text:

„Zákon z 10. novembra 2005 o práci a príjme podľa schopnosti pracovať (WIA).“;

e) položka pod nadpisom „FÍNSKO“ sa nahrádza takto:

„Štátne dôchodky pre osoby, ktoré sa narodili so zdravotným postihnutím alebo sa stali osobami so zdravotným postihnutím v mladosti (zákon 568/2007 o štátnych dôchodkoch).

Štátne dôchodky a vdovské/vdovecké dôchodky vypočítané podľa prechodných pravidiel a priznané pred 1. januárom 1994 (zákon 569/2007 o vykonávaní zákona o štátnych dôchodkoch).

Doplňkový sirotsky dôchodok pri výpočte nezávislej dávky podľa zákona o štátnom dôchodku (zákon 568/2007 o štátnom dôchodku).“;

f) položka pod nadpisom „ŠVÉDSKO“ sa nahrádza takto:

„Švédska nemocenská náhrada súvisiaca s príjmom a náhrada súvisiaca s činnosťou (zákon 1962:381).

Švédsky zaručený dôchodok a zaručená náhrada, ktoré nahradili plné švédske štátne dôchodky poskytované podľa právnych predpisov o štátnych dôchodkoch, ktoré sa uplatňovali pred 1. januárom 1993, a plný štátny dôchodok priznaný podľa prechodných pravidiel k právnym predpisom uplatňovaným od uvedeného dátumu.“

2. V časti II:

a) nadpisy „A. NEMECKO“, „B. ŠPANIELSKO“, „C. TALIANSKO“, „D. LUXEMBURSKO“, „E. FÍNSKO“ a „F. ŠVÉDSKO“ sa nahrádzajú nadpismi „NEMECKO“, „ŠPANIELSKO“, „TALIANSKO“, „LUXEMBURSKO“, „FÍNSKO“ a „ŠVÉDSKO“;

b) za položkou s nadpisom „TALIANSKO“ sa vkladajú tieto položky:

„LOTYŠSKO

Pozostalostný dôchodok vypočítaný na základe predpokladaných dôb poistenia (článok 23 ods. 8 zákona o štátnych dôchodkoch z 1. januára 1996).

LITVA

a) Štátne dôchodky zo sociálneho poistenia pre prípad práceneschopnosti vyplácané podľa zákona o štátnych dôchodkoch zo sociálneho poistenia.

b) Štátne pozostalostné a sirotské dôchodky zo sociálneho poistenia, vypočítané na základe dôchodku pre prípad práceneschopnosti zosnulého podľa zákona o štátnych dôchodkoch zo sociálneho poistenia.“;

c) za položkou s nadpisom „LUXEMBURSKO“ sa vkladá táto položka:

„SLOVENSKO

- a) Slovenský invalidný dôchodok a z neho odvodený pozostalostný dôchodok.
- b) Invalidný dôchodok osoby, ktorá sa stala invalidnou ako závislé dieťa a ktorá sa naďalej považuje za osobu spĺňajúcu požadované doby poistenia (§ 70 ods. 2, § 72 ods. 3 a § 73 ods. 3 a 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov).“

3. V časti III:

Položka „Nordický dohovor z 15. júna 1992 o sociálnom zabezpečení“ sa nahrádza takto: „Nordický dohovor o sociálnom zabezpečení z 18. augusta 2003.“

I. Príloha X sa nahrádza takto:

„PRÍLOHA X

OSOBITNÉ NEPRÍSPEVKOVÉ PEŇAŽNÉ DÁVKY [článok 70 ods. 2 písm. c)]

BELGICKO

- a) Dávka nahrádzajúca príjem (zákon z 27. februára 1987).
- b) Zaručený príjem pre staršie osoby (zákon z 22. marca 2001).

BULHARSKO

Sociálny starobný dôchodok (článok 89 zákonníka o sociálnom poistení).

ČESKÁ REPUBLIKA

Sociálna podpora (zákon č. 117/1995 Zb. o štátnej sociálnej podpore).

DÁNSKO

Výdavky na bývanie pre dôchodcov (zákon o podpore samostatného bývania, konsolidované znenie zákona č. 204 z 29. marca 1995).

NEMECKO

- a) Príjem na základné životné potreby pre staršie osoby a osoby so zníženou zárobkovou schopnosťou podľa kapitoly 4 knihy XII sociálneho zákonníka.
- b) Dávky na základné životné potreby podľa základných ustanovení pre osoby uchádzajúce sa o zamestnanie, ak so zreteľom na tieto dávky nie sú splnené požiadavky na vznik nároku na dočasný doplnok pri poberaní dávok v nezamestnanosti (článok 24 ods. 1 knihy II sociálneho zákonníka).

ESTÓNSKO

- a) Dávka pre plnoleté osoby so zdravotným postihnutím (zákon z 27. januára 1999 o sociálnych dávkach pre osoby so zdravotným postihnutím).
- b) Štátna dávka v nezamestnanosti (zákon z 29. septembra 2005 o službách na trhu práce a jeho podpore).

ÍRSKO

- a) Dávka pre osoby uchádzajúce sa o zamestnanie (konsolidované znenie zákona o sociálnej starostlivosti z roku 2005, časť 3 kapitola 2).
- b) Štátny dôchodok (nepríspevkový) (konsolidované znenie zákona o sociálnej starostlivosti z roku 2005, časť 3 kapitola 4).
- c) Vdovský dôchodok (nepríspevkový) a vdovecký dôchodok (nepríspevkový) (konsolidované znenie zákona o sociálnej starostlivosti z roku 2005, časť 3 kapitola 6).
- d) Dávka za zdravotné postihnutie (konsolidované znenie zákona o sociálnej starostlivosti z roku 2005, časť 3 kapitola 10).
- e) Príspevok na zabezpečenie mobility (zákon o zdravotníctve z roku 1970, oddiel 61).
- f) Dôchodok pre nevidiacich (konsolidované znenie zákona o sociálnej starostlivosti z roku 2005, časť 3 kapitola 5).

GRÉCKO

Osobitné dávky pre staršie osoby (zákon 1296/82).

ŠPANIELSKO

- a) Zaručený minimálny príjem (zákon č. 13/82 zo 7. apríla 1982).
- b) Peňažné dávky na pomoc starším osobám a invalidným osobám, ktoré nie sú schopné pracovať (kráľovská vyhláška č. 2620/81 z 24. júla 1981).
- c) i) Nepríspevkové invalidné dôchodky a starobné dôchodky podľa článku 38 ods. 1 konsolidovaného znenia všeobecného zákona o sociálnom zabezpečení schváleného kráľovskou legislatívnou vyhláškou č. 1/1994 z 20. júna 1994; a
- ii) dávky, ktoré sú prídavkom k uvedeným dôchodkom, ako sa ustanovuje v právnych predpisoch autonómnych oblastí Comunidades Autónomas, a zaručujú minimálny príjem na základné životné potreby so zreteľom na hospodársku a sociálnu situáciu v dotknutých autonómnych oblastiach Comunidades Autónomas.
- d) Dávky na podporu mobility a kompenzáciu nákladov na dopravu (zákon č. 13/1982 zo 7. apríla 1982).

FRANCÚZSKO

- a) Doplnkové dávky:
 - i) z osobitného fondu pre invaliditu a
 - ii) z fondu solidarity v starobe vo vzťahu k nadobudnutým právam(zákon z 30. júna 1956 kodifikovaný v knihe VIII zákonníka sociálneho zabezpečenia).
- b) Prídavok pre plnoleté osoby so zdravotným postihnutím (zákon z 30. júna 1975 kodifikovaný v knihe VIII zákonníka o sociálnom zabezpečení).
- c) Osobitný prídavok (zákon z 10. júla 1952 kodifikovaný v knihe VIII zákonníka o sociálnom zabezpečení) vo vzťahu k nadobudnutým právam.
- d) Prídavok solidarity v starobe (vyhláška z 24. júna 2004 kodifikovaná v knihe VIII zákonníka o sociálnom zabezpečení) k 1. januáru 2006.

TALIANSKO

- a) Sociálne dôchodky pre osoby bez prostriedkov (zákon č. 153 z 30. apríla 1969).
- b) Dôchodky a prídavky pre civilné zdravotne postihnuté osoby alebo invalidné osoby (zákon č. 118 z 30. marca 1971, č. 18 z 11. februára 1980 a č. 508 z 23. novembra 1988).
- c) Dôchodky a prídavky pre nemé a nepočujúce osoby (zákon č. 381 z 26. mája 1970 a č. 508 z 23. novembra 1988).

- d) Dôchodky a prídavky pre civilné nevidiace osoby (zákon č. 382 z 27. mája 1970 a č. 508 z 23. novembra 1988).
- e) Doplnkové dávky k minimálnym dôchodkom (zákon č. 218 zo 4. apríla 1952, č. 638 z 11. novembra 1983 a č. 407 z 29. decembra 1990).
- f) Doplnkové dávky k prídavkom pre zdravotne postihnuté osoby (zákon č. 222 z 12. júna 1984).
- g) Sociálny prídavok (zákon č. 335 z 8. augusta 1995).
- h) Sociálny príspevok (článok 1 ods. 1 a 12 zákona č. 544 z 29. decembra 1988 a ďalšie zmeny a doplnenia).

CYPRUS

- a) Sociálny dôchodok [zákon o sociálnych dôchodkoch z roku 1995 (zákon 25(I)/95) v znení zmien a doplnení].
- b) Prídavok pri závažnom stupni obmedzenia pohyblivosti (rozhodnutia rady ministrov č. 38210 zo 16. októbra 1992, č. 41370 z 1. augusta 1994, č. 46183 z 11. júna 1997 a č. 53675 zo 16. mája 2001).
- c) Osobitný príspevok pre nevidiace osoby [zákon o osobitných príspevkoch z roku 1996 (zákon 77(I)/96) v znení zmien a doplnení].

LOTYŠSKO

- a) Dávky štátneho sociálneho zabezpečenia (zákon o štátnych sociálnych dávkach z 1. januára 2003).
- b) Prídavok na kompenzáciu dopravných nákladov pre osoby so zdravotným postihnutím s obmedzenou pohyblivosťou (zákon o štátnych sociálnych dávkach z 1. januára 2003).

LITVA

- a) Dôchodok sociálnej pomoci (článok 5 zákona o štátnych sociálnych príspevkoch z roku 2005).
- b) Podporný príspevok (článok 15 zákona o štátnych sociálnych príspevkoch z roku 2005).
- c) Náhrada na dopravu pre osoby so zdravotným postihnutím, ktoré majú problémy s pohyblivosťou (článok 7 zákona o náhrade na dopravu z roku 2000).

LUXEMBURSKO

Príjem pre osoby so závažným zdravotným postihnutím (článok 1 ods. 2 zákona z 12. septembra 2003) s výnimkou osôb uznaných za pracovníkov so zdravotným postihnutím a zamestnaných na všeobecnom trhu práce alebo na chránenom pracovisku.

MAĎARSKO

- a) Renta v invalidite [vyhláška rady ministrov č. 83/1987 (XII 27) o rente v invalidite].
- b) Nepríspevkové prídavky v starobe [zákon III o sociálnej správe a sociálnych dávkach z roku 1993].
- c) Príspevok na dopravu [vládna vyhláška č. 164/1995 (XII 27) o príspevkoch na dopravu pre osoby so závažným telesným postihnutím].

MALTA

- a) Doplnkový príspevok [oddiel 73 zákona o sociálnom zabezpečení (kapitola 318) 1987].
- b) Starobný dôchodok [zákon o sociálnom zabezpečení (kapitola 318) 1987].

HOLANDSKO

- a) Zákon o pomoci pri zdravotnom postihnutí mladistvých z 24. apríla 1997 (Wajong).
- b) Zákon o doplnkových dávkach zo 6. novembra 1986 (TW).

RAKÚSKO

Kompenzačný príspevok (spolkový zákon z 9. septembra 1955 o všeobecnom sociálnom poistení – ASVG, spolkový zákon z 11. októbra 1978 o sociálnom poistení osôb zamestnaných v obchodnom sektore – GSVG a spolkový zákon z 11. októbra 1978 o sociálnom poistení pracovníkov v poľnohospodárstve – BSVG).

POLSKO

Sociálny dôchodok (zákon z 27. júna 2003 o sociálnych dôchodkoch).

PORTUGALSKO

- a) Nepríspevkový štátny starobný a invalidný dôchodok (zákonná vyhláška č. 464/80 z 13. októbra 1980).
- b) Nepríspevkové vdovské/vdovecké dôchodky (vykonávacia vyhláška č. 52/81 z 11. novembra 1981).
- c) Príplatok solidarity pre staršie osoby (zákonná vyhláška č. 232/2005 z 29. decembra 2005, zmenená a doplnená zákonnou vyhláškou č. 236/2006 z 11. decembra 2006).

SLOVINSKO

- a) Štátny dôchodok (zákon o dôchodkovom a invalidnom poistení z 23. decembra 1999).
- b) Podpora príjmu dôchodcov (zákon o dôchodkovom a invalidnom poistení z 23. decembra 1999).
- c) Príspevok na výživu (zákon o dôchodkovom a invalidnom poistení z 23. decembra 1999).

SLOVENSKO

- a) Úprava dôchodku priznaného pred 1. januárom 2004, ktorý je jediným zdrojom príjmu.
- b) Sociálny dôchodok, ktorý bol priznaný pred 1. januárom 2004.

FÍNSKO

- a) Príspevok na bývanie pre dôchodcov (zákon 571/2007 o príspevku na bývanie pre dôchodcov).
- b) Podpora trhu práce (zákon 1290/2002 o dávkach v nezamestnanosti).
- c) Osobitná pomoc prisťahovalcom (zákon 1192/2002 o osobitnej pomoci prisťahovalcom).

ŠVÉDSKO

- a) Príspevky na bývanie osobám, ktoré poberajú dôchodok (zákon 2001:761).
- b) Finančná podpora starších osôb (zákon 2001:853).

SPOJENÉ KRÁLOVSTVO

- a) Štátny dôchodkový príspevok [zákon o štátnom dôchodkovom príspevku z roku 2002 a zákon o štátnom dôchodkovom príspevku (Severné Írsko) z roku 2002].
- b) Prídavky pre uchádzačov o zamestnanie na základe príjmu [zákon o uchádzačoch o zamestnanie z roku 1995 a nariadenie o uchádzačoch o zamestnanie (Severné Írsko) z roku 1995].
- c) Podpora k príjmu [zákon o príspevkoch a dávkach sociálneho zabezpečenia z roku 1992 a zákon o príspevkoch a dávkach sociálneho zabezpečenia (Severné Írsko) z roku 1992].
- d) Prídavok na mobilitu k príspevku na bývanie pre osoby so zdravotným postihnutím [zákon o príspevkoch a dávkach sociálneho zabezpečenia z roku 1992 a zákon o príspevkoch a dávkach sociálneho zabezpečenia (Severné Írsko) z roku 1992].“

J. Príloha XI sa nahrádza takto:

„PRÍLOHA XI

OSOBITNÉ USTANOVENIA NA UPLATŇOVANIE PRÁVNÝCH PREDPISOV ČLENSKÝCH ŠTÁTOV

(článok 51 ods. 3, článok 56 ods. 1 a článok 83)

BULHARSKO

Článok 33 ods. 1 bulharského zákona o zdravotnom poistení sa týka všetkých osôb, pre ktoré je Bulharsko príslušným členským štátom podľa hlavy III kapitoly 1 tohto nariadenia.

ČESKÁ REPUBLIKA

Na účely vymedzenia pojmu rodinný príslušník podľa článku 1 písm. i) ‚manžel/‚manželka‘ znamená aj registrovaných partnerov vymedzených v českom zákone č. 115/2006 Zb. o registrovanom partnerstve.

DÁNSKO

1. a) Na účely vypočítania dôchodku podľa zákona o sociálnom dôchodku ‚lov om social pension‘ sa doby činnosti, ktoré cezhraničný pracovník alebo pracovník, ktorý prišiel do Dánska vykonávať prácu sezónnej povahy, odpracoval ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba podľa dánskych právnych predpisov, považujú za doby bydliska pozostaleho(-ej) manžela(-ky) v Dánsku, pokiaľ počas týchto dôb pozostalý(-á) manžel(-ka) žil(-a) s uvedeným pracovníkom v manželskom zväzku bez súdneho odlúčenia alebo odlúčenia *de facto* na základe nezlučiteľnosti a pod podmienkou, že počas týchto dôb mal(-a) manžel(-ka) bydlisko na území iného členského štátu. Na účely tohto bodu ‚práca sezónnej povahy‘ je práca, ktorá sa vzhľadom na to, že závisí od striedania ročných období, automaticky znovu opakuje každý rok.
- b) Na účely vypočítania dôchodku podľa zákona o sociálnom dôchodku ‚lov om social pension‘ sa doby činnosti, ktoré ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba odpracovala podľa dánskych právnych predpisov pred 1. januárom 1984 osoba, na ktorú sa nevzťahuje bod 1 písm. a), považujú za doby bydliska pozostaleho(-ej) manžela(-ky) v Dánsku, pokiaľ počas týchto dôb pozostalý(-á) manžel(-ka) žil(-a) s osobou v manželskom zväzku bez súdneho odlúčenia alebo odlúčenia *de facto* na základe nezlučiteľnosti a pod podmienkou, že počas týchto dôb mal(-a) manžel(-ka) bydlisko na území iného členského štátu.
- c) Doby, ktoré sa majú zohľadniť podľa písmen a) a b), sa nezohľadňujú, pokiaľ sa prekrývajú s dobami zohľadňovanými pri výpočte dôchodku pre dotknutú osobu podľa právnych predpisov o povinnom poistení iného členského štátu alebo s dobami, počas ktorých dotknutá osoba poberala dôchodok podľa takýchto právnych predpisov. Tieto doby sa však zohľadňujú, ak je ročná výška uvedeného dôchodku nižšia ako polovica základnej výšky sociálneho dôchodku.

2. a) Bez ohľadu na ustanovenia článku 6 tohto nariadenia osoby, ktoré neboli zárobkovo činné v jednom alebo viacerých členských štátoch, majú nárok na dánsky sociálny dôchodok, len ak majú alebo mali trvalé bydlisko v Dánsku najmenej počas troch rokov v závislosti od vekových obmedzení stanovených v dánskych právnych predpisoch. S výhradou článku 4 tohto nariadenia sa článok 7 neuplatňuje na dánsky sociálny dôchodok, na ktorý takéto osoby získali nárok.
- b) Uvedené ustanovenia sa neuplatňujú na nárok na dánsky sociálny dôchodok pre rodinných príslušníkov osôb, ktoré sú alebo boli zárobkovo činné v Dánsku, alebo pre študentov alebo ich rodinných príslušníkov.
3. Na dočasnú dávku nezamestnaným osobám, ktoré boli prijaté do systému ‚pružnej práce‘ ledighedsydelse (zákon č. 455 z 10. júna 1997), sa vzťahuje hlava III kapitola 6 tohto nariadenia. Pokiaľ ide o nezamestnané osoby, ktoré odchádzajú do iného členského štátu, uplatňujú sa články 64 a 65, ak má tento členský štát podobné systémy zamestnanosti pre tú istú kategóriu osôb.
4. Ak má poberateľ dánskeho sociálneho dôchodku tiež nárok na pozostalostný dôchodok z iného členského štátu, takéto dôchodky sa na účely vykonávania dánskych právnych predpisov považujú za dávky rovnakého druhu v zmysle článku 53 ods. 1 tohto nariadenia, avšak pod podmienkou, že osoba, ktorej doby poistenia alebo bydliska sú základom pre výpočet pozostalostného dôchodku, získala takisto nárok na dánsky sociálny dôchodok.

NEMECKO

1. Bez ohľadu na článok 5 písm. a) tohto nariadenia a § 5 ods. 4 bod 1 zväzku VI sociálneho zákonníka Sozialgesetzbuch osoba, ktorá poberá plný starobný dôchodok podľa právnych predpisov iného členského štátu, môže požiadať, aby bola povinne poistená v systéme dôchodkového poistenia Nemecka.
2. Bez ohľadu na článok 5 písm. a) tohto nariadenia a článok 7 ods. 1 a 3 zväzku VI sociálneho zákonníka Sozialgesetzbuch osoba, ktorá je povinne poistená v inom členskom štáte alebo dostáva starobný dôchodok podľa právnych predpisov iného členského štátu, sa môže prihlásiť do systému dobrovoľného poistenia v Nemecku.
3. Na účely poskytovania peňažných dávok podľa § 47 ods. 1 SGB V, § 47 ods. 1 SGB VII a § 200 ods. 2 bývalého sociálneho zákonníka Reichsversicherungsordnung poisteným osobám, ktoré žijú v inom členskom štáte, vypočítajú poistné systémy Nemecka čistú platbu, ktorá sa použije na posúdenie dávok, ako keby poistená osoba žila v Nemecku, pokiaľ poistená osoba požiada o posúdenie na základe čistej platby, ktorú v skutočnosti poberá.
4. Štátni príslušníci iných členských štátov, ktorých miesto bydliska alebo obvyklého pobytu je mimo Nemecka a ktorí spĺňajú všeobecné podmienky systému dôchodkového poistenia Nemecka, môžu platiť dobrovoľné príspevky, len ak boli dobrovoľne alebo povinne poistení v systéme dôchodkového poistenia Nemecka počas určitého obdobia v minulosti; toto sa tak isto vzťahuje na osoby bez štátnej príslušnosti a na utečencov, ktorých miesto bydliska alebo obvyklého pobytu je v inom členskom štáte.
5. Paušálne priznaná doba (Pauschale Anrechnungszeit) podľa článku 253 zväzku VI sociálneho zákonníka Sozialgesetzbuch sa určuje výhradne s odkazom na doby v Nemecku.
6. Ak sa na opätovný výpočet dôchodku uplatňujú nemecké právne predpisy v oblasti dôchodkov platné k 31. decembru 1991, na účely priznania nemeckých náhradných dôb (Ersatzzeiten) sa uplatňujú len nemecké právne predpisy.
7. Nemecké právne predpisy o pracovných úrazoch a chorobách z povolania, ktoré sa odškodňujú podľa zákona o zahraničných dôchodkoch, a o dávkach za doby poistenia, ktoré sa môžu priznať podľa zákona o zahraničných dôchodkoch na územiach uvedených v § 1 ods. 2 bode 3 zákona o vysídlených osobách a utečencoch (Bundesvertriebenengesetz), sa naďalej uplatňujú v rozsahu uplatňovania tohto nariadenia bez ohľadu na ustanovenia § 2 zákona o zahraničných dôchodkoch (Fremdrentengesetz).
8. Pre výpočet teoretickej výšky uvedenej v článku 52 ods. 1 písm. b) bode i) tohto nariadenia pri dôchodkových systémoch pre slobodné povolania príslušná inštitúcia so zreteľom na každý rok poistenia dosiahnutý podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek iného členského štátu vezme za základ priemerný ročný nárok na dôchodok nadobudnutý na základe platenia príspevkov počas doby členstva v príslušných inštitúciách.

ESTÓNSKO

Na účely výpočítania rodičovských dávok sa doby zamestnania v iných členských štátoch ako Estónsko považujú za založené na rovnakej priemernej výške sociálnej dane, aká sa vypláca počas dôb zamestnania v Estónsku, s ktorými sa sčítajú. Ak bola osoba počas referenčného roka zamestnaná iba v iných členských štátoch, pri výpočte dávky sa vychádza z priemernej sociálnej dane vyplácanej v Estónsku v období medzi referenčným rokom a materskou dovolenkou.

ÍRSKO

1. Bez ohľadu na ustanovenia článku 21 ods. 2 a článku 62 tohto nariadenia na účely výpočtu predpísaných uznateľných týždenných zárobkov poistenca na priznanie nemocenských dávok alebo dávok v nezamestnanosti podľa írskych právnych predpisov sa suma rovnajúca sa priemernej týždennej mzde zamestnaných osôb v príslušnom predpísanom roku započíta tomuto poistencovi za každý týždeň vykonávania činnosti zamestnanca podľa právnych predpisov iného členského štátu počas tohto predpísaného roku.
2. Ak sa uplatňuje článok 46 tohto nariadenia, Írsko na účely oddielu 118 ods. 1 písm. a) konsolidovaného znenia zákona o sociálnom zabezpečení z roku 2005 zohľadňuje všetky doby, počas ktorých, pokiaľ ide o invaliditu nasledujúcu po práceneschopnosti, by bola osoba považovaná za práceneschopnú podľa írskych právnych predpisov, ak je dotknutá osoba práceneschopná s následnou invaliditou a vzťahujú sa na ňu právne predpisy iného členského štátu.

GRÉCKO

1. Zákon č. 1469/84 o dobrovolnom pridružení k systému dôchodkového poistenia pre štátnych príslušníkov Grécka a cudzích štátnych príslušníkov gréckeho pôvodu sa uplatňuje na štátnych príslušníkov iných členských štátov, osoby bez štátnej príslušnosti a utečencov, ak dotknuté osoby bez ohľadu na miesto ich bydliska alebo pobytu boli v minulosti určitý čas povinne alebo dobrovoľne pridružené k systému dôchodkového poistenia Grécka.
2. Bez ohľadu na článok 5 písm. a) tohto nariadenia a článok 34 zákona 1140/1981 osoba, ktorá poberá dôchodok v súvislosti s pracovnými úrazmi alebo chorobami z povolania podľa právnych predpisov iného členského štátu, môže požiadať o povinné poistenie podľa právnych predpisov uplatňovaných poľnohospodárskym poisťovacím systémom (OGA) v rozsahu, v akom vykonáva činnosť, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti týchto právnych predpisov.

ŠPANIELSKO

1. Na účely vykonávania článku 52 ods. 1 písm. b) bodu i) tohto nariadenia sa roky, ktoré pracovníkovi chýbajú do dosiahnutia dôchodkového veku alebo veku povinného odchodu do dôchodku v zmysle článku 31 ods. 4 konsolidovaného znenia zákona o štátnych dôchodkoch Ley de Clases Pasivas del Estado berú do úvahy ako skutočné roky štátnej služby, len ak v čase udalosti, v súvislosti s ktorou vznikol nárok na invalidný alebo pozostalostný dôchodok, sa na poberateľa vzťahoval španielsky osobitný systém pre štátnych zamestnancov alebo poberateľ vykonával činnosť pridruženú k tomuto systému, alebo ak v čase udalosti, v súvislosti s ktorou vznikol nárok na dôchodky, poberateľ vykonával činnosť, ktorá by si vyžadovala začlenenie dotknutej osoby do osobitného systému pre štátnych zamestnancov, ozbrojené zložky alebo súdnictvo, ak by sa táto činnosť vykonávala v Španielsku.
2. a) Podľa článku 56 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia sa výpočet teoretickej dávky v Španielsku uskutočňuje na základe skutočných príspevkov osoby počas rokov, ktoré bezprostredne predchádzali úhrade posledného príspevku do systému sociálneho zabezpečenia v Španielsku. Ak je pri výpočte základnej výšky dôchodku potrebné zohľadniť doby poistenia a/alebo bydliska podľa právnych predpisov iných členských štátov, použije sa pre uvedené doby základ pre príspevok v Španielsku, ktorý je časovo najbližšie referenčným dobám so zreteľom na vývoj indexu maloobchodných cien.
b) Výška priznaného dôchodku sa zvýši o sumu zvýšení a valorizácií vypočítaných za každý nasledujúci rok pre dôchodky toho istého druhu.
3. Doby dosiahnuté v iných členských štátoch, ktoré je potrebné započítať v rámci osobitného systému pre štátnych zamestnancov, ozbrojené zložky a súdnu správu, sa na účely článku 56 tohto nariadenia posudzujú rovnako, a to ako časovo najbližšie doby dosiahnuté štátnym zamestnancom v Španielsku.
4. Na všetkých poberateľov podľa tohto nariadenia, ktorí na svoje meno v rámci španielskych právnych predpisov platili príspevky pred 1. januárom 1967, sa uplatňujú doplnkové sumy na základe veku, ktoré sa uvádzajú v druhom prechodnom ustanovení všeobecného zákona o sociálnom zabezpečení; pri uplatňovaní článku 5 tohto nariadenia nie je možné výlučne na tieto účely posudzovať doby poistenia priznané v inom členskom štáte pred uvedeným dátumom rovnako ako príspevky platené v Španielsku. Dátumu 1. január 1967 v prípade osobitného systému pre národníkov zodpovedá 1. augustu 1970 a v prípade osobitného systému sociálneho zabezpečenia uhoľných baníkov 1. aprílu 1969.

FRANCÚZSKO

1. Štátni príslušníci iných členských štátov, ktorých miesto bydliska alebo obvyklého pobytu je mimo Francúzska a ktorí spĺňajú všeobecné podmienky systému dôchodkového poistenia Francúzska, môžu platiť dobrovoľné príspevky, len ak boli dobrovoľne alebo povinne poistení v systéme dôchodkového poistenia Francúzska počas určitého obdobia v minulosti; toto sa tak isto vzťahuje na osoby bez štátnej príslušnosti a na utečencov, ktorých miesto bydliska alebo obvyklého pobytu je v inom členskom štáte.
2. Pri osobách, ktoré poberajú vecné dávky vo Francúzsku podľa článkov 17, 24 alebo 26 tohto nariadenia s bydliskom vo francúzskych departementoch Haut-Rhin, Bas-Rhin alebo Moselle, zahŕňajú vecné dávky poskytované v mene inštitúcie iného členského štátu, ktorý je zodpovedný za znášanie ich nákladov, aj dávky poskytované v rámci všeobecného systému nemocenského poistenia a systému povinného doplnkového miestneho nemocenského poistenia v regióne Alsace-Moselle.
3. Na účely uplatňovania hlavy III kapitoly 5 tohto nariadenia francúzske právne predpisy platné pre osobu, ktorá vykonáva alebo vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, zahŕňajú systém(-y) základného starobného poistenia a systém(-y) doplnkového dôchodkového poistenia, ktorým dotknutá osoba podliehala.

CYPRUS

Na účely uplatňovania ustanovení článkov 6, 51, a 61 tohto nariadenia na akékoľvek obdobie začínajúce 6. októbrom 1980 alebo neskôr sa týždeň poistenia podľa právnych predpisov Cyperskej republiky vypočíta tak, že celkové príjmy rozhodujúce pre poistenie za príslušné obdobie sa vydedia týždennou výškou základného príjmu rozhodujúceho pre poistenie pre príslušný rok prispievania, pokiaľ takto určený počet týždňov nepresiahne počet kalendárnych týždňov v príslušnom období.

MALTA

Osobitné ustanovenia pre štátnych zamestnancov

- a) Vylučne na účely uplatňovania článkov 49 a 60 tohto nariadenia sa osoby zamestnané podľa zákona o Maltských ozbrojených silách (kapitola 220 Maltského zákonníka), zákona o polícii (kapitola 164 Maltského zákonníka) a zákona o väzenských zariadeniach (kapitola 260 Maltského zákonníka) považujú za štátnych zamestnancov.
- b) Dôchodky vyplácané podľa uvedených zákonov a podľa nariadenia o dôchodkoch (kapitola 93 Maltského zákonníka) sa vylučne na účely článku 1 písm. e) tohto nariadenia považujú za „osobitné systémy pre štátnych zamestnancov“.

HOLANDSKO

1. Zdravotné poistenie

- a) Pokiaľ ide o nárok na vecné dávky podľa holandských právnych predpisov za osoby, ktoré majú nárok na vecné dávky na účely vykonávania hlavy III kapitol 1 a 2 tohto nariadenia, sa považujú:
 - i) osoby, ktoré sú podľa článku 2 zákona o zdravotnom poistení Zorgverzekeringswet povinné poistiť sa v zdravotnej poisťovni, a
 - ii) pokiaľ už nie sú zahrnutí v bode i), rodinní príslušníci vojenského personálu v aktívnej službe, ktorí majú pobyt v inom členskom štáte, a osoby s bydliskom v inom členskom štáte, ktoré majú podľa tohto nariadenia nárok na zdravotnú starostlivosť v ich štáte bydliska, pričom náklady hradí Holandsko.
- b) Osoby uvedené v bode 1 písm. a) bode i) sa musia v súlade s ustanoveniami zákona o zdravotnom poistení Zorgverzekeringswet poistiť v zdravotnej poisťovni a osoby uvedené v bode 1 písm. a) bode ii) sa musia zaregistrovať vo Výbore pre zdravotné poistenie College voor zorgverzekeringen.
- c) Ustanovenia zákona o zdravotnom poistení Zorgverzekeringswet a všeobecného zákona o mimoriadnych nákladoch na zdravotnú starostlivosť Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten týkajúce sa zodpovednosti za platby poistného sa vzťahujú na osoby uvedené v písmene a) a ich rodinných príslušníkov. Za rodinných príslušníkov odvádza poistné osoba, od ktorej sa odvodzuje nárok na zdravotnú starostlivosť, s výnimkou rodinných príslušníkov vojenského personálu, ktorí majú pobyt v inom členskom štáte, od ktorých sa poistné vyberá priamo.

- d) Ustanovenia zákona o zdravotnom poistení Zorgverzekeringswet týkajúce sa oneskoreného uzatvorenia poistenia sa uplatňujú primerane v prípade neskorej registrácie osôb uvedených v bode 1 písm. a) bode ii) vo Výbore pre zdravotné poistenie College voor Zorgverzekeringen.
- e) Osoby, ktoré majú nárok na vecné dávky na základe právnych predpisov iného členského štátu ako Holandska a ktoré majú bydlisko alebo dočasný pobyt v Holandsku, majú nárok na vecné dávky v súlade s poistením, ktoré poistencom v Holandsku poskytuje inštitúcia miesta bydliska alebo miesta pobytu pri zohľadnení článku 11 ods. 1, 2 alebo 3 a článku 19 ods. 1 zákona o zdravotnom poistení Zorgverzekeringswet, ako aj na vecné dávky poskytované podľa zákona o osobitných nákladoch na zdravotnú starostlivosť Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.
- f) Na účely článkov 23 až 30 tohto nariadenia sa za dôchodky podľa holandských právnych predpisov (okrem dôchodkov, na ktoré sa vzťahuje hlava III kapitola 4 a 5 tohto nariadenia) považujú tieto dávky:
- dôchodky priznané podľa zákona o dôchodkoch štátnych zamestnancov a ich pozostalých zo 6. januára 1966 (Algemene burgerlijke pensioenwet) (holandský zákon o dôchodkoch štátnych zamestnancov),
 - dôchodky priznané podľa zákona o dôchodkoch zamestnancov ozbrojených zložiek a ich pozostalých zo 6. októbra 1966 (Algemene militaire pensioenwet) (zákon o dôchodkoch zamestnancov ozbrojených zložiek),
 - dávky pri práceneschopnosti priznané podľa zákona o dávkach pri práceneschopnosti zamestnancov ozbrojených zložiek zo 7. júna 1972 (Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (zákon o práceneschopnosti zamestnancov ozbrojených zložiek),
 - dôchodky priznané podľa zákona o dôchodkoch pre zamestnancov holandských železníc NV Nederlandse Spoorwegen a ich pozostalých Spoorwegpensioenwet z 15. februára 1967,
 - dôchodky priznané podľa nariadenia holandských železníc upravujúceho podmienky zamestnávania Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen,
 - dávky priznané dôchodcom pred dosiahnutím dôchodkového veku 65 rokov v rámci dôchodkového systému, ktorý má zabezpečiť bývalým zamestnancom príjem v starobe, alebo dávky priznané v prípade predčasného odchodu z trhu práce v rámci systému vytvoreného štátom alebo na základe kolektívnej zmluvy pre osoby vo veku 55 rokov a viac,
 - dávky priznané zamestnancom ozbrojených zložiek a štátnym zamestnancom podľa systému, ktorý sa uplatňuje v prípade nezamestnanosti, odchodu do dôchodku alebo predčasného odchodu do dôchodku.
- g) Na účely hlavy III kapitola 1 a 2 tohto nariadenia sa refundácia pri nepoberaní dávok ustanovená v holandskom systéme pre prípad obmedzeného využívania zariadení zdravotnej starostlivosti považuje za peňažnú nemocenskú dávku.

2. Uplatňovanie holandského zákona o všeobecnom starobnom poistení Algemene Ouderdomswet (AOW)

- a) Zníženie uvedené v článku 13 ods. 1 holandského zákona o všeobecnom starobnom poistení Algemene Ouderdomswet (AOW) sa neuplatňuje na kalendárne roky pred 1. januárom 1957, počas ktorých príjemca, ktorý nespĺňa podmienky na to, aby sa tieto roky posudzovali ako doby poistenia:
- mal bydlisko v Holandsku vo veku 15 až 65 rokov alebo
 - mal bydlisko v inom členskom štáte a zároveň pracoval v Holandsku pre zamestnávateľa usadeného v Holandsku, alebo
 - pracoval v inom členskom štáte počas dôb, ktoré sa považujú za doby poistenia podľa holandského systému sociálneho zabezpečenia.

Odchylné od článku 7 AOW každá osoba, ktorá mala bydlisko alebo pracovala v Holandsku v súlade s uvedenými podmienkami len pred 1. januárom 1957, sa tiež považuje za osobu s nárokom na dôchodok.

- b) Zníženie uvedené v článku 13 ods. 1 AOW sa neuplatňuje na kalendárne roky pred 2. augustom 1989, počas ktorých osoba vo veku 15 až 65 rokov, ktorá je alebo bola ženatá/vydatá, nebola poistená podľa uvedených právnych predpisov a zároveň mala bydlisko na území iného členského štátu ako Holandska, ak sa tieto kalendárne roky prekrývajú s dobami poistenia, ktoré dosiahol(-a) manžel(-ka) osoby podľa týchto právnych predpisov, alebo s kalendárnymi rokmi, ktoré sa majú zohľadniť podľa bodu 2 písm. a), pod podmienkou, že manželstvo páru bolo v tom čase právoplatné.

Odchylné od článku 7 AOW sa takáto osoba považuje za osobu s nárokom na dôchodok.

- c) Zníženie uvedené v článku 13 ods. 2 AOW sa neuplatňuje na kalendárne roky pred 1. januárom 1957, počas ktorých manžel(-ka) dôchodcu, ktorý(-á) nespĺňa podmienky na to, aby sa tieto roky považovali za doby poistenia:
- mal(-a) bydlisko v Holandsku vo veku 15 až 65 rokov alebo
 - mal(-a) bydlisko v inom členskom štáte a zároveň pracoval v Holandsku pre zamestnávateľa usadeného v Holandsku, alebo
 - pracoval(-a) v inom členskom štáte počas dôb, ktoré sa považujú za doby poistenia podľa holandského systému sociálneho zabezpečenia.
- d) Zníženie uvedené v článku 13 ods. 2 AOW sa neuplatňuje na kalendárne roky pred 2. augustom 1989, počas ktorých manžel(-ka) dôchodkyne(-cu) vo veku 15 až 65 rokov s bydliskom v inom členskom štáte ako v Holandsku nebol(-a) poistený(-á) podľa uvedených právnych predpisov, ak sa tieto kalendárne roky prekrývajú s dobami poistenia, ktoré dôchodca(-kyňa) dosiahol(-hla) podľa týchto právnych predpisov, alebo s kalendárnymi rokmi, ktoré sa majú zohľadniť podľa bodu 2 písm. a), pod podmienkou, že manželstvo páru bolo v tom čase právoplatné.
- e) Bod 2 písm. a), b), c) a d) sa neuplatňuje na doby, ktoré sa prekrývajú:
- s dobami, ktoré sa môžu zohľadniť pri výpočte dôchodkových práv podľa právnych predpisov o starobnom dôchodku iného členského štátu ako Holandska, alebo
 - dobami, za ktoré dotknutá osoba poberala starobný dôchodok podľa týchto právnych predpisov.

Doby dobrovoľného poistenia podľa systému iného členského štátu sa na účely tohto ustanovenia nezohľadňujú.

- f) Bod 2 písm. a) b), c) a d) sa uplatňuje len vtedy, ak mala dotknutá osoba po dosiahnutí veku 59 rokov bydlisko v jednom alebo viacerých členských štátoch počas šiestich rokov, a len na takú dobu, počas ktorej má daná osoba bydlisko v jednom z týchto členských štátov.
- g) Odchylné od kapitoly IV AOW, každá osoba s bydliskom v inom členskom štáte ako v Holandsku, ktorého manžel(-ka) je povinne poistený(-á) podľa týchto právnych predpisov, má oprávnenie uzavrieť dobrovoľné poistenie podľa týchto právnych predpisov na doby, počas ktorých je manžel(-ka) povinne poistený(-á).

Toto oprávnenie sa nekončí, ak sa povinné poistenie manžela(-ky) ukončí v dôsledku jeho/jej úmrtia a ak pozostalý(-á) poberá dôchodok len podľa holandského všeobecného zákona o pozostalých *Algemene nabestaandenwet*.

Oprávnenie súvisiace s dobrovoľným poistením sa v každom prípade končí dňom, keď osoba dosiahne vek 65 rokov.

Príspevok, ktorý sa má platiť pri dobrovoľnom poistení, sa stanovuje v súlade s ustanoveniami týkajúcimi sa určovania príspevku pri dobrovoľnom poistení podľa AOW. Ak však dobrovoľné poistenie pokračuje od doby poistenia podľa bodu 2 písm. b), príspevok sa stanovuje v súlade s ustanoveniami týkajúcimi sa určovania príspevku pri povinnom poistení podľa AOW, pričom sa zohľadňovaný príjem považuje za nadobudnutý v Holandsku.

- h) Oprávnenie uvedené v bode 2 písm. g) sa neudeluje žiadnej osobe poistenej podľa právnych predpisov o dôchodkoch alebo pozostalostných dávkach iného členského štátu.
- i) Každá osoba, ktorá požaduje dobrovoľné poistenie podľa bodu 2 písm. g), je povinná požiadať o toto poistenie banku sociálneho zabezpečenia *Sociale Verzekeringsbank* najneskôr do jedného roka odo dňa, ku ktorému spĺňa podmienky na účasť v poistení.

3. Uplatňovanie holandského všeobecného zákona o poistení pre pozostalé závislé osoby Algemene nabestaandenwet (ANW)

- a) Ak má pozostalý(-á) manžel(-ka) nárok na pozostalostný dôchodok podľa všeobecného zákona o pozostalých príbuzných Algemene Nabestaandenwet (ANW) v zmysle článku 51 ods. 3 tohto nariadenia, vypočíta sa tento dôchodok v súlade s článkom 52 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia.

Na účely uplatňovania týchto ustanovení sa doby poistenia pred 1. októbrom 1959 takisto považujú za doby poistenia dosiahnuté podľa holandských právnych predpisov, ak počas týchto dôb poistenec po dosiahnutí veku 15 rokov:

- mal bydlisko v Holandsku alebo
 - mal bydlisko v inom členskom štáte a zároveň pracoval v Holandsku pre zamestnávateľa usadeného v Holandsku, alebo
 - pracoval v inom členskom štáte počas dôb, ktoré sa považujú za doby poistenia podľa holandského systému sociálneho zabezpečenia.
- b) Nezohľadňujú sa doby, ktoré majú byť zohľadnené podľa bodu 3 písm. a), ktoré sa prekrývajú s dobami povinného poistenia dosiahnutými podľa právnych predpisov iného členského štátu, pokiaľ ide o pozostalostné dôchodky.
- c) Na účely článku 52 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia sa ako doby poistenia zohľadňujú len doby poistenia dosiahnuté podľa holandských právnych predpisov po dosiahnutí veku 15 rokov.
- d) Odchylné od článku 63a ods. 1 ANW má osoba s bydliskom v inom členskom štáte ako v Holandsku, ktorej manžel(-ka) je povinne poistený(-á) podľa ANW, právo uzavrieť dobrovoľné poistenie podľa týchto právnych predpisov pod podmienkou, že takéto poistenie sa už začalo k dátumu uplatňovania tohto nariadenia, ale len na doby, počas ktorých je manžel(-ka) povinne poistený(-á).

Toto právo sa končí dňom ukončenia povinného poistenia manžela(-ky) podľa ANW okrem prípadu, keď je povinné poistenie manžela(-ky) ukončené v dôsledku jeho/jej úmrtia a keď pozostalý(-á) poberá dôchodok len podľa ANW.

Oprávnenie súvisiace s dobrovoľným poistením sa v každom prípade končí dňom, keď osoba dosiahne vek 65 rokov.

Príspevok, ktorý sa má platiť pri dobrovoľnom poistení, sa stanovuje v súlade s ustanoveniami týkajúcimi sa určovania príspevkov pri dobrovoľnom poistení podľa ANW. Ak však dobrovoľné poistenie pokračuje od doby poistenia uvedenej v bode 2 písm. b), príspevok sa stanovuje v súlade s ustanoveniami týkajúcimi sa určovania príspevkov pri povinnom poistení podľa ANW, pričom sa zohľadňovaný príjem považuje za nadobudnutý v Holandsku.

4. Uplatňovanie holandských právnych predpisov týkajúcich sa práceneschopnosti

- a) Ak má podľa článku 51 ods. 3 tohto nariadenia dotknutá osoba nárok na holandskú dávku v invalidite, suma uvedená v článku 52 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia pre výpočet tejto dávky sa určuje:
- i) ak pred tým, ako práceneschopnosť nastala, osoba naposledy vykonávala činnosť ako zamestnanec v zmysle článku 1 písm. a) tohto nariadenia:
 - v súlade s ustanoveniami uvedenými v zákone o práceneschopnosti Wet op arbeidsongeschiktheid-verzekering (WAO), ak práceneschopnosť nastala pre 1. januárom 2004, alebo
 - v súlade s ustanoveniami uvedenými v zákone o práci a príjme podľa schopnosti pracovať Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA), ak práceneschopnosť nastala od 1. januára 2004 vrátane;
 - ii) ak pred tým, ako nastala práceneschopnosť, dotknutá osoba naposledy vykonávala činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba v zmysle článku 1 písm. b) tohto nariadenia, v súlade s ustanoveniami uvedenými v zákone o práceneschopnosti samostatne zárobkovo činných osôb Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ), ak práceneschopnosť nastala pred 1. augustom 2004.

- b) Pri výpočte dávok podľa WAO, WIA alebo WAZ holandské inštitúcie zohľadňujú:
- doby zárobkovej činnosti a doby, ktoré sa tak posudzujú, dosiahnuté v Holandsku pred 1. júlom 1967,
 - doby poistenia dosiahnuté podľa WAO,
 - doby poistenia, ktoré dosiahla dotknutá osoba od veku 15 rokov podľa všeobecného zákona o práceneschopnosti Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW), pokiaľ sa tieto neprekrývajú s dobami poistenia dosiahnutými podľa WAO,
 - doby poistenia dosiahnuté podľa WAZ,
 - doby poistenia dosiahnuté podľa WIA.

RAKÚSKO

1. Na účely dosiahnutia dôb v rámci dôchodkového poistenia sa navštevovanie školy alebo podobného vzdelávacieho zariadenia v inom členskom štáte považuje za ekvivalentné navštevovaniu školy alebo vzdelávacieho zariadenia podľa článkov 227 ods. 1 bod 1 a 228 ods. 1 bod 3 zákona o všeobecnom sociálnom zabezpečení Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG), článku 116 ods. 7 spolkového zákona o sociálnom zabezpečení osôb zaoberajúcich sa obchodovaním Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) a článku 107 ods. 7 zákona o sociálnom zabezpečení pre farmárov Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG), keď dotknutá osoba v určitom období podliehala rakúskym právnym predpisom na základe toho, že vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, a sú uhradené osobitné príspevky podľa článku 227 ods. 3 ASVG, článku 116 ods. 9 GSVG a článku 107 ods. 9 BSVG na nadobudnutie takýchto dôb.
2. Na výpočet paušálnej dávky uvedenej v článku 52 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia sa osobitné príplatky k príspevkom za doplnkové poistenie a doplnková dávka pre baníkov podľa rakúskych právnych predpisov neuplatňujú. V týchto prípadoch sa paušálna dávka vypočítaná bez týchto príspevkov podľa potreby zvýši o neznížené osobitné príplatky k príspevkom na doplnkové poistenie a doplnkovú dávku pre baníkov.
3. Ak sa podľa článku 6 tohto nariadenia dosiahli náhradné doby podľa rakúskeho systému dôchodkového poistenia, ale nemôžu predstavovať základ pre výpočet podľa článkov 238 a 239 zákona o všeobecnom sociálnom zabezpečení Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG), článkov 122 a 123 spolkového zákona o sociálnom zabezpečení osôb zaoberajúcich sa obchodovaním Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) a článkov 113 a 114 zákona o sociálnom zabezpečení pre farmárov Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG), použije sa základ pre výpočet doby starostlivosti o dieťa podľa článku 239 ASVG, článku 123 GSVG a článku 114 BSVG.

FÍNSKO

1. Na účely určenia nároku alebo vypočítania výšky fínskeho národného dôchodku podľa článkov 52 až 54 tohto nariadenia sa dôchodky priznané podľa právnych predpisov iného členského štátu posudzujú rovnakým spôsobom ako dôchodky priznané podľa fínskych právnych predpisov.
2. Ak sa uplatňuje článok 52 ods. 1 písm. b) bod i) tohto nariadenia na účely výpočtu príjmov za započítanú dobu podľa fínskych právnych predpisov o dôchodkoch závislých od príjmov a ak sú doby dôchodkového poistenia osoby za časť referenčnej doby podľa fínskych právnych predpisov založené na jej činnosti zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činné osoby v inom členskom štáte, zodpovedajú príjmy za započítanú dobu súčtu príjmov za časť referenčnej doby vo Fínsku vydelenému počtom mesiacov, ktoré boli počas danej referenčnej doby dobami poistenia vo Fínsku.

ŠVÉDSKO

1. Keď sa príspevok na rodičovskú dovolenku vypláca podľa ustanovení článku 67 tohto nariadenia rodinnému príslušníkovi, ktorý nie je zamestnaný, príspevok na rodičovskú dovolenku sa vypláca vo výške zodpovedajúcej základnému alebo najnižšiemu stupňu.
2. Na účely výpočtu príspevku na rodičovskú dovolenku v súlade s kapitolou 4 ods. 6 zákona o národnom poistení Lag (1962:381) om allmän försäkring osobám, ktoré majú nárok na príspevok na rodičovskú dovolenku na základe práce, sa uplatňuje toto ustanovenie:

U rodiča, ktorému sa príjem vyplývajúci z nemocenskej dávky vypočíta na základe príjmu zo zárobkovej činnosti vo Švédsku, sa splní požiadavka, podľa ktorej musí byť daná osoba poistená na poberanie nemocenských dávok na vyššej ako minimálnej úrovni najmenej počas 240 po sebe nasledujúcich dní pred narodením dieťaťa, ak počas uvedeného obdobia mal príjem zo zárobkovej činnosti v inom členskom štáte zodpovedajúci poisteniu vyššiemu, ako je minimálna úroveň.

3. Ustanovenia tohto nariadenia o sčítaní dôb poistenia a dôb bydliska sa nevzťahujú na prechodné ustanovenia švédskych právnych predpisov o nároku na zaručený dôchodok pre osoby narodené v roku 1937 a skôr, ktoré mali pred požiadaním o dôchodok vo Švédsku bydlisko počas určenej doby (zákon 2000:798).
4. Na účely výpočtu príjmu pre hypotetickú nemocenskú dávku závislú od príjmu a aktivačného príspevku závislého od príjmu v súlade s kapitolou 8 zákona o národnom poistení Lag (1962:381) om allmän försäkring sa uplatňuje:
 - a) ak poistenec počas referenčnej doby podliehal ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba aj právnym predpisom jedného alebo viacerých iných členských štátov, príjem v dotknutých členských štátoch sa považuje za zodpovedajúci priemernému hrubému príjmu tohto poistenca vo Švédsku počas časti referenčnej doby vo Švédsku vypočítanej vydelením príjmov vo Švédsku počtom rokov, počas ktorých boli tieto príjmy nadobudnuté;
 - b) ak sa dávky vypočítavajú podľa článku 46 tohto nariadenia a osoby nie sú poistené vo Švédsku, referenčná doba sa určí v súlade s kapitolou 8 ods. 2 a 8 vyššie uvedeného zákona, ako keby dotknutá osoba bola poistená vo Švédsku. Ak dotknutá osoba nemá počas tejto doby podľa zákona o starobnom dôchodku závislom od príjmu (1998:674) žiaden príjem, z ktorého vzniká dôchodok, môže sa referenčná doba počítať od skoršieho dátumu, keď mal poistenec príjem zo zárobkovej činnosti vo Švédsku.
5. a) Ak podľa švédskych právnych predpisov nie je splnená podmienka nároku na dôchodok, t. j. minimálne tri z piatich kalendárnych rokov bezprostredne predchádzajúcich úmrtiu poistenca (referenčná doba), na účely výpočtu hypotetického dôchodkového kapitálu pre pozostalostný dôchodok závislý od príjmu (zákon 2000:461) sa zohľadňujú aj doby poistenia dosiahnuté v iných členských štátoch, ako keby sa dosiahli vo Švédsku. Doby poistenia v iných členských štátoch sa započítavajú na základe priemerného základu dôchodku vo Švédsku. Ak dotknutá osoba dosiahla vo Švédsku pre základ dôchodku len jeden rok, každá doba poistenia v inom členskom štáte sa započítava s rovnakou sumou.
 - b) Ak podľa švédskych právnych predpisov nie je splnená podmienka dôchodkových bodov za aspoň dva zo štyroch rokov bezprostredne predchádzajúcich úmrtiu poistenca (referenčná doba) a doby poistenia sa počas referenčnej doby dosiahli v inom členskom štáte, na účely výpočtu hypotetických bodov pre vdovské dôchodky pri úmrtí po 1. januári 2003 vrátane sa tieto roky započítavajú na základe rovnakých dôchodkových bodov ako rok vo Švédsku.

SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

1. Ak v súlade s právnymi predpismi Spojeného kráľovstva môže mať nárok na starobný dôchodok osoba, ktorej:
 - a) sa príspevky bývalého(-ej) manžela(-ky) zohľadňujú tak, ako keby boli vlastnými príspevkami danej osoby, alebo
 - b) príslušné podmienky príspevku splnil(-a) manžel(-ka) tejto osoby alebo bývalý manžel(-ka), potom za predpokladu, že manžel(-ka) alebo bývalý(-á) manžel(-ka) vykonáva alebo vykonával(-a) činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba a podliehal(-a) právnym predpisom dvoch alebo viacerých členských štátov, sa na určenie nároku podľa právnych predpisov Spojeného kráľovstva uplatňujú ustanovenia hlavy III kapitoly 5 tohto nariadenia. V tomto prípade sa odkazy na ‚doby poistenia‘ v uvedenej kapitole 5 považujú za odkazy na doby poistenia, ktoré dosiahol(-a):
 - i) manžel(-ka) alebo bývalý(-á) manžel(-ka), ak si nárok uplatňuje:
 - vydatá žena alebo
 - osoba, ktorej manželstvo sa skončilo inak ako smrťou manžela(-ky), alebo
 - ii) bývalý(-á) manžel(-ka), ak si nárok uplatňuje:
 - vdovec, ktorému bezprostredne pred dosiahnutím dôchodkového veku nevzniká nárok na príspevok pre ovdoveného rodiča, alebo
 - vdova, ktorej bezprostredne pred dosiahnutím dôchodkového veku nevzniká nárok na príspevok pre ovdovenú matku, ovdoveného rodiča alebo vdovský dôchodok alebo ktorá má nárok len na vdovský dôchodok súvisiaci s vekom vypočítaný podľa článku 52 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia a na tento účel ‚vdovský dôchodok súvisiaci s vekom‘ je vdovský dôchodok splatný v zníženej sadzbe v súlade s oddielom 39 ods. 4 zákona o príspevkoch a dávkach sociálneho zabezpečenia z roku 1992.

2. Na účely uplatňovania článku 6 nariadenia na ustanovenia, ktorými sa riadi nárok na príspevok na opatrovateľskú službu, príspevok pre opatrovníka a príspevok na bývanie pre telesne postihnuté osoby, sa doba zamestnania, samostatnej zárobkovej činnosti alebo bydliska dosiahnutá na území iného členského štátu ako Spojené kráľovstvo zohľadňuje do takej miery, aká je potrebná na splnenie podmienok súvisiacich s požadovanou dobou prítomnosti v Spojenom kráľovstve do dňa, kedy po prvýkrát vzniká nárok na príslušnú dávku.
3. Na účely článku 7 nariadenia v prípade invalidity, starobných alebo pozostalostných peňažných dávok, dôchodkov za pracovné úrazy alebo dávok súvisiacich s chorobami z povolania a podpôr pri úmrtí, sa každý poberateľ podľa právnych predpisov Spojeného kráľovstva, ktorý sa zdržiava na území iného členského štátu, považuje počas tohto pobytu za osobu s pobytom na území tohto iného členského štátu.
4. Ak sa uplatňuje článok 46 tohto nariadenia a ak je dotknutá osoba práceneschopná s následnou invaliditou a vzťahujú sa na ňu právne predpisy iného členského štátu, Spojené kráľovstvo na účely oddielu 30A ods. 5 zákona o príspevkoch a dávkach sociálneho zabezpečenia z roku 1992 zohľadňuje všetky doby, počas ktorých dotknutá osoba v súvislosti s touto práceneschopnosťou poberala:
 - i) peňažné nemocenské dávky alebo namiesto toho mzdu alebo plat, alebo
 - ii) dávky podľa hlavy III kapitol 4 a 5 tohto nariadenia, ktoré sa poskytujú v súvislosti s invaliditou, ktorá nasledovala po tejto práceneschopnosti, podľa právnych predpisov iného členského štátu, ako keby išlo o doby pre vyplácanie dávok v krátkodobej práceneschopnosti v súlade s oddielmi 30A ods. 1 až 4 zákona o príspevkoch a dávkach sociálneho zabezpečenia z roku 1992.

Pri uplatňovaní tohto ustanovenia sa zohľadňujú len doby, počas ktorých by bola osoba práceneschopná v zmysle právnych predpisov Spojeného kráľovstva.

5. 1. Na účely výpočtu príjmového faktora s cieľom určiť nárok na dávky podľa právnych predpisov Spojeného kráľovstva sa pre každý týždeň činnosti zamestnanca podliehajúceho právnym predpisom iného členského štátu, ktorý sa začal počas príslušného daňového roku v zmysle právnych predpisov Spojeného kráľovstva, predpokladá, že dotknutá osoba platila príspevky ako zamestnaná zarábajúca osoba na základe zárobkov rovnajúcich sa dvom tretinám horného zárobkového limitu pre príslušný rok alebo mala príjem, z ktorého sa platili príspevky.
2. Na účely článku 52 ods. 1 písm. b) bodu ii) tohto nariadenia, ak:
 - a) v ktoromkoľvek daňovom roku so začiatkom 6. apríla 1975 alebo neskôr osoba vykonávajúca činnosť ako zamestnanec dosiahla doby poistenia, zamestnania alebo bydliska výhradne v inom členskom štáte ako v Spojenom kráľovstve, a na základe uplatňovania uvedeného bodu 5 ods. 1 sa daný rok počíta za kvalifikačný rok v zmysle právnych predpisov Spojeného kráľovstva na účely článku 52 ods. 1 písm. b) bodu i) tohto nariadenia, táto osoba sa považuje za poistenca poisteného počas 52 týždňov daného roka v tomto inom členskom štáte;
 - b) nijaký daňový rok so začiatkom 6. apríla 1975 alebo neskôr sa nepočíta za kvalifikačný rok v zmysle právnych predpisov Spojeného kráľovstva na účely článku 52 ods. 1 písm. b) bodu i) tohto nariadenia; žiadne doby poistenia, zamestnania alebo bydliska dosiahnuté v danom roku sa nezohľadňujú.
3. Na účely prepočítania príjmového faktora na doby poistenia sa príjmový faktor dosiahnutý v príslušnom daňovom roku v zmysle právnych predpisov Spojeného kráľovstva vydeli dolným zárobkovým limitom za príslušný rok. Výsledok sa vyjadří ako celé číslo, desatinné miesta sa ignorujú. Takto vypočítané číslo sa posudzuje ako číslo predstavujúce počet týždňov poistenia dosiahnutý podľa právnych predpisov Spojeného kráľovstva počas príslušného roku pod podmienkou, že toto číslo nie je vyššie ako počet týždňov, počas ktorých táto osoba v danom roku podliehala týmto právnym predpisom.“

Predplatné na rok 2009 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 000 EUR ročne (*)
Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	100 EUR mesačne (*)
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročný CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	700 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	70 EUR mesačne
Úradný vestník EÚ, séria C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	400 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	40 EUR mesačne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačný (súhrnný) CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	500 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, CD-ROM, dve vydania za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	360 EUR ročne (= 30 EUR mesačne)
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

(*) Predaj jednotlivých čísel: do 32 strán: 6 EUR
od 33 do 64 strán: 12 EUR
nad 64 strán: cena určená individuálne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom CD-ROM-e.

Predplatitelia Úradného vestníka Európskej únie môžu získať rôzne prílohy k úradnému vestníku, ktoré sa budú zasielať na základe jednoduchej žiadosti. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznámení pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do Úradného vestníka Európskej únie.

Predaj a predplatné

Platené publikácie, ktoré vydáva Úrad pre publikácie, sú k dispozícii u komerčných distribútorov. Zoznam komerčných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke si možno prehliadať Úradný vestník Európskej únie, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK